

ESMASPÄEV, 13. DETSEMBER 2010

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

(Istung algas kell 17.05.)

1. Istungjärgu jätkamine

President. – Kuulutan neljapäeval, 25. novembril 2010 katkestatud Euroopa Parlamendi istungjärgu taasalanuks.

2. Eelmise istungi protokollki kinnitamine (vt protokoll)

3. Presidentuuri avaldused

President. – Soovin esitada enne meie istungit mõned esialgsed märkused. Tahan teile meelde tuletada, et eelmisel neljapäeval otsustas esimeeste konverents, et homme, teisipäeval kell 16.00 toimub arutelu 2011. aasta uut eelarveprojekti käsitlevate Sidonia Elżbieta Jędrzejewska ja Helga Trüepeli raportite teemal. Hääletus raportite üle toimub kava kohaselt kolmapäeval. Teiseks toimub homme samuti arutelu ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 16. konverentsi tulemuste üle. Rahvusvaheline üldsus saavutas Cancúnis teatavat edu. Läbirääkimistest võttis osa ka üsna suur Euroopa Parlamendi delegatsioon ja need kaasparlamendiliikmed on täna meie hulgas. Koos volinik Hedegaardiga arutame, kui rahuldav on meie arvates saavutatud kokkulepe ja millised peaksid olema järgmised sammud selles küsimuses enne Lõuna-Aafrika Vabariigis toimuvat konverentsi.

Kolmandaks, 21. oktoobril selgus tänavune Euroopa Parlamendi Sahharovi mõttevabaduse auhinna võitja. Nagu te mäletate, on selleks Kuuba dissident Guillermo Fariñas. Kahjuks on Fariñasel raske kohale sõita, et auhind järgmisel kolmapäeval isiklikult vastu võtta, olenemata asjaolust, et ma sekkusin küsimusse isiklikult ja saatsin kirja Kuuba presidendile Raul Castrole. Me eeldame, et Guillermo Fariñase Strasbourgi reisimisega seotud raskused ei jää märkamata paruness Ashtonile, kes võtab seda asjaolu arvesse edasistes suhetes Kuubaga. Me siiski loodame, et auhinnavõitjal õnnestub meieni jõuda. Kui ta lähitundide jooksul Kuubast välja lendaks, võiks ta jõuda meie kolmapäevasele istungile.

Neljandaks tahan ma teile samuti meelde tuletada, et 30 aastat tagasi, täpsemalt 13. detsembril 1981. aastal, kuulutati Poolas välja sõjaseisukord, mis oli kommunistlike jõudude püüde suruda maha üha tugevamaks muutuvat ametiühinguliikumist Solidaarsus. Arreteeriti tuhanded opositsiooniaktivistid ja elu kaotas üle 100 inimese. Ligi kolm kümnendit pärast neid sündmusi meenutagem neid, kes olid piisavalt vaprad riskimaks oma eluga, et vabastada Euroopa kommunismi haardest. Viies ja viimane teema on seotud Godfrey Bloomi käitumisega 24. novembri täiskogu istungil. Võttes arvesse, et ta ei ole kasutanud ühtegi kolmest talle esitatud üleskutsesest oma sõnade eest vabandust paluda, olen otsustanud karistada teda vastavalt kodukorra artiklitele 9 ja 153, võttes temalt seitsmeks päevaks õiguse saada päevaraha. Ma olen Godfrey Bloomi oma otsusest juba teavitanud.

Nüüd mõned teadaanded: seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu võetud õigusaktide allkirjastamine. Sellega seoses teatan teile, et kolmapäeval allkirjastame koos nõukogu

eesistujaga järgmised kümme õigusakti, mis võeti vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt kooskõlas kodukorra artikliga 74. Nende õigusaktide pealkirjad avaldatakse käesoleva istungi protokollis. Teiseks teatas Pascale Gruny mulle kirjalikult, et tema Euroopa Parlamendi liikme mandaat on lõppenud seoses tema valimisega Prantsusmaa Rahvussambles liikmeks. Parlament võtab selle teadmiseks ja kinnitab vastavalt esindajate otsest ja üldist Euroopa Parlamenti valimist käsitleva akti artikli 7 lõikele 2 ning kodukorra artikli 4 lõigetele 1 ja 4, et alates 14. detsembrist 2010 on parlamendis üks vaba koht. Kolmandaks ja viimaseks: sain Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioonilt taotluse nimetada Afganistaniga suhtlemiseks loodud parlamentidevahelise delegatsiooni liikmeks Carl Haglundi asemel Johannes Cornelis van Baalen. Kas on vastuväiteid? Ma ei näe ühtegi. Nimetamine on vastu võetud.

4. Seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu võetud õigusaktide allakirjutamine (vt protokoll)

5. Parlamendi resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus (vt protokoll)

6. Parlamendi koosseis (vt protokoll)

7. Parlamentidevaheliste delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

8. Suuliselt vastatavad küsimused ja kirjalikud deklaratsioonid (esitamine) (vt protokoll)

9. Kehtetud kirjalikud deklaratsioonid (vt protokoll)

10. Nõukogu edastatud kokkulepete tekstid (vt protokoll)

11. Petitsioonid (vt protokoll)

12. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

13. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

14. Tööplaan

President. – Esimeeste konverents koostas teisipäeval, 9. detsembri 2010. aasta koosolekul kooskõlas kodukorra artiklitega 137 ja 138 päevakorra projekti lõpliku versiooni, mis on laiali saadetud.

Tehti järgmised muutmissettepanekud.

Kolmapäev

Ma sain Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonilt taotluse lisada tööplaani József Szájeri raport, mis käsitleb liikmesriikide läbi viidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendusvolituste teostamise suhtes.

József Szájer (PPE). – Austatud president! Te märkisite väga õigesti, et meie fraktsioon taotleb rakendusakte käsitleva määruse päevakorda lisamist. Mul on veidi ebamugav seda teha, sest see ei ole mitte ainult minu fraktsiooni taotlus; seda mõtet toetab mitu teist

fraktsiooni. Õiguskomisjonis kiideti raport ja mitmed sellele lisatud ühised arusaamad ja ühisavaldused ühehäälselt heaks.

Ma tahan kolleegidele meelde tuletada, et Lissaboni leping jõustus aasta tagasi. Kõnealusele rakendusakte käsitlevale määrusele eelneb aasta pingsaid läbirääkimisi valdkonnas, kus uued delegeeritud aktid ja rakendusaktid on Euroopa Parlamendi praeguse koosseisu jaoks väga tähtis teema. Pärast ühte aastat võime seda õigust täiel määral kasutada, leian ma. Seepärast oleks hea seda uut määrust arutada ja see vastu võtta.

Samuti tahaksin teile teatada, et – nagu meie kolleegid teavad – nõukogus oli väga raske olukord seoses kahe blokeeriva vähemusega. Seepärast on tegemist väga tundliku õigusaktiga, mistõttu pean ma õigeks seda võimalikult kiiresti menetleda. Selles raportis austatakse kõiki Euroopa Parlamendi õigusi. Ma palun kõigi teiste fraktsioonide toetust.

President. – Tänan teid, härra Szájer. Kas ettepanek leiab toetust?

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud president, meil ei ole vastuväiteid selle küsimuse päevakorda lisamise suhtes. Ma tahaksin siiski juhtida teie tähelepanu asjaolule, et mõne komisjoni liikmetel – ja ma arvan, et mitte üksnes meie fraktsiooni kuuluvatel – on endiselt probleeme seoses erieeskirjadega. Kahtlemata on meil vaja tähtaega muudatusettepanekute esitamiseks, et saaksime hiljemalt neljapäeval hääletada. Ma tahan siiski öelda, et mõned mõttevahetused on veel käimas ja ma ei saa etteruttavalt öelda, kas meie fraktsioon hääletab poolt või vastu. Arutelud on veel ees. Meil ei ole aga vastuväiteid selle küsimuse päevakorda lisamise suhtes.

President. – Teen ettepaneku toimida järgmiselt. Peame arutelu kolmapäeval ja istung lõpeb kell 21.00. Muudatusettepanekute esitamise tähtaeg on kolmapäeval kell 10.00. Hääletus toimub neljapäeval.

(Parlament oli ettepanekuga nõus.)

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Austatud president! Minu fraktsioon soovib, et tööplaani pandaks tagasi kaks suuliselt vastatavat küsimust, mis käsitlevad nii Van Rompuy rakkerühma aruannet kui ka kuut komisjoni õigusaktide paketti majanduse juhtimise kohta.

Esiteks soovime seda institutsiooni volituste tõttu, sest Lissaboni lepingu artikkel 9 annab meile selle eelisõiguse ja volituse kohaldada horisontaalset sotsiaalklauslit ning eelkõige meie kodanike jaoks tähtsust omavate laiaulatuslike meetmete, direktiivide ja otsuste sotsiaalse mõju uuringut.

Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni peasekretär John Monks kirjutas hiljuti oma murest, kui ta mõistis, millist otsest mõju avaldavad kokkuhoiukavad palgasaajate sissetulekule, palkadele ja samuti nende pensionidele. Austatud president, meie fraktsiooni nimel selle taotluse esitamise poliitiline põhjus on see, et turguregulatsiooni üle arutlemise kõrval peame näitama, et me ei anna ainult hinnanguid turgude kohta, vaid ka hääletame ja tegeleme õigusloomega meie kaaskodanike hüvanguks.

Mul oleks hea meel näha, kui parlament oleks valmis toetama nende suuliselt vastatavate küsimuste tööplaani taaslisamist.

President. – Kes sooviks selle poolt sõna võtta? Kes esineb pooldava sõnavõtuga?

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Austatud president, lugupeetud kolleegid! Just suhete tõttu, mis peaksid eksisteerima kolme institutsiooni – nõukogu, komisjoni ja parlamendi – vahel, pean ma asjakohaseks toetada kaasparlamendiliikme ettepanekut.

President. – Kas keegi soovib võtta sõna ettepaneku vastu? Ma ei näe kedagi, kes sooviks ettepaneku vastu midagi öelda. Seepärast jätkame hääletusega.

(Parlament kiitis ettepaneku heaks.)

President. – Kõnealused kaks suuliselt vastatavat küsimust lisatakse tööplaani kolmapäeva pärastlõunal. Istung kestab umbes kella 21.00ni.

(Tööplaan võeti vastu.)

15. Üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel

President. – Järgmine päevakorrapunkt on üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Austatud president, eelmisel kuul korraldasin ma Euroopa Parlamendis terrorismiohvreid käsitleva kuulamise, millest võttis osa Euroopa Parlamendi president ning kus osalesid ka mitmed Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni liikmed.

Ohvrid on pöördunud meie kui oma esindajate poole Euroopas, et me tagaksime neile nende õiguse õiguskaitsele, mis on nende kodumaal nii palju kordi jalge alla trambitud. Nii on juhtunud näiteks Hispaanias, kus Rodríguez Zapatero valitsus valetab jätkuvalt Hispaania rahvale läbirääkimiste kohta terrorirühmitisega, kes ei ole endiselt relvi maha pannud.

Just selle tõttu ei ole põhjalikult uuritud selliseid tõsiseid intsidente nagu Faisáni baari juhtum, kus terroriste hoiatati ette käimasolevast operatsioonist eesmärgiga nad vahistada.

Demokraatlikud valitsused ei saa pöörata selga terrorismiohvritele; nad on juba maksnud kõrgeimat hinda võitluses vabaduse eest.

Parlament peab edendama sellist Euroopa hartat, millega tunnustatakse ohvrite õiguspäraseid nõudmisi, näiteks mitte pidada terroristidega läbirääkimisi ja tagada, et terroristid kannavad oma vanglakaristuse ära täies mahus.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Austatud president, lugupeetud kolleegid! Aasta viimasel töönädalal soovin esitada teile kokkuvõtte oma kogemustest seoses Euroopa Parlamendi haldustegevusega. Nõustudes Euroopa Ombudsmani 6. detsembri arvamusega tahan öelda, et Euroopa Parlamendi meeskond ja töötajad on ära teeninud kiidusõnad oma töö eest võrdsete võimaluste edendamisel ja eelkõige puudega inimeste olukorra parandamisel. Ma loodan, et tulevikus ei tule nendes küsimustes taganeda. Ma tahan tänada kolme inimest. Esiteks soovin tänada koolituse üksuse juhatajaid Erica Landit ja Pierre Debatydt seoses kohanemise küsimusega. Ma tahan tänada võrdsete võimaluste ja mitmekesisuse üksuse juhatajat Rosa Brignonet 61-le puudega inimesele töövõimaluse pakkumise eest Euroopa Parlamendis. Selle programmi raames saab neile anda tööd, pakkudes samal ajal asjakohast abi. Ma palun president Buzekil neile programmidele Euroopa Liidu tuleviku nimel jätkuvalt tähelepanu pöörata.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Austatud president! Mul on väga hea meel, et Euroopa Komisjoni välja antud Euroopa aasta ajakirjaniku auhinna 2010 Rumeenia riikliku auhinna võitja on ungari kogukonna esindaja Rumeenias. Auhinna saaja pälvis komisjoni tunnustuse oma emakeeles, ungari keeles kirjutatud artikliga. Ungari keel ei ole Rumeenia riigikeel, kuid selles riigis elava 1,5 miljoni liikmelise ungari kogukonna jaoks on tegemist keelega, mille kaudu nad saavad teada neid ümbritsevas maailmas toimuvast. Ma olen tänulik, et komisjon mõistis, et ei ole põhjust võistleja diskvalifitseerimiseks, kui võistlusele esitatud kirjatükk ei ole kirjutatud riigi ametlikus keeles. Mulle siiski tundub, et midagi on puudu, sest ELi ametlike keelte hulka mittekuulavas keeles kõnelevatel rahvuskogukondadel – näiteks katalaanidel, baskidel, korsiklastel ja nii edasi – ei olnud võimalust osaleda võistlusel ja teavitada samal ajal oma kogukonda selle emakeeles. On aeg, et kõigis komisjoni otsustes võetaks arvesse Euroopa tegelikkust, mitmekeelsust ja kultuuride koosseisestamist.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Austatud president! Nagu võib näha terroristide areteerimistest, mis on läbi viidud Rodríguez Zapatero valitsuse ajal, siis on ütlema tagi selge, et praegu Hispaania valitsuse vastu esitatud süüdistused on selgelt alusetud.

Kuid minnes edasi minu sõnavõtu mõtte juurde – möödub 100 aastat poeet Miguel Hernándeze sünnist. Tema kaotus Hispaania kodusõja ajal oli korvamatu ning tema kordumatu sõnum tuli otse rahva südamest. Nn kitsede ja ka murede karjasena oli ta Nobeli preemia laureaatile Neruda ja Aleixandre kaasaegne.

Käesoleval foorumil, mis peaks olema vabaduse, sallivuse, rahu ja kultuuri foorum, ütlen järgmist: „Ma olen avatud aken, mis kuulab, / läbi mille näha elu tuska. / Kuid võitluses on valguskiir, / mis alati varjutab varju.”

Lootkem neil süngetil aegadel ikka poeeti valguskiirele, mis tõrjub pimeduse – pimeduse siis ja igaveseks. Miguel Hernándezi parafraseerides: „Me peame rääkima paljudest asjadest”, või kasutades eelmisel nädalal Stockholmis Vargas Llosa poolt tsiteeritud värssi Vallejolt: „Vennad, palju on teha” selles Euroopas ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Lugupeetud president, Euroopa Komisjon avaldas eelmisel nädalal aruande toitumise ja rasvumisega tegelemise Euroopa 2007. aasta strateegia rakendamise kohta. Selles aruandes rõhutati lisaks mõningatele ebatervisliku toitumise ja rasvumise vastase võitluse Euroopa Liidu erimeetmetele ka asjaolu, et paljud strateegia kindlaksmääratud eesmärgid ei ole saavutatud. Strateegiaga nähti ette kohustus laiendada ja toetada laste toitumisealast harimist. Kuid ELi tasandil on nende lubaduste täitmiseks tehtud liiga vähe. Näiteks sisaldab Euroopa koolidele puuviljade jagamise kava harivaid osi, kuid on suunatud ainult piiratud arvule lastele. Kuigi sellel on kasulik mõju, on see meie arvates üsna piiratud.

Veel üks suur probleem on lastele mõeldud toidureklaam. 2007. aastal koostas komisjon lastele suunatud toiduainete turustamist reguleerivad toimimisjuhendid. Kahjuks lubab ka praegu mõni liikmesriik ebatervisliku toidu otsest lastele suunatud reklaami, samuti on väga suured erinevused toimimisjuhendit käsitlevate suuniste tõlgendamisel.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Austatud president! Minu soov on, et me pööraksime Euroopa Parlamendis tähelepanu Lähis-Ida rahuprotsessi käsitlevale hoiatusele, mille 26 Euroopa Liidu endist suurt riigimeest ja -naist üldsusele edastasid, ning et me võtaksime seda ka arvesse.

Ma räägin individuaalse rahvusvahelise mõjujõuga isikutest, kes on sellest tulenevalt võimelised avalikkuse tähelepanu võitma. Ma arvan, et oleks õige, kui pööraksime erilist tähelepanu selle hoiatuse sõnastusele, millega meid siin parlamendis kutsutakse üles suurendama veelgi jõupingutusi, et tagada rahu selles piirkonnas, ning võtaksime vajaduse korral rangema hoiaku, et tuua Iisrael läbirääkimistelaia taha ja tagada rahu mitte ainult kõnealuses piirkonnas, vaid ka Iisraeli riigis ja selle kodanike jaoks.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Austatud president! Euroopa toetusmehhanism paneb komisjonile täiendava kohustuse kaitsta Euroopa õigusriigi põhimõtet. Minu jaoks oli siiski üllatav näha, et juhtumas on täpselt vastupidine. Minu käes on volinik Rehni kirjalik vastus küsimusele, mis käsitleb Kreekaga sõlmitud memorandumit. Ta on üks sellele vastusele isiklikult alla kirjutanutest. Vastuses märgitakse, et idee ja vastutus tingimuste eest lasub üksnes Kreeka valitsusel. Minu käsutuses on ka volinik Almunia kirjalik vastus, milles märgitakse väga selgelt, et ta ei pea vajalikuks anda teavet, mida me temalt parlamentaarse kontrolliga seoses taotlesime.

Volinik näib tahtlikult loovat mitme riigi jaoks niinimetatud halle alasid Euroopa õigusriigi põhimõtte ja Euroopa poliitika kohaldamises. Demokraatlik kontroll tõrjutakse kõrvale sellega, et riikide valitsused peidavad end kõige põhilisemate meetmete puhul komisjoni ja eelistajakolmiku selja taha, samas kui komisjon suunab need küsimused liikmesriikide valitsustele. Seepärast on komisjon muutumas aluslepingute täitmise järelevalvajast mitteametliku erakorralise seisukorra järelevalvajaks, olles selle seisukorra ise vaikivalt välja kuulutanud. Praegusel keerulisel ajal ei saa toetusmehhanismi kasutuselevõtt tähendada Euroopa õigusriigi põhimõtte hülgamist.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Austatud president! Euroopa Liidu, Rahvusvahelise Valuutafondi ja liikmesriikide väikekodanlike valitsuste rohujuure tasandi vastane poliitika on kasvanud võitluseks miinimumpalga, töö- ja sotsiaalsete õiguste nimel, mille saavutamiseks töölisklass kaua ja raskelt võitles.

Massiline tööpuudus, vaesus, riiklike kollektiivlepingute kaotamine, äärmuslikud palga- ja pensionikärped, pensioniea tõstmine, raskete ja tervist kahjustavate elukutsete liigituse kaotamine, käibemaksu tõstmine, sissetulekute järsk vähendamine kohalikul tasandil 25% nii era- kui ka avalikus sektoris, riigiettevõtete müük ja autokraatia suurenemine ning töölisklassi ja kohaliku tasandi liikumise julm mahasurumine. Tüüpilised näited on kahjulike poliitikameetme kehtestamine töötute meremeeste suhtes Kreekas, erakorralise olukorra väljakuulutamine lennudispetserite tööle mitte ilmumise tõttu Hispaanias, õpilaste ja üliõpilaste nüpeldamine Inglismaal ning kõige aluseks olevate põhivabaduste küsimuse alla seadmine üldiselt.

Samal ajal oleme aga näinud toetuste pakette ja solvavaid maksusoodustusi ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Austatud president, lõppemas on aasta, mis oli raske kogu inimkonna jaoks. Samal ajal oli see raske ka Euroopa jaoks, kelle ühisraha ja ühtekuuluvus pandi proovile. Loodud ja ellu rakendatud on uued kaitsvad ja toetavad institutsioonid, mille ülesanne on kaitsta ühisraha ja toetada peamiselt kahte täiesti erineva majandusega riiki – Kreekat ja Iirimaa. Usun, et me kõik Euroopa liidritega eesotsas oleme sellest kriisist õppust võtnud ning et nüüd valitseb meie vahel suurem solidaarsus. Ma usun, et see on nii. Seepärast olen kindel, et 2011. aastal astutakse õigeid samme sotsiaalse ühtekuuluvuse säilitamiseks, ilma et eelarve ülemäärane rangus põhjustaks äärmuslikke

olukordi. Pean vajalikuks rõhutada, et Ameerika Ühendriikides kohaldatakse vastupidist majanduspoliitikat. Me peame mõistma, et euroalas on vaja võtta meetmeid, mis aitaksid luua tingimused Kreeka, Iirimaa ja Portugali turgude tõrgeteta taastumiseks ning vältida sarnaseid probleeme Hispaanias.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud president, lugupeetud kolleegid! Kahekolmandikulise häälteenamuse saanud Ungari valitsus on alustanud viimase kuue kuu jooksul rünnakut demokraatlike institutsioonide vastu. Selles protsessis saatsid nad laiali endise võrdsel esindatusel põhineva meediajärelevalve organi ja löid selle asemele valitsuserakonna esindajatest koosneva organi. Hiljuti Ungaris vastu võetud niinimetatud meedia põhiseadus annab valitsusele samuti võimaluse tsenseerida soovi korral teatavaid veebisaitide, ka Hiina tsensuurimudelit järgides. Seda kuulutas uhkelt ühes intervjuus kõnealuse meediaorgani juhataja Annamária Szalai. Näitena nimetas ta kõige loetumat parempoolset uudisteportaali www.kuruc.info, mis tänu interneti pakutavale anonüümsusele oli endise valitsuse toime pandud rikkumiste peamine paljastaja. Ma palun, et Euroopa Parlament ja komisjon kutsuksid Fideszi tungivalt üles lõpetama Ungaris aset leidvad demokraatiavastased protsessid nii kiiresti kui võimalik. Ungari opositsioonile on jäänud veel ainult võimalus kasutada avalikkust ja nüüd kavatsevad nad meilt ka selle võimaluse ära võtta.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Austatud president, lugupeetud parlamendiliikmed! Rohkem kui kuu on möödunud sellest, kui katoliiklasest Pakistani talunaine Asia Bibi mõisteti süüdi jumalateotuses.

Me ei tohi unustada, kui oluline on kaitsta puutumatuid inimõigusi, mille hulka oleme oma hartas arvanud ka sõnavabaduse.

Viimase kümne aasta jooksul on Pakistani-sarnastes riikides jumalateotuses süüdistatuna hukatud juba 46 inimest, mis ohutab üha enam usulist sallimatust ja seega ka islamiäärmuslust. Need inimesed tapeti jumalateotuses süüdistuse saanuna väljaspool vanglat või leiti nad surnuna vanglas. Asia Bibi elu on ohus mitte üksnes Pakistani seaduste kohaldamise tulemusena, vaid ka fanaatikute tegevuse läbi. Seega soodustab Pakistani õigus seda tagakiusamise ja teenimatute surmade õhustikku.

Kokkuvõtteks kutsun ma kogu rahvusvahelist üldsust tungivalt üles nõudma, et Pakistani karistusseadustikust kaotataks jumalateotust käsitlevad õigusnormid, ning tagama kõikide nende inimeste võimalikult peatne vabastamine, kes on mõistetud süüdi sõnavabaduse kasutamise seonduvates kuritegudes.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Austatud president, lugupeetud kolleegid! Täna avaldatakse minu ja nelja kolleegi allkirjastatud deklaratsioon, milles kutsutakse üles põllumajandustoetuste õiglasele jagamisele vanade ja uute liikmesriikide vahel pärast 2013. aastat. Praeguse ühise põllumajanduspoliitika raames peavad kõik Euroopa Liidu põllumajandustootjad täitma ühesuguseid kohustusi, mille hulka kuuluvad kulukad investeeringud. Kuigi nende kohustused on võrdsed, siis nende õigused seda ei ole. Seepärast usun ma, et alates 2013. aastast peab otsetoetuste süsteem tagama kõigi põllumajandustootjate õiglase kohtlemise kogu Euroopa Liidus. Me peame kaotama vana mudeli, määrama kindlaks ühised kriteeriumid ja võtma arvesse üksikute piirkondade põllumajanduse erivajadusi. Peale selle on meil vaja luua süsteem, mis võimaldab rahaliste vahendite kandmist teisest sambast esimesse, et toetusmeetmetest ja -vahenditest saaksid rohkem kasu uute liikmesriikide põllumajandustootjaid. On aeg teha lõpp sellele, mil moel

ÜPP lahutab vanad liikmesriigid uutest, ning ma loodan siiralt, et te kõik toetate seda eesmärki.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Lugupeetud president! Eelmisel teisipäeval Portugali tabanud tornaado põhjustas tohutut kahju Tomari piirkonnas. Kahjuks on seda tüüpi loodusõnnetused muutumas üha sagedasemaks. On oluline teha kättesaadavaks hädaolukordades kasutatavad mehhanismid, mis võimaldavad kiiret sekkumist, et anda abi mõjutatud elanikkonnale.

ELi osa on väga tähtis, sest ELi käsutuses on mehhanismid ja vahendid, nagu solidaarsusfond, mis on mõeldud sellistele probleemidele reageerimiseks. On aga vaieldamatult oluline, et nende mehhanismide käivitamine ja kasutamine oleks kiire, paindlik ja lihtne. Seepärast kutsun ma komisjoni ja nõukogu üles muutma ELi Solidaarsusfond paindlikumaks, et seda saaks kasutada nii kiiresti, nagu oleks vaja antud juhul ja muudes sarnastes olukordades.

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Austatud president! Ajavahemikul, mis eelnes Rumeenia ühinemisele Euroopa Liiduga, jälgis Euroopa Komisjon tähelepanelikult olukorda seoses rahvusvahelise lapsendamisega ning soovitas selle tegevuse peatada, kui ilmnesid reeglitevastased lapsendamistavad. Kuid 2009. aastal saatsin ma Euroopa Komisjoni ja Euroopa Nõukogu korraldatud Euroopa lapsendamismenetluste probleeme käsitleva konverentsi raames kirja Jacques Barrot'le, millega soovisin juhtida tähelepanu rahvusvahelise lapsendamise turu taasavamisega kaasnevatele tagajärgedele. Samuti soovisin ma, et Euroopa Komisjon oleks järjekindel.

Ühe Rumeenia ajalehe korraldatud uurimise tulemusena oleme silmitsi võimalusega, et Euroopa Komisjon on võimu kuritarvitanud. Seda väidet illustreerib tõik, et komisjon rakendab konverentsi ametliku aruande järel dust, milles soovitatakse asutada Euroopa Lapsendamisamet. Olen kindel, et Euroopa Liidu maine kannatab seeläbi, kui Euroopa aluslepingute täitmise järelevalvaja on seotud ametlike dokumentide võltsimisega. Sel põhjusel ootan ma Euroopa Komisjonilt selget, põhjendatud vastust, mis kaotaks tema vertikaalse struktuuri küsitavuse.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Austatud president, head kollegid! Rohkem kui kuu aega hoiavad inimeste salaja üle piiri toimetajad Siinai kõrbes Egiptuses pantvangis 250 inimesest koosnevat rühma, kuhu kuulub ka 80 eritrealast. Osa sellest rühmast saadeti eelnevalt tagasi mõne Euroopa riigi rannikult. Röövijad nõuavad nende vabastamise eest 8000 USA dollari suurust lunaraha ja panevad nende suhtes senikaua toime kõige kohutavamad liiki kuritarvitusi ja sunnivad neid puudust kannatama. Kuus inimest on juba surnud ning lisaks liiguvad ringi kuulujutud inimorganite eemaldamisest eesmärgiga need mustal turul maha müüa.

On aeg, et rahvusvaheline üldsus ja Euroopa Liit ütleks „Aitab!“. On aeg rääkida tõsiselt varjupaigaõiguse tagamisest ning on aeg, et mõni valitsus vaataks läbi oma illusioonidel põhineva tagasisaatmispoliitika. Seda on palunud paavst ning ka sihtasutused, ühendused ja poliitilised figuurid.

Me kutsume teid, austatud Euroopa Parlamendi president, ja volinik Ashtonit üles tegutsema viivitamata, et lõpetada selline piinamine.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud president, alates jaanuarist on Ungari kolmas uus liikmesriik, kellest saab ELi rotatsiooni korras vahetuv eesistujariik. See on Ungari jaoks suur test ja proovilepanek. See langeb kokku ELi majanduse juhtimise ehk esimese finantspoolaasta algusega ja Lissaboni lepingu muutmisega alalise kriisiohjamise

mehhanismi loomiseks. Loodame, et Horvaatiaga peetavad ühinemisläbirääkimised viiakse lõpule ning et Rumeenia ja Bulgaaria saavad Schengeni ala osaks. Ungari demokraatlikud erakonnad, välja arvatud paremäärmuslased, on üksmeelel ja teevad koostööd selle tagamiseks, et Ungari eesistumisperiood oleks edukas. Parlament peab siiski käsitlema vastuolu, et kuigi Ungari peaks eesistujariigina teostama järelevalvet põhivabaduste üle ELis, kehtestab Ungari praegune valitsus demokraatialle, sõnavabadusele ja ametiühingusse kuulumise õigustele rangeid piiranguid. Loodan, et Ungari valitsus käitub Euroopas teistmoodi kui kodumaal.

Kristiina Ojuland (ALDE). – Austatud president, üks eelmisel nädalal Brüsselis ELi ja Venemaa tippkohtumisel käsitletud küsimus oli õigusriigi põhimõtte kohaldamine Venemaa Föderatsioonis.

Ma tahan teile meelde tuletada, et 15. detsembri hommikul tehakse teatavaks Mihhail Hodorkovski ja Platon Lebedevi teise kohtuprotsessi otsus.

Rahvusvahelise üldsuse liikmed, sealhulgas ELi esindajad, on seda protsessi väga tähelepanelikult jälginud ja ma olen veendunud, et kohtuasja tulemus laseb meil teha mõned konkreetset järeldused õigusriigi olukorra kohta Venemaal. ELi ja Venemaa parlamendi koostöökomisjoni järgmine kohtumine toimub sellel nädalal Strasbourgis, mistõttu ma loodan esitada selle küsimuse oma kolleegidele Vene Riigiduumast ja Föderatsiooninõukogust ning innustan oma kolleege Euroopa Parlamendis sama tegema.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Austatud president! Euroopa Liidul on olnud oluline osa rahu ja leppimise edendamisel Põhja-Iirimaaal ning riigi piirialadel. Alates 1994. aastast on Euroopa Liit kolme PEACE programmi investeerinud kokku 1,3 miljonit eurot. Alates 1989. aastast on liit Rahvusvahelise Iirimaa Fondi investeerinud 349 miljonit eurot. Rahvusvaheline Iirimaa Fond on Iirimaaal toetanud üle 6000 projekti.

– ELi toetus võimaldas Põhja-Iirimaa ja piirialade kogukondadel kasutada ära rahuprotsessist tulenevaid võimalusi. Rahu taastamise ja leppimise protsess on aeganõudev ning ma usun kindlalt, et endiselt on vaja jätkata programmi PEACE III ja Rahvusvahelise Iirimaa Fondi toetamist. Mul on hea meel USA hiljutiste sammude üle, mida toetasid Ühendkuningriigi ja Iirimaa ametivõimud, et uurida võimalust jätkata Rahvusvahelise Iirimaa Fondi tegevust pärast 2010. aastat piiritletul ja sihipärasel viisil. Kokkuvõtteks tahan öelda, et on väga oluline jätkata rahuprogrammi toetamist.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Austatud president! 1989. aasta direktiivis piirideta televisiooni kohta sätestati, et liikmesriigid ei tohi takistada audiovisuaalsete ülekannete edastamist teistest liikmesriikidest.

Kõnealuse direktiivi läbivaatamise käigus 2007. aastal seda eesmärki kinnitati veelgi ja see kohandati uuele tehnoloogiale ning muutustele audiovisuaalturu struktuuris. Põhja-Kataloonia piir toimib aga endiselt kultuurilise ja keelelise piirina, mis toob kaasa kõnealuste direktiivide rikkumise. Täpsemalt öeldes: tehnilistele kriteeriumidele tuginedes jäetakse Kataloonia raadio ja televisioon järjepidevalt reguleeritud ringhäälingu reguleerimisalast välja.

Seepärast peaksid Euroopa institutsioonid jõustama oma direktiive ning piiriüleste volitustega ringhäälinguorganisatsioonidel peaks olema võimalik pakkuda oma teenuseid kogu keelelisele ja kultuurilisele kogukonnale, kui see ulatub ühe riigi piiridest kaugemale, nagu see on Kataloonia puhul.

Täna tähelepanu eest.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Austatud president! Mul on hea meel ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 16. konverentsil Cancúnis kokkulepitu üle. Kuid me ei tohi ennast petta mõttega, et oleme eesmärgi juba saavutanud. Nüüd on vaja seada sihid, mis on palju rangemad, selgemad ja siduvad.

Valitsused peavad toetuma Cancúnis tehtule, et järgmisel aastal saavutada Lõuna-Aafrikas ambitsioonikas ja siduv kokkulepe. Me peame ka Euroopas tegutsema.

Euroopas tuleb saavutada kohene kokkulepe vähendada süsinikdioksiidi leket vähemalt 30% – seda mitte ainult rahvusvahelist kokkulepet silmas pidades, vaid ka meie enda jaoks –, et kindlustada nüüdsest meie konkurentsivõime.

Euroopa peab tagama, et me muutume energia tarbimises tõhusamaks. Seda me ei saavutanud, sest 20%-line energiatõhususe siht ei ole õiguslikult siduv. Seda tuleb nüüd muuta.

Slavi Binev (NI). – (BG) Austatud president, head kolleegid! Soovin juhtida teie tähelepanu probleemidele, millega seisavad silmitsi Bulgaaria maanteeveoettevõtjad, kes kannavad suurt majanduslikku kahju, kui me lubame täiendavate õhu- ja mürasaaste ning muude tasude kehtestamist. Sektoris valitseb kriis ning nende tasude tõstmine ähvardab kriisi süvendada ja võtta sektorilt vahendid autopargi uuendamiseks. Bulgaaria kodanikuna ei kiida ma heaks komisjoni arvutusi, milles ei ole võetud arvesse üksikute liikmesriikide geograafilisest asukohast tulenevaid eripärasid. Bulgaaria on Euroopa Liidu ääremaa ja Bulgaaria veoettevõtjaid mõjutavad need täiendavad tasud kõige rängemalt. Kui vaadata uurimusi, siis näeme, et Bulgaaria majandus kannatab kõigi nende stsenaariumide korral.

Lugupeetud kaasparlamendiliikmed! Ma loodan, et Euroopa Parlamendil on poliitilist tahet, et hoida ära Euroopa Liidu piirialadel asuvate riikide probleemide süvenemine.

Nadezhda Neynsky (PPE). – (BG) Austatud parlamendi president! Mõni päev tagasi hoiatas Euroopa Komisjoni president Barroso, et Euroopat ähvardab populismi ja natsionalismi laine. Ta kutsus poliitilisi liidreid üles võitlema inimeste hirmudel põhineva manipuleerimisega ja irratsionaalsete väidetega, mis tema arvates on võimaldanud populismil paljudes riikides võidutseda. Tema avaldus andis mulle alust juhtida tähelepanu endistes kommunistlikes riikides demokraatiat ohustavatele riskidele. Kõigist paikadest just seal peavad Euroopa juhid suhtuma kompromissitult igasse katsesse kahjustada eraomandiõigust. Üksikisikute pensionifondi sissemaksete osaline riigistamine ja nende ülekandmine riiklikkusse sotsiaalkindlustussüsteemi on üks näide selle kohta. Euroopa ei tohi samuti kaotada valvsust seoses valikuõigusega ja ei tohi lubada selle kahjustamist mis tahes viisil. Eelkõige ei tohi Euroopa juhid sallida katseid manipuleerida avaliku arvamusega ning jälgimise eriseadmete laialdast kasutamist ja salajase teabe ametlikku avalikustamist, et survestada isikuid ja kahjustada inimõigusi.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Austatud president! See on väga oluline küsimus. Kahtlemata on põllumajandustootjate ja kaubanduskettide kasumi vahel suur erinevus.

Minu kodumaal töötab piimandussektoris umbes 22 000 inimest. Iirimaa piimandusturg üksi on väärt 1 miljard eurot aastas. Ma arvan, et Euroopa Liit ei tee piisavalt põllumajandustootjate aitamiseks. Siinkohal ei räägi ma toetustest – toetused on head.

Turuga on aga paljud asjad valesti. Näiteks tuleks põllumajandustootjatele maksta nende toodangu eest 30 päeva jooksul. Seda ei juhtu kunagi. Lisaks müüvad supermarketid piima allahindlusega, kuid raha kaotab põllumajandustootja.

Ma olen pettunud, et nende probleemidega ei tegeleta. Me peame põllumajandustootjaid rohkem kaitsma kaubanduskettide ülemvõimu eest.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Austatud president! Põhiõigused on Euroopa Liidu üks aluspõhimõtte. Kõigi Euroopa institutsioonide peamine kohustus on kontrollida nende õiguste järgimist.

Euroopa Liidu liikmesriigis Rumeenias oleme tunnustajateks põhiõiguste tõsistele rikkumistele. Pärast riigi majanduslikku ja sotsiaalset hävitamist rakendab Rumeenia praegune valitsus naeruväärseid meetmeid, millega kaasneb Euroopa Liidu tunnustatud põhiõiguste – õigus pensionile, õigus kuuluda ametiühingusse, palga saamise õigus ja noorte emade õigused – tõsine rikkumine. Peale selle tahan ma toonitada, et Rumeenias on lisaks käimas ettevalmistused puudega inimeste õiguste kaitset ja edendamist käsitlevate õigusnormide muutmiseks. Rumeenia valitsuse esitatud eelnõu heakskiitmine muudab puudega inimeste elu ainult raskemaks, muutes nad sõltuvaks riigist, selle asemel et parandada nende kaitset ja edendada nende sotsiaalset kaasatust. Sellel on kaugeleulatuv kahjulik mõju puudega inimeste huvidele ja väärikusele.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Lugupeetud president! Ma tahaksin teilt küsida sõna „katselendur” tähendust. See on piloot, kes katsetab õhusõidukit lennu ajal. Kes on „katsereisija”? Selle mõiste mõtles hiljuti välja Läti lennufirma airBaltic. On siiski kahju, et airBaltic ei teavitanud reisijaid sellest, et nad osalevad katses. Näiteks paneb airBaltic reisijad lennukisse istuma ning hiljem õhus olles selgub, et lennukil on tehnilised probleemid, mistõttu teeb see hädamaandumise. Leian, et lennuk tuleks ette valmistada enne lendu, mitte lennu ajal, eriti kui lennukis on reisijad.

Viimasel ajal on airBaltic registreerinud väga suurel arvul hädalukordi. Ma tahan juhtida parlamendiliikmete ja Euroopa Komisjoni tähelepanu lennuohutuse probleemile. Kergemeelsel suhtumisel võivad olla traagilised tagajärjed. Täna teid.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Austatud president, mulle on juba kahel korral öeldud, et Lõuna-Sudaani tuleviku üle peetavat referendumit käsitlevat suuliselt vastatavat küsimust ei panda tagasi päevakorda.

Ma tahan teile meelde tuletada, et 2005. aasta üldise rahulepingu kohaselt on Lõuna-Sudaanil viieaastase ajavahemiku möödumisel võimalus valida, kas jääda Sudaani riigi koosseisu või mitte.

Referendum peaks kava kohaselt toimuma järgmise aasta 9. jaanuaril. Kuid Euroopa Parlament oleks pidanud arutama mitut lahendamata küsimust, näiteks valimisnimekirjade koostamine, erimeelsuste lahendamine seoses põhja ja lõuna vahelise piiriga, rääkimata vajaduse korral võetavatest julgeolekumeetmetest.

Kui me arutelu lõputult edasi lükkame, võtame sellega endalt õiguse anda asjale poliitilist jõudu. See on minu seisukoht. Ma usun endiselt, et mõistlikum oleks püüda konfliktiolukordi ennetada kui oodata pealtvaatajana tragöödia vallapääsemist.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud president! Eurostati andmed näitavad, et Portugalis on töökohtade ebakindluse näitaja üks suurimaid ELis: 22%-l töötajatest on ebakindel töökoht, samas kui ELi keskmine on 13,5%.

Kõige enam mõjutab see naisi ja noori. Rohkem kui 23% alla 25aastastest on töötud ja vaesus on Portugalis saavutanud 18% taseme; selles võetakse üha enam arvesse vaeseid töötajaid, kes ei teeni piisavalt, et vaesusest pääseda.

Kuidas oleks seepärast võimalik mõista Euroopa Komisjoni poolt Portugali valitsusele avaldatavat vastuvõetamatut survet muuta tööõigusakte ja lihtsustada veelgi inimeste koondamise korda? Selle asemel on vaja rohkem toetada õigustega ja inimväärselt tasustatud töökohtade loomist.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Austatud president! Olenemata kokkuhoiueelarvest, Rahvusvahelisest Valuutafondist, stabiliseerimisfondist ning majanduspoliitika koordineerimise karistustel põhinevast mehhanismist rünnatakse jätkuvalt eurot mitme riigi riigivõla pihta suunatud spekulatiivse rünnakuga.

Tuleb tunnistada, et vigu saab leida üksnes tehtud poliitilistes otsustes. Iga kord, kui liidukantsler Merkel ja president Sarkozy spekulatiivivad avalikkusega, tänavad spekulandid neid viivitamata ja spekulatiivivad sellele vastavalt. On selge, et iga kord, kui nad ütlevad „ei“ eelkõige eurovõlakirjadele, tänavad spekulandid neid, sest nad on tänulikud selle hinna eest; sellise spekulatiivimise hind on Euroopa jagunemine.

Sellises Euroopas puudub solidaarsus ja äärepoolsemad riigid muutuvad üha perifeersemateks. See, austatud president, peab muutuma.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Austatud president! Ma olen pikka aega olnud euro kaitsja, kuid nüüd on kaalul selle tulevik. Euroopa valitsusjuhtidel ei ole julgust peatada lõplikult raha tuulde loopimine. Tuleb lõpetada retoorika: „Paneme probleemi paariks aastaks ootele“. Selle asemel peame viimaks olema julged ja piisavalt vastutustundlikud, et minna võla kärpimise teed. Ainult sellisel juhul saame pangad vastutusele võtta. Pensionifondide ja elukindlustuse kaudu mõjutab see ka meietalisi inimesi. Sellega seoses peame siiski nüüd tegutsema ebaseaduslike kiuste, et agooniat mitte pikendada. Selles peitubki suur probleem. Sellega seoses tahan kutsuda kõiki kaasp Parlamendiliikmeid üles osalema majandus- ja rahanduskomisjoni algatustes, eelkõige seoses saidiga financewatch.org, et meil oleks tulevikus võimalik leida reaalseid võimalusi pankade vastu, seega ka lobitöö tegijate vastu astuda, kes siin kahjuks endiselt kõike dikteerivad, ja saada sõltumatut teavet.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Lugupeetud president! Bulgaaria ja Rumeenia ühinemine Schengeni alaga on ELi idapiiri stabiilsuse seisukohalt ülimalt tähtis. Teiseks on ehk isegi sama tähtis, et see on loomulik samm pärast seda, kui mõlemad riigid said 2007. aastal Euroopa Liidu täieõiguslikuks liikmeks.

See otsus peab põhinema praktilistel tehnilistel korraldustel, mitte tunnetel või innukusel. Euroopa Liidus on mõni valitsev erakond, kes usub, et võib võita teatava eelise valimistel, kui ta vastustab seda otsust ning süüdistab Rumeeniat ja Bulgaariat selle eest, et ELi tasandil on probleeme romade integreerimisega.

Teiselt poolt, kui aruandes jõutakse soodsale järeldusele ja hiljuti mõlemas liikmesriigis läbi viidud kontroll näitab, et mõlemad riigid on valmis Schengeni alaga liituma, on minu

arvates väga oluline jätkata nende toetamist, eriti seetõttu, et me andsime neile mitte just väga ammu positiivse hinnangu.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Austatud president! Pärast järjekordset kliimamuutuse alast konverentsi olen seisukohal, et enda vastu ausaks jäädes ei saa me öelda muud, kui et see oli parem Kopenhaageni konverentsist, sest saavutati mõningaid tulemusi ja tehti mõned edusammud. See oli parem, sest saavutati kompromiss ja seda taas kord ÜRO egiidi all. See oli parem, sest Euroopa Liit väljus Cancúni konverentsist paremas seisus; samuti oli protsess varasemast läbipaistvam. See üksi ei saa aga olla lohutuseks ning me peame tunnistama, et tulemusi on siiski vähe.

On pandud alus töö jätkamisele, kuid me peame samuti tunnistama, et see alus, mis on küll soodne, põhineb endiselt lubadustel. Valitsused peavad minema palju kaugemale, et rahuldada üldsuse vajadusi ja tõelise kriisi tegelike ohvrite vajadusi. Mul on hea meel, et me arutame seda siin homme väga põhjalikult. Inimõiguste ülddeklaratsiooni aastapäeva tähistamisel ei ole suurt tähtsust, kui me need õigused pidevalt tähelepanuta jätame. Me peaksime juba teadma, et turg ei lahenda midagi ja et on aeg seada inimesed esikohale.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Austatud president, mõni päev tagasi esitas USA Kongressi esindajatekoja liige Ron Paul väga tähtsa küsimuse: kui sõda algab valega, siis kas olulisem on saladust hoida või lasta üldsusel tõde teada saada? Ma jagan meie Atlandi-taguse kolleegi muret seoses WikiLeaksi juhtumiga. On saladusi, mille hoidmine on põhjendatud ja vajalik. Probleem tekib siis, kui saladuste pidamine on reegel, mitte erand, ning viimastel aastatel oleme täheldanud salastamise sagenemist; see lubab demokraatlikust kontrollist kõrvale hiilida ja selle tava pooldajad kaitsevad nüüd jõuliselt oma privileege, nagu oleme näinud mõne valitsuse ja äriühingu reaktsioonist WikiLeaksi juhtumi puhul.

Poliitilise surve tekkides on Amazon, Visa, MasterCard ja isegi Šveitsi pank, kes eelnevalt tegid WikiLeaksiga tehinguid, nendest tehingutest loobunud. Üks Prantsusmaa minister nõudis, et Prantsusmaa ei tohiks lubada selle veebisaidi tegutsemist Prantsusmaa territooriumil. Kallid kolleegid, selliseks surveavalduseks ei ole mingit õiguslikku alust. Usaldus on kahepoolne ning valitsused saavad üksnes nõuda avalikkuse usaldust, kui nad ise on valmis avalikkust usaldama.

Philip Claeys (NI). – (NL) Austatud president! Täna täpselt kuus kuud tagasi toimusid Belgias föderaalse parlamendi valimised. Ma tahan sellele tähelepanu juhtida, sest me ei ole varem olnud olukorras, kus ELi eesistujariigiks on kogu kuuekuulise ajavahemiku jooksul ajutine valitsus.

Nõukogu ei ole täna siin poliitilisel tasandil esindatud. Sellest on pisut kahju, sest selline tavatu olukord on märkimist väärt. Nagu ka kuus kuud tagasi, on Belgia – see kunstlikult loodud riik – valitsuseta ka täna, kuid selle vastu ei ole midagi teha, sest Flandria ja Valloonia on arenenud kaheks eraldi riigiks ning kummalgi on täiesti erinev poliitiline ja sotsiaal-majanduslik kultuur.

Lugupeetud president, olukord Belgias on jõudnud täielikku ummikseisu – isegi niivõrd raskesse, et Euroopa Liit peaks valmistuma kahe uue liikmesriigi, Flandria ja Valloonia tekkeks.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Austatud president, Rumeenia tööseadustikku hiljuti tehtud muudatused halvendavad veelgi töötajate olukorda, mida majanduslangus on niigi raskelt mõjutanud. Pikendatakse töötajatelt töölt lahkumisel nõutavat etteteatamisaega ja

pikendatakse töötajate katseaega, mis tähendab, et töölepinguid saab enne selle ajavahemiku lõppu lõpetada ilma etteteatamiseta; samuti saab selle aja jooksul samale kohale üksteise järel tööle võtta rohkem kui kolm inimest. Kuid kõige rohkem kahjustava meetmega, millega otseselt rikutakse põhilisi inimõigusi, tahetakse näha ette seaduslik võimalus lõpetada streigist osa võtva töötaja tööleping.

Ma tahan kõigest avaldada vastuseisu sellele katsele muuta töötajad tööandja orjadeks. Samuti tahan kutsuda Euroopa poliitilisi jõude ja institutsioone üles sekkuma ja peatama Rumeenia töötajate staatuse halvenemine.

President. – Sellega on päevakorrapunkti käsitus lõppenud.

ISTUNGI JUHATAJA: LIBOR ROUČEK

asepresident

16. ELi ja Gruusia vaheline viisade väljastamise lihtsustamise leping – ELi ja Gruusia vaheline riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtmise leping – Serbia ning endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi viisarežiimi lihtsustamise kava – ELi ja Venemaa vahelise viisalihtsustuslepingu rakendamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühendatud arutelu järgmistel teemadel:

– kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni soovitus nõukogu otsuse eelnõu kohta, mis käsitleb Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise viisade väljastamise lihtsustamise lepingu sõlmimist (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE)) (raportöör: Nathalie Griesbeck) (A7-0345/2010);

– kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni soovitus, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtmise lepingu sõlmimise kohta (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE)) (raportöör: Nathalie Griesbeck) (A7-0346/2010);

– suuliselt vastatav küsimus, mille esitas komisjonile Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel Kristiina Ojuland ELi ja Venemaa vahelise viisalihtsustuslepingu rakendamise kohta (O-0140/2010 – B7-0568/2010);

– suuliselt vastatav küsimus, mille esitasid komisjonile Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel Manfred Weber, Simon Busuttil, Elmar Brok, Alojz Peterle ELi ja Venemaa vahelise viisalihtsustuslepingu rakendamise kohta (O-0172/2010 – B7-0656/2010);

– suuliselt vastatav küsimus, mille esitasid komisjonile Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel Simon Busuttil, Manfred Weber, Anna Maria Corazza Bildt ja Monika Hohlmeier seoses murega selle pärast, kas ELi ja Serbia ning endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi viisarežiimi lihtsustamise kava kohaldatakse õigesti (O-0181/2010 – B7-0654/2010).

Nathalie Griesbeck, *raportöör.* – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Mul on hea meel tutvustada täna õhtul neid kahte raportit. Kõnealused raportid, mis ma esitan ühiselt, käsitlevad liidu ja Gruusia vahelisi lepinguid. Esimene raport käsitleb viisade väljastamise lihtsustamist ja teine ebaseaduslikult riigis elavate isikute tagasivõtmist.

Meeldetuletuseks tahan öelda, et tagasivõtmisega seotud kohustusi käsitleva esimese lepinguga nähakse ette täielik vastastikkus, mida kohaldatakse riigi kodanike ja kolmandate riikide kodanike suhtes. Sellega kehtestatakse tagasivõtumenetlus – tagasivõtutaotlused, teavitamine, esitatavad dokumendid, tõendamine, tõendusvahendid, tähtajad, edastamisvahendid, transport, transiit jne, erinevalt Euroopa Liidu ja Pakistani vahelisest tagasivõtulepingust, mida te ehk mäletate ja millele ma mõni kuu tagasi suurt vastuseisu väljendasin. Antud juhul tahan ma väljendada oma täielikku rahulolu kõnealuse lepingu suhtes, sest sellega austatakse inimõigusi. Samuti peaks olema võimalik tagada selle kohaldamine, sest Gruusia on Genfi pagulasseisundi konventsiooni ja Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooni osaline. Need on minu arvates kaks väga olulist eeltingimust sellise lepingu heakskiitmisele.

Teine leping on keskendatud viisade väljastamise korra lihtsustamisele ning see võimaldab Gruusia kodanikel, eelkõige reisijatel, nagu õpilased, ajakirjanikud ja teised, saada lihtsamalt lühiajalist viisat reisimiseks Euroopa Liitu. See leping võimaldab seeläbi lihtsustada märkimisväärselt kõiki nõudeid dokumentidele, mis tuleb esitada seda liiki taotluse toetamiseks.

Ma tahan teile samuti meelde tuletada, et vaieldamatult on kõnealused kaks lepingut omavahel seotud, sest ühise lähenemisviisi põhjal saab viisade väljastamise lihtsustamist käsitleva lepingu sõlmida põhimõtteliselt alles tagasivõtulepingu olemasolu korral.

Seepärast tuleb märkida kahte olulist aspekti. Oleme jõudnud olulisse etappi liidu ja Gruusia vaheliste suhete tugevdamisel, kusjuures Gruusia on viimastel aastatel näidanud üles selget soovi meiega suhteid tihendada. Need lepingud on esimene samm erisuhete suunas ja liidu kindel sõnum Gruusiale.

Loomulikult pakuvad need lepingud ka huvi piirkondlikul tasandil. Need toetavad jõupingutusi, mida liit on teinud koostöö tugevdamiseks ka Lõuna-Kaukaasia piirkonna teiste riikidega. Me kõik usume ja ka mina kahtlemata usun, et see on ühtlasi viis, kuidas julgustada Gruusiat viima ellu kõik vajalikud reformid, mille vajalikkust vabaduse, turvalisuse ja õiguse valdkonnas president meile kõigest mõni päev tagasi meelde tuletas. See võimaldab meil võidelda koos ehk veelgi tõhusamalt ebaseadusliku sisserände vastu ja edendada põhimõtteliselt demokraatia arengut.

Seepärast kutsun teid, kallid kolleegid, kiitma heaks need kaks Gruusiaga sõlmitud lepingut. Kokkuvõtteks tahan aga teile, austatud volinik, meelde tuletada, et kuigi meie koostöö sujub hästi, tegite mõni kuu tagasi Pakistaniga sõlmitud tagasivõtulepingut käsitleva arutelu käigus piduliku avalduse, millega võtsite kohustuse hinnata kehtivaid tagasivõtulepinguid ning koostada parlamendi jaoks tavapärase aruande selliste lepingute kohta, sealhulgas nii juba sõlmitud kui ka alles läbiräägitavate lepingute kohta. Ma sooviksin sellele siin parlamendi ees taas kord kas pühalikku või harilikku kinnitust, et teie avalduse järgselt ei tõrjuta meid kõrvale, meie osalemist ei piirata ja et meile antakse kogu teave lepingute üle peetavate läbirääkimiste alustamise ja edenemise kohta. Usun, et see on oluline, kui tahame tõhusalt ja oma väärtustele vastavalt koos edasi liikuda.

Kristiina Ojuland, *küsimuse esitaja*. – Austatud juhataja! Pean ütlema, et mul on väga hea meel, et täna toimub Euroopa Parlamendis arutelu ELi ja Venemaa vahelise viisalihtsustuslepingu üle, sest see teema on olnud ELi ja Venemaa Föderatsiooni ühises poliitilises päevakorras juba pikka aega.

Ma tunnustan poliitilisi edusamme, mida tehti sellega seoses eelmisel nädalal toimunud tippkohtumisel. Ma jään siiski valvsaks seoses nende rakendamisega.

Mis puutub küsimusse, mille ma esitasin komisjonile fraktsiooni ALDE nimel ELi ja Venemaa vahelise viisalihtsustuslepingu rakendamise kohta, siis tahtsin teada, mida on siiani tehtud ja kas me saame praeguse seisuga loota läbimurret tehnilist laadi küsimuste lahendamises, nagu ELi kodanike suhtes kehtiv nõue registreerida end ametiasutuses kolme päeva jooksul, kui peatutakse Venemaal eraisiku kodus.

Ma toetan täielikult kavandatavat viisanõudest loobumise lepingut kui meetet, mis võimaldab Venemaa kodanikel reisida ELi, täites seejuures minimaalseid formaalsusi, kuid ma eeldan, et Venemaa kohaldab Euroopa Liidu kodanike suhtes samasugust põhimõtet.

Veel üks küsimus, mida tuleb käsitleda, on Venemaa Föderatsiooni välispiiri turvalisus, pidades eelkõige silmas ebaseaduslike sisserändajate voolu lõunast ja ka mujalt. Venemaa pool peaks tagama täieliku kontrolli oma piiride üle, nagu Euroopa Liit peab viima läbi põhjalikku kontrolli piiril. Tulevane viisanõudest loobumise leping peab välistama kõik täiendavad ohud Euroopa Liidu jaoks.

Austatud volinik, ma jään huviga teie vastust ootama.

Manfred Weber, küsimuse esitaja. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid kolleegid! Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon soovib kasutada tänast arutelu ka selleks, et vaadelda Euroopa Liidu viisapoliitikat üldisemalt.

Kõigepealt on oluline rõhutada ja teadvustada viisapoliitika suurt väärtust Euroopa Liidu jaoks. Kuna me elame ühises Euroopas, mis on ühine ala inimeste jaoks, saame luua ühise viisapoliitika. Meie viisapoliitika on seepärast ka Euroopa ühtsuse tähis – Euroopa ühtsuse väga edukas tähis – ning seda on oluline märkida, eelkõige kriisi ajal.

Teiseks kutsume üles kehtestama selged mängureeglid viisanõude lihtsustamise puhul. Selgelt on sätestatud tehnilised standardid, mis tuleb säilitada välispiiridel ning passide ja isikutunnistuste väljastamisel. Me ei saa teha mingeid poliitilisi järeleandmisi seoses nende standardite järgimisega. 2010. aastal tuvastasime, et Balkani riikides oli algul põhitähelepanu tehnilistel standarditel, kuid seejärel edendati üha jõulisemalt poliitilisi argumente. Viisanõude lihtsustamise käsitlemisel ei saa siiski piirduda ühe riigiga – me peame vaatlema piirkonda tervikuna. Tõepoolest, alati on raske kaaluda küsimusi üksikjuhtumi puhul. Kuid asja tuum on, et tehnilisi standardeid tuleb järgida ja kriteeriumid peavad jääma. Seepärast toetan ma meie volinikku, kelle sõnul tuleb meie nõutavaid standardeid ka tegelikkuses rakendada. See on komisjoni jaoks tähtis ülesanne, sest ainult siis on meie viisapoliitika ELi kodanike jaoks vastuvõetav.

Kolmandaks tahan märkida, et meil on hea meel selle üle, et viimatisel Euroopa justiits- ja siseküsimuste nõukogu istungil arutati võimalust tühistada või kaotada kiiresti üksikute riikide viisarežiimi lihtsustamine, kui nad ei rakenda kõnealuseid standardeid. Serbia näide tõestas meile, et tulemuseks on varjupaigataotlejate suur sissevool.

Jätkates oma praeguseks viimase punktiga, siis meie fraktsioon on Ukrainast ja Venemaast kõneldes väga skeptiline uste kiire avamise suhtes, sest nagu me Serbia puhul äsja nägime, on sellel ka negatiivne mõju. Seepärast peaksime viisapoliitika küsimuses edenema väga ettevaatlikult.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja, lugupeetud parlamendiliikmed! Ma käsitlen kõiki küsimusi. Täna teid selle olulise arutelu päevakorda võtmise eest.

Lubage mul alustada tänuavaldusega Nathalie Griesbeckile tema toetuse ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonis tehtud töö eest seoses ELi ja Gruusia vahelise lepinguga, mille kohta võeti vastu heakskiitev arvamus. Pärast 2008. aasta suvel Gruusias toimunud kriisi otsustati Euroopa Liidu Nõukogu erakorralisel istungil tihendada suhteid Gruusiaga, sealhulgas viisalihtsustusmeetmete abil.

Nagu te, proua Griesbeck, mainisite, ei saa ELi tavapärase poliitika kohaselt sõlmida viisalihtsustuslepingut kolmanda riigiga, kellega ei ole sõlmitud tagasivõtulepingut. Seega anti Euroopa Ülemkogu otsusega mõista, et nende kahe lepingu üle tuleks läbirääkimisi pidada ja need tuleks sõlmida samal ajal.

Ma olen väga tänulik Nathalie Griesbeckile selle eest, et ta märkis olulist arengut ELi ja Gruusia suhetes, mida need kaks lepingut esindavad. Leping on suures osas kooskõlas standardse ELi tagasivõtulepinguga, hõlmates nii oma riigi kui ka kolmandate riikide kodanikke ja kaitstes – nagu öeldud – inimõiguste austamist sõltumatuse klauslit ja andmekaitset käsitleva artikli kaudu.

Lepingu kohaselt moodustatakse tagasivõtu ühiskomitee, mille ülesanne on jälgida lepingu rakendamist. See on oluline samm Gruusia ja Euroopa Liidu inimeste takistusteta liikumise tagamise suunas.

Gruusia on juba tühistanud viisanõude ELi kodanike suhtes ning selle lepinguga hõlbustatakse Gruusia kodanike liikuvust. Lepinguga tehakse Schengeni viisa saamine Gruusia kodanike jaoks – rohkem kui 60 000 inimest aastas – tõesti lihtsamaks, odavamaks ja kiiremaks.

See annab ka muud konkreetset kasu: taotluste menetlemisele seatakse 10päevane tähtaeg ja viisatasu vähendatakse 60 eurolt 35 eurole. On teatavad taotlejate kategooriad, kes on viisatasu maksmisest vabastatud: õpilased, ajakirjanikud, lapsed, pensionärid, puudega inimesed jne. Nende suhtes kehtib ka lihtsustatud nõue täiendavate dokumentide esitamiseks ja mitmekordse viisa õigus, kui neil on vaja reisida. Samuti on viisanõudest täielikult vabastatud diplomaatilise passi kasutajad, mis tugevdab veelgi ametlikke kontakte ELi ja Gruusia vahel.

Nathalie Griesbeck nimetas hindamist. See veidi hilineb, kuid järgmise aasta alguseks – loodetavasti hiljemalt veebruariks – on see olemas. Ma olen hea meelega valmis arutama seda kodanikuvabaduste komisjonis ja parlamendis. Samuti viitasite Pakistani jaoks kavandatud programmile. See on olnud töös kõigest 13 päeva, seega on seda veel vara hinnata, kuid me hoiame teid loomulikult asjaga meelsasti kursis.

Seoses Kristiina Ojulandi tõstatatud küsimusega ELi ja Venemaa vahelise viisalihtsustuslepingu kohta tahan öelda, et see on olnud jõus alates 1. jaanuarist 2007. See on üks kaheksast meie sõlmitud viisalihtsustuslepingust. Eriti oluline on selle juures see, et lepingut kohaldatakse vastastikkuse põhimõtte alusel ka ELi kodanike suhtes, kuna neil peab Venemaal reisimiseks praegu olema viisa.

Samuti on tegemist olulise lepinguga kvantitatiivses mõttes. Venemaa esitatud statistiliste andmete põhjal väljastati 2008. aastal ELi kodanikele üle 1,5 miljoni viisa ning samal aastal väljastasid liikmesriikide konsulaadid Venemaa kodanikele 3,5 miljonit viisat. See moodustab kõigist maailmas väljastatud Schengeni viisadest rohkem kui veerandi.

Kõik ELi ja Venemaa kodanikud saavad kasu kõnealuse lihtsustamislepinguga ette nähtud üldisest lihtsustamisest, näiteks vähendati viisatasu 35 eurole. Teatavad elanikerühmad on

vabastatud viisanõudest lihtsustamise erisätete alusel. On olemas viisavabastus ja mitmekordne viisa.

Komisjon on seda lihtsustatud korda hinnanud ning leiab, et see toimib üsna hästi. Kuid esinevad mõned puudused, millele ka viidati. Nendega tegelemiseks võtsime kuu aega tagasi vastu soovitusena Venemaaga sõlmitud viisalihtsustuslepingu üle uuesti läbirääkimise juhiste kohta. See on täielikult seotud edasise lihtsustamisega, mis käsitleb tõendavate dokumentide esitamist ja viisataotluse menetlemise kestust, mitmekordse viisa väljastamise sätete laiendamist ja viisavabastust mitme täpselt kindlaks määratud kategooria taotlejate jaoks.

Seoses konkreetse küsimusega, mis käsitleb viisalihtsustuslepingu artikli 10 rakendamist, milles sätestatakse registreerimismenetluse lihtsustamine, märkisime oma hinnangus, et Venemaa on rakendanud teatavat lihtsustamist. Nüüd on end võimalik registreerida näiteks posti teel. Registreerimistasu kaotatakse järgmiseks aastaks, kuid mõni muu meede, näiteks registreerimise tõlkimine inglise keelde ja võimalus registreerida interneti teel, ei ole veel teoks saanud. Me esitame selle küsimuse oma Venemaa kolleegidele ja teeme seda erinevatel foorumitel ning loodame, et see juhtub õige pea.

Teiste idapartnerluse riikidega seoses on tehtud ka muid samme. See sisaldus ka teie küsimuses. 1. jaanuarist 2008 kehtib meil viisalihtsustuskord Moldova ja Ukrainaga, kuid me räägime uuesti läbi ka need lepingud.

Valgevenega seoses võttis komisjon kuu aega tagasi vastu viisalihtsustuslepingu läbirääkimisjuhiste kavandi ning me soovime pika kehtivusajaga mitmekordseid viisasid heausksetele reisijatele ja kindlaksmääratud tähtaegu viisataotluste menetlemiseks, samuti võimalikke erandeid seoses viisanõudest vabastusega diplomaatilise passi kasutajatele.

Järgmisel aastal võtame samuti vastu läbirääkimisjuhiste kavandi viisalihtsustuslepingute sõlmimiseks Aserbaidžani ja Armeeniga.

Seoses Serbia ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi suhtes kohaldatava viisanõude kaotamise korra nõuetekohase kohaldamisega, millele osutas Manfred Weber, otsustas nõukogu 2009. aastal anda endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi, Montenegro ja Serbia kodanikele viisavaba reisimise loa. Otsusele eelnes pingeline dialoog ja nende riikide suur edu viisanõude kaotamise üle peetavates dialoogides käsitletud peamistes küsimustes. Dialoogid on osutunud tõhusaks paljude oluliste reformide elluviimisel, kuid nagu märgiti, kaasneb viisavaba režiimiga vastutus ning asjaomased riigid peaksid võtma asjakohaseid meetmeid selle tagamiseks, et viisanõude puudumist ei kuritarvitata.

Mõni liikmesriik on kogenud nendest riikidest, eelkõige Serbiast ja endisest Jugoslaavia Makedoonia Vabariigist pärit varjupaigataotlejate arvu suurenemist. Neid tuleb hinnata üksikjuhtumipõhiselt vastavalt meie õigusnormidele. Me oleme astunud mitmeid samme selle olukorra lahendamiseks: nendes kahes küsimuses on toimunud kõrgetasemelised kohtumised siseministritega ning eesistujariigi Belgia ja komisjoni delegatsiooni kõrgetasemeline visiit nende riikide pealinnadesse.

Kõnealuse kahe riigi ametiasutused on võtnud mõningaid meetmeid. Kodanike teavitamiseks on korraldatud uusi teavituskampaaniaid. Piirivalvele on antud korraldus kontrollida rohkem riigist lahkuvaid inimesi ning teavitada reisijaid põhjendamata varjupaigataotlustega seonduvast riskist.

Kui me sügise hakul tegime ettepaneku kaotada viisanõue Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina kodanike suhtes, võtsid mõlemad riigid endale kohustuse viia oma kodanike hulgas läbi teavituskampaania viisanõude kaotamisest tulenevate õiguste ja kohustuste kohta ja seda nad ka tegid. Need on väga ulatuslikud kampaaniad. Peale selle, pärast Euroopa Parlamendilt ja nõukogult heakskiidu saamist võttis komisjon kohustuse tugevdada viisanõude kaotamise järgset kontrolli kõigi Lääne-Balkani riikide puhul.

See koosneb kahest osast. Ühelt poolt jätkame reformide jätkusuutliku elluviimise hindamist asjaomastes riikides stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi kaudu – eelkõige vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal. Teiselt poolt toimime ka ennetava mehhanismina nendest riikidest pärit inimeste uue suure sissevoolu vastu. Käesoleva aasta alguses viidi läbi sellise olukorra ennetamiseks vajaliku operatiivteabe kogumine ning koos meiega osalevad selles aktiivselt Frontex, Europol, sisserände kontaktametnikud, Lääne-Balkani riikide politsei kontaktametnikud ja Kagu-Euroopa politseikoostöö konventsiooni sekretariaat, keda toetavad tulevased eesistujariigid Ungari ja Poola.

ELi liikmesriigid jagavad kogu vahetatavat ja kogutavat teavet ning teevad seda kindlasti ka Lääne-Balkani riikidega, kui see on asjakohane. Seda teavet kasutab ka komisjon järgmise aasta esimeses pooles viisanõude kaotamise järgse järelevalve kohta läbi viidavates hinnangutes. Leian, et need meetmed peaksid aitama kaasa viisavaba reisimise korra kuritarvitamise vältimisele, ning ma olen kindel, et tihe koostöö päritoluriikide ja ELi kuuluvate sihtriikide vahel, mida toetab komisjon, pakub tõhusa lahenduse. Kahtlemata jätkame Euroopa Parlamendile ja nõukogule korrapäraselt aru andmist selle järelevalvemehhanismi tulemuste kohta. Esimest korda teeme seda 2011. aasta juunis.

Krzysztof Lisek, väliskomisjoni arvamuse koostaja. – (PL) Austatud juhataja! Euroopa Parlamendi alalise raportööri Euroopa Liidu ja Gruusia koostöö asjades, samuti väliskomisjoni arvamuse koostajana Nathalie Griesbecki raporti kohta tahan ma öelda mõned sõnad seoses nende kahe lepinguga – Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise tagasisvõtulepingu ja viisalihtsustuslepinguga. Ma tunnen kohustust märkida, et need lepingud võeti väliskomisjonis vastu ülekaaluka häälteenamusega.

Ma tahan lisada, et parlamendi eelmisel istungiärgul siin Strasbourgis kuulasime me president Saakašvili kõnet, mis isegi nende inimeste jaoks, kes ei pea ennast tema austajaks, oli asjalik, tasakaalukas ja mõistlik. Oma kõnes teatas president Saakašvili jõu kasutamisest loobumisest ja valmisolekust pidada Venemaaga kõnelusi keerulistel teemadel, kuid väitis samuti, et Gruusia välispoliitika peamine eesmärk on loomulikult Euroopa Liidu osaks ja NATO liikmeks saamine.

Olen seisukohal, et me peame meeles pidama, et Gruusia ja selle rahvas on idapartnerluse programmi kuuluvatest riikidest ja rahvastest kõige Euroopa-sõbralikumad, kuigi me ei saa loomulikult rääkida mingitest kuupäevadest, sest tähtaegadest rääkimine oleks praegu meeltesegaduse kindel tunnus. Euroopa Liit peaks andma Gruusia püüdlustele heakskiitva ja asjaliku vastuse. Me peaksime olema valmis Gruusiaga koostööd tegema.

Täna arutlusel olevad lepingud ei ole loomulikult revolutsioonilised, kuid me kõik käsitleme neid sammuna õiges suunas. Peamine on jõustada need võimalikult kiiresti, sest minu arvates oleks vale, kui Gruusiast lahku löönud Abhaasias või Lõuna-Osseetias elavatel inimestel, kes kasutavad Venemaa passi, oleks lihtsam viisakord kui Gruusias elavatel inimestel.

Monica Luisa Macovei, *fraktsiooni PPE nimel*. – Austatud juhataja! Fraktsioon PPE pooldab neid kahte raportit, mis käsitlevad ELi ja Gruusia vahelisi lepinguid, st tagasivõtulepingut ja viisalihtsustuslepingut. Ma tahan osutada viimati nimetatule – viisalihtsustuslepingule.

Sellela lihtsustatakse viisa taotlemist grusiinide jaoks. Liikmesriigid kohaldavad ühtseid ja lihtsustatud menetlusi. Viisa maksab 35 eurot, seega vähem kui praegu, ja võimaldab riigis viibida kuni 90 päeva kuuekuulise ajavahemiku jooksul. Viisataotlusi menetletakse kümne päeva jooksul või mõne elanikerühma puhul kolme päeva jooksul või hädaolukorras ka lühema ajaga. Diplomaatilise passi kasutajatelt viisat ei nõuta.

Vaba liikumine on üks võimalus selleks, et demokraatiat tundma õppida ja selle toimimist jälgida. Inimestevahelised otsekontaktid tähendavad väärtuste ja tegeliku olukorra jagamist. See tekitab usaldust. Seepärast loodan, et Gruusiasse reisib üha rohkem ELi kodanikke ja rohkem grusiine reisib Euroopa Liitu.

Kinga Göncz, *fraktsiooni S&D nimel*. – (HU) Austatud juhataja, me tahame tänada volinik Malmströmi esitatud teabe eest. Viisapoliitika on meie käsutuses olev väga tähtis vahend, mis aitab meil hõlbustada inimestevahelisi kontakte ja tuua asjaomaseid riike Euroopa Liidule lähemale. Sellest seisukohast on Euroopa Liidu ja Gruusia vaheline leping väga oluline. Ma tahan öelda paar sõna Lääne-Balkani riikide suhtes kohaldatava viisanõude kaotamise kohta – peamiselt Serbia ja Makedooniaga seoses esile kerkinud probleemide kohta. Me toetasime parlamendis seda lepingut ülekaaluka häälteenamusega ning meie jaoks on see väga oluline eespool nimetatud põhjustel.

Kõnealused riigid tegid suuri jõupingutusi, et vastata ootustele, isegi kui me sageli näeme neis riikides valitsevaid poliitilisi erimeelsusi. Selles valdkonnas on need riigid teinud koostööd. Pakub rahulolu näha, et Euroopa Liitu reisivate inimeste arv on suurenenud. Meile on jäänud mulje, et Serbia ja Makedoonia probleemid tulenevad suures osas inimkaubandusest ning et see mõjutab kahtlemata väikest arvu inimesi, isegi kui see põhjustab tõsisemaid probleeme. Usun, et meil lasub jagatud vastutus. Me vastutame ühiselt selle tagamise eest, et ka need riigid teevad kõik endast sõltuva teavitamiseks oma kodanikke ja võtmaks otsustavaid meetmeid. Näiteks Serbia on seda teinud väga kiiresti ja tulemuslikult.

Usun siiski, et ka meie isiklik vastutus selles küsimuses on üsna märkimisväärne. Komisjoni ülesanne on abistada neid riike inimeste salaja üle piiri toimetamise vastu võitlemisel ning anda teavet, jälgida piirkonnas toimuvaid sündmusi ja tõhustada tõeliselt seda ka muidu nii tähtsat vahendit, mida me kavatseme tulevikus kasutada nii seoses Lääne-Balkani riikide kui ka teiste riikidega. Lisaks lubage mul märkida mõne sõnaga, et me tunneme head meelt selle üle, et Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina liituvad sellel aastal viisavabade riikide rühmaga, kuigi mõnevõrra hiljem ja üheaastase hilinemisega.

Sarah Ludford, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ma nõustun fraktsiooni PPE esindaja Manfred Weberiga, et ELi viisapoliitika on üliväärtuslik ning et tuleb kinni pidada viisalihtsustuse ja viisnõudest loobumise tehnilistest standarditest ja tingimustest.

Ma siiski ei usu, et Balkani riikide viisavabastuse puhul on poliitilised kaalutlused need tehnilised standardid üles kaalunud. Komisjon tegi kõvasti tööd selle nimel, et viia dokumentide terviklikkus, õiguskaitse ja piirikontrollid vajalikule tasemele. Me vähendaksime oma arvamuse väärtust, kui usuksime, et riik ei ole täitnud tehnilisi standardeid, sest me hääletasime kõnealuse viisavabastuse poolt.

Kahtlemata on muret tekitav, kui soodustusi kuritarvitatakse, kuid reageerida tuleb asjakohaselt ja proportsionaalselt. Volinik Malmströmi sõnul on asjaomastel riikidel vastutus ja neile tuleb seda meelde tuletada. Volinik selgitas meile, et on tehtud üsna pingelist tööd, toimunud on kõrgetasemelised kohtumised siseministritega ja visiidid pealinnadesse, on julgustatud viima läbi teavituskampaaniaid – ning Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania on võtnud erikohustuse oma kodanikke teavitada. Kui on probleeme ühe viisavabastuslepinguga, siis kahjustab see muidugi ka teisi lepinguid. Seega on vaja teatavat vastutust ja solidaarsust ning kõik kodanikud peavad olema teadlikud, et nad võivad kahjustada teiste inimeste vaba reisimise võimalusi.

Mina isiklikult olen veendunud – ja ma arvan, et ka minu fraktsioon on seda –, et komisjon tõhustab oma järelevalvet lepingutingimuste täitmise üle ning loob mehhanismi probleemide tuvastamiseks meie partneritega tehtava tiheda koostöö kaudu. Ma loodan, et kõigi fraktsioonide arvates on see kindlust pakkuv ja piisav. Nagu ütles minu kolleeg Monica Macovei fraktsioonist PPE, loovad inimestevahelised otsekontaktid usaldust. See on peamine. See on põhjus, miks me toetame viisalihtsustust ja viisavabastust.

Sellele ettepanekule on parlamendis avaldatud laiapõhjalist erakondadeülest toetust, sest see põhineb ELi kogemustel ja väärtustel. Seega hoidugem üle reageerimast. Probleeme on esinenud, kuid komisjon tegeleb asjaga. Veendugem, et me ei kahjusta varjupaigaõigust ega viisavabastuslepinguid.

Tatjana Ždanoka, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Meie fraktsioon toetab ELi ja Gruusia vahelist viisalihtsustuslepingut.

Kuid meil on mõningaid kahtlusi tagasivõtulepingu suhtes. Me hääletasime selle vastu kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonis ning esitasime kirjaliku vähemuse arvamuse, sest leping sisaldab arvukalt ebakõlasid, mida võiks tagasivõtu ühiskomitees selgitada. See ei sisalda rangeid kaitsemeetmeid, mis kaitseksid põhiõiguste rikkumise vastu ning tagaksid head vastuvõtutingimused, mis Gruusias on kehvad. Selle eesmärk on saata inimesed tagasi riiki, kus vohab seksuaalne ja sooline vägivald ning sallitakse politseipoolset väärkohtlemist. Seda kohaldatakse ka nende Abhaasia ja Lõuna-Osseetia endiste elanike suhtes, kellel ei ole enam *de facto* sidemeid Gruusiaga.

Lisaks tahan öelda mõned sõnad Venemaaga sõlmitud viisalepingu kohta. Kolm aastat tagasi võeti vastu Venemaaga sõlmitud viisalihtsustuslepingut käsitlev raport, mis sisaldab minu muudatusettepanekut, mille kohaselt on kohustusliku registreerimise nõue Venemaal ja ELis reisimisel tõsine takistus. Kahjuks ei ole pärast seda midagi muutunud ning see on ülimalt oluline minu valijate jaoks, kes reisivad Venemaale eraviisiliselt.

Paweł Robert Kowal, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Austatud juhataja! Tänapäeva Gruusia on riik, kus paljude probleemide kiuste toimuvad väga kiired sotsiaalsed ja majanduslikud muutused. Me peaksime ühemõtteliselt ja hea meelega toetama kõiki viise, kuidas näidata Gruusia ühiskonnale, et nende muutuste jõulisus kajastub meie kui Euroopa Liidu institutsioonide reaktsioonis. Seoses Venemaaga peaksime kaaluma, millises kontekstis näeme viisarežiimi Venemaaga. Ma leian, et seda ei tohiks käsitada ametkondade jaoks maineküsimusena – see tähendab arvata, et kui me kaotame viisanõude, siis peavad Venemaa ametkonnad Euroopa Liiduga hästi edenevaid läbirääkimisi. Me peaksime vaatama sellele teistmoodi, võttes arvesse ajakohastamise tagamist ja meie suhteid tavaliste venelastega.

Sel põhjusel tuleks sõnaselgelt märkida, et viisanõude kaotamise, see tähendab piiride kindlaksmääratud tingimustel avamise protsess on väga tervitatav ning parandab meie

suhteid idapoolsete ühiskondadega. Tuleks kukutada müüt, et viisad on teatavat laadi olulised elemendid meie julgeoleku tagamiseks, ning tuleks öelda – võib-olla eriti selgelt Euroopa Parlamendis – ja korrata igal võimalusel, et viisad ehitavad müüre, mittevajalikke müüre. Minu juhitas ELi ja Ukraina parlamendi koostöökommisjonis oleme analüüsinud eriaruannet koos valitsusväliste organisatsioonidega, milles me seda küsimust uurisime. Aruandest ilmneb selgelt, et viisad on julgeoleku tagamisel tegelikult mitteolulised vahendid; viisad hoopis eraldavad Euroopa Liidu ühiskonda idapoolsest ühiskonnast, kuigi peaksime alati avatud olema. See on meie kui parlamendiliikmete kohus.

Alfreds Rubiks, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (LV) Austatud juhataja! Oma fraktsiooni nimel võin öelda, et me toetame viisade väljastamise lihtsustamist, kuid samal ajal tuleb teha kõik selle kindlustamiseks, et tagada õigusnormides sätestatud tehniliste nõuete järgimine. Oma Läti valijate nimel toetan ma samuti neid lihtsustusi, mis käsitlevad reisimist Venemaalt Euroopa Liitu, sest see on väga tähtis olukorras, mis on seotud perede kokkutulemisega, sest Lätis on palju segaperesid ja suguvõsasid, kus mõni liige elab ühes riigis ja mõni teises. See on oluline ka turismi jaoks, mis on viimasel ajal näidanud suurt arengut. Peale selle, juba on antud head tagasisidet selle kohta, mida on viisalihtsustusega oodatust varem saavutatud. See on ülioluline ka äritegevuse jaoks. Kui vaadata Läti ärisuhteid Venemaaga, siis on import kasvanud seitse korda ja eksport kaheksa korda. See kõik on väga tore. Ma soovin komisjonile edu selle kõige rakendamisel.

Nikolaos Salavrakos, *fraktsiooni EFD nimel.* – (EL) Austatud juhataja! Me teame, et alates 19. detsembrist 2009 on viisavabastust kohaldatud endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi, Serbia ja Montenegro biomeetriliste passide kasutajate suhtes. Sellest olenemata väljendavad Euroopa Liidu liikmesriigid muret – mida tunneb ka volinik Malmström –, et Serbiast ja endisest Jugoslaavia Makedoonia Vabariigist pärit kodanike esitatud varjupaigataotluste arv suureneb ning on tõenäoline, et tekib olukord, mis seab ohtu viisade väljastamise ja meetme mõttekuse.

Minu kodumaa Kreeka toetas ideed kaotada viisanõue kõigi Lääne-Balkani riikide kodanike suhtes, mis oleks tõeliseks kinnituseks nende riikide Euroopa väljavaadete kohta. See ettepanek esitati esmakordselt Thessaloníkis 2003. aasta juunis ning Kreeka algatuse „Agenda 2014” vaimus. Sellele vaatamata pean väljendama muret seoses sellega, kas need riigid kohaldavad tegevuskava kriteeriume ning kas ikka kontrollitakse sisserände voogusid nendest riikidest Euroopa Liidu liikmesriikidesse, seda eriti nüüd, mil Euroopa peresid raputab finantskriis ja ei ole võimalik taluda suurema arvu sisserändajatega kaasnevat koormust. Me peame mõistma, et viisalihtsustuslepingud on mõeldud soodustama Euroopa Liidus reisimist, mitte sisserännet või muud ebaseaduslikku tegevust, nagu inimkaubandus.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Austatud juhataja! Eelmisel kuul saatis Euroopa Komisjon õigustatult Serbia ja Makedoonia valitsusele kirja, mis sisaldas hoiatust seoses ärevust tekitava olukorraga neist kahest riigist pärit varjupaigataotlejate arvu suurenemisega. Lugupeetud juhataja, eriti teeb meeles mõruks see, et samal kuul otsustas Euroopa Parlament anda Albaaniale ja Bosniale viisavabastuse. Tõenäoliselt tegid need kaks riiki viivitamata algust samalaadse käitumisega, mis tingis selle esimese hoiatuskirja saatmise.

Austatud juhataja! Sellel ei oleks tohtinud lasta juhtuda, kuid veel ei ole liiga hilja. Viisanõude kaotamisega kaasneb ka teatav vastutus ning kui seda vastutust ei võeta, tuleb meil tegutseda. Komisjon peab kutsuma Serbia ja Makedoonia saadikud välja ja nõudma neilt asjakohaste meetmete võtmist. Kui see oleks minu teha, kaotaksime selle viisavabastuse juba täna, kuid

komisjon seda tõenäoliselt ei pooldaks. Seega ma tahan komisjonilt kuulda, et tal on julgust karistada kõnealuseid Balkani riike mis tahes korduva väärkäitumise eest.

Serbia ja Makedoonia on selles küsimuses Bosnia ja Albaania eelkäijad. On aeg saata neile kahele Balkani riigile selge sõnum ning sellest oleks palju kasu.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Serbia ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi kodanike varjupaigataotluste arvu suurenemine nõuab meetmeid, mis kaitseksid määruse (EÜ) nr 539/2001 muudatust.

Viisad on rändepoliitika vahend; nende eesmärk on legaliseerida mittekodanikust või -residendist taotleja riiki sisenemine ja tema ajutine riigis viibimine.

Määruses (EÜ) nr 539/2001 nähakse ette viisanõudest vabastamise hindamismehhanism, mille kohaselt peavad olema täidetud teatavad nõuded seoses ebaseadusliku sisserände, avaliku korra ja julgeoleku, liidu välissuhete, territoriaalse ühtekuuluvuse ja vastastikkuse põhimõttega. Kõnealust mehhanismi saaks kasutada ka vastupidises suunas.

Seevastu varjupaigapoliitika on kaitsevahend, mida ei tohi kasutada ebaõigesti. Tuleb märkida, et selle valdkonna Euroopa Liidu ühise poliitika eesmärk on säilitada varjupaigaõiguse terviklikkus tagakiusatute kaitsevahendina, seades esikohale Genfi konventsiooni ja New Yorgi protokolli põhimõtted, kohaldades ühiseid kriteeriume nende isikute tuvastamiseks, kellel on tõeline vajadus rahvusvahelise kaitse järele, ning tagades, et neile isikutele on kõigis liikmesriikides kättesaadav hüvitiste ühetaoline minimaalne tase, et kindlustada nende inimeste heaolu.

Varjupaigaõigus on seega inimlikkuse ja solidaarsuse edendamise vahend ja seega kasutatav üksnes sel eesmärgil. Seepärast on oluline, et Euroopa Liit reageeriks ning aitaks Serbia ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi ametiasutustel võtta vastu piisavad meetmed seoses nõuetega, mis peavad olema täidetud, et saada pagulase või täiendavat kaitset vajava isiku staatus, vältides sellega nende õiguste väärta või ebaausat kasutamist.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Täna teid, lugupeetud volinik, teabe eest, mida te andsite meile seoses viisalihtsustamist käsitlevate õigusaktidega eelkõige Gruusia, Moldova Vabariigi ja endise Jugoslaavia riikide kohta. Meie arutelu langeb tõepoolest ajalisel kokku viisavabastuse kehtima hakkamisega Bosnia ja Hertsegoviina ning Albaania kodanike suhtes, sealhulgas võimalusega peatada kiiresti lepingu kohaldamine, kui tekivad probleemid näiteks varjupaigataotluste ülemäära suure arvuga.

Usun, et igasugune katse pöörduda tagasi Lääne-Balkani riike käsitleva Euroopa Liidu varasema poliitika juurde oleks viga. Vaba liikumist takistavate piirangute kaotamine võib aidata mineviku haavadel paraneda.

Samal ajal leian ma, et on vaja teha tihedamat koostööd Euroopa Liidu ja kõnealuste riikide vahel, et tõrjuda varjupaigataotluste massilist esitamist, karmistada piirikontrolli, anda kodanikele õiget teavet ning võidelda inimkaubanduse, piiriülese kuritegevuse ja prostitutsiooniga seotud organiseeritud kuritegevuse võrgustike vastu.

Kõik need meetmed saavad aidata vähendada nimetatud tegevuse esinemissagedust.

Marjje Cornelissen (Verts/ALE). – (NL) Austatud juhataja! Me oleme olukorras, kus pärast viisavaba reisimise kehtestamist on paljud valesti informeeritud serblased ja makedoonlased taotlenud varjupaika Belgias, Rootsis ja Saksamaal. Ma toetan Euroopa

Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni üleskutset tagada Balkani riikide elanike parem informeeritus, kuid siinkohal tuleb meeles pidada veel ühte olulist asja.

Esiteks on inimesi, kes ei saa aru, mida viisavaba reisimine tegelikult tähendab. Ma olen kuulnud Madalmaade kolleege siin parlamendis täie tõsidusega arutamas, et nüüd tuleb hordide kaupa varjupaigataotlejaid, kes võtavad meie töökohad – just nagu seda tegid poolakad –, ja ma ei räägi siinkohal üldsegi mitte Hollandi Vabaduspartei (PVV) delegatsioonist. See väide on täiesti naeruväärne ja võib lisaks teha palju kahju. Nad mängivad meie kodanike hirmul ja asjatundmatusel.

Teiseks olid need varjupaigataotlejad peaaegu eranditult rahvusvähemuste esindajad. Kui on üldse midagi, millega seoses me peaksime Serbiat ja Makedooniat hukka mõistma, siis on see asjaolu, et nad peavad palju rohkem parandama nende rahvusvähemuste olukorda. Seega peame tõesti tagama, et Balkani riikide elanikud oleksid paremini informeeritud, kuid me peame ka tagama, et Euroopa Parlamendi liikmed ning ELi kodanikud ja ministrid oleksid paremini kursis sellega, mida viisavaba reisimine endast tegelikult kujutab.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Me kaalume, kas praegune Venemaa ja Euroopa Liidu vaheline leping vastab meie ootustele ja kas inimeste kahes suunas liikumine on kooskõlas nende huviga reisimise vastu.

Lugupeetud volinik, ma võin teile väikseimagi kahtlusega öelda, et praegune viisarežiim on puudulik ja ELi jaoks eriti kahjulik. Venemaa on endise Nõukogude Liidu aegadest saadik suuresti muutunud. Keskklass on maksujõuline ja huvitatud maailmast, reisimisest, puhkamisest ja ostlemisest. Kui minu kodumaa liitus Schengeni alaga, pidime kooskõlas ELi eeskirjadega kehtestama piirangud Slovakkiasse reisivatele Venemaa kodanikele. Rahaline mõju oli suur ning meie reisikorraldajad ja kauplused kaotasid palju häid kliente. Euroopa viisakord takistab korrast kinnipidavaid venelasi Slovakkiasse reisimast, kuid ei takista vähimalgi määral seaduseid vähem arvestavaid inimesi migreerumast. Seepärast olen veendunud, et kui me üldse seadusekuulekatest venelastest hoolime, püüame avada oma majandusruumi ja kasutada ära Venemaa potentsiaali, et laiendada ja parandada koostööd meie riikide vahel.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Lugupeetud juhataja! Mul on väga hea meel, et kahe päeva pärast – täpselt enne jõule – saavad Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina inimesed lõpuks tähistada võimalust reisida viisavabalt ELi Schengeni alal. Nende rõõm on ka minu rõõm. Ma olen olnud täielikult pühendunud kõigi Lääne-Balkani riikide viisanõude kaotamise protsessi toetamisele ja kiirendamisele ning lõpuks saavad peaaegu kõik nendest kasutada kolmekuulist võimalust külastada meie liikmesriike ja siin õppida.

Meie suuliselt esitatud küsimust komisjonile tuleb vaadelda heakskiitvas vaimus. Selle eesmärk on veenduda, et kõnealust uut vabadust ei seata ohtu. Viisavaba kord ei ole seotud poliitilistel või majanduslikel põhjustel varjupaiga taotlemisega. See ei ole seotud alalise elamisloaga. Ja see ei ole seotud tööloaga.

Ma tahan tänada volinik Malmströmi selle eest, mida ta on juba teinud – eelkõige koos Serbia ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi ametiasutustega –, näidates sellega komisjoni otsustavust jätkata protsessi kindlaksmääratud suunas ja tagada viisarežiimi nõuetekohane kohaldamine. Täna teid vastuse eest.

Nüüd peame jätkama koostööd, et vältida korra mis tahes valesti tõlgendamist, vääriti mõistmist või kuritarvitamist ning selliste juhtumitega tegeleda. Vastutus lasub endiselt piirkonna ametiasutustel. Me kiidame heaks asjaolu, et Albaania ja endine Jugoslaavia

Makedoonia Vabariik on juba käivitanud eduka teavituskampaania, ning me innustame kõiki Lääne-Balkani piirkonna riike tegema sama ja tõhustama süsteemi kuritarvitamise vastaseid meetmeid.

Me palume komisjonil jätkata senist järelevalvet ja anda meile selle kohta aru. Nagu te juba ütlesite, on inimestevaheliste kontaktide arendamine piirkonna demokraatia ja stabiilsuse jaoks väga oluline. Ärgem seadkem seda Euroopa perspektiivi raames ohtu. Olen endiselt kogu südamest pühendunud sellele teemale.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Üks oluline tingimus täieliku viisavabastuse kehtestamiseks Venemaa Föderatsiooni ja Euroopa Liidu vahel on 2007. aasta lepinguga võetud kohustuste täitmine. Venemaa ametiasutused on korduvalt nõudnud lühiajalise viisa nõude kaotamist. EL aga on eelistanud järkjärgulist käsitlust, mida kajastab rida ühismeetmeid. Pean oluliseks, et enne viisanõude kaotamise otsuse rakendamist oleksid täidetud kõik tehnilised tingimused, näiteks et oleks tõhustatud piirihalduse standardeid, dokumentide turvalisust või korrupsioonivastast võitlust.

Venemaa peab samuti tegudega kinnitama oma kavatsust saavutada käegakatsutavaid tulemusi piirkonna veel lahendamata konfliktide lahendamisel. Sellega seoses on tal kindel kohustus. Transnistria konflikti lahendamine on minu kodumaa jaoks poliitiline prioriteet. Me toetame ametlike arutelude jätkumist 5+2 läbirääkimiste osana eesmärgiga leppida kokku püsiv lahendus. See peab olema täielikus kooskõlas rahvusvahelise õigusega ning austama Moldova Vabariigi suveräänsust.

Ma tahan samuti märkida idapartnerluse riikide, sealhulgas Gruusia ja Moldova Vabariigi olukorda.

Nad on viisanõude kaotamist oodanud kaua ja on seda silmas pidades viinud ellu arvukaid reforme.

Ma soovin rõhutada, et Moldova Vabariik on selle meetme suur pooldaja idapartnerluse raames. Ma tahan toonitada, et kui Venemaa saavutab viisarežiimi lõdvendamise enne ELi lähinaabreid, oleks see nende jaoks demoraliseeriv. See tõendaks, et partnerriigi staatus ei loe väga palju, kui kaalul on liidu strateegilised mõõndused.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Austatud juhataja, me peaksime rääkima viisadest; me peaksime rääkima viisadega seotud statistikast ja sellest, mida Euroopa Liit on teinud. Euroopa Parlamendis valitseb üldine rahulolu. Ma tahaksin paluda kõigil, kes täna sellise rahuloluga siin sõna võtsid, püüda ette kujutada, et nad peavad viisa saamiseks rohkem kui kümme tundi järjekorras seisma, taluma alandust ja ebamugavust ning seisma vihas kohutavates tingimustes. Inimesed peavad seisma ning nad peavad maksma ühe kolmandiku oma palgast, et saada viisa. Samuti peavad nad kuulma, et nende riigi diplomaadid ei vaja viisat, ning kõige lõpuks, pärast mitmekordset üritamist – sest neil on viisat vaja – saavad nad ühekordse viisa asjaomasesse riiki, kuigi taotlesid Schengeni viisat.

Viisamenetlus peaks meie südametunnistust painama. Tegemist on lausa alandamisega miljonite inimeste jaoks – nende järjekorras seisvate inimeste jaoks. Pidagem seda meeles, kui me väljendame rahulolu, mis täna Euroopa Parlamendis on nii üldine. Ma mõistan, et me kasutame viisamenetlust mõjutusvahendina, kuid see peaks kehtima valitsuste puhul ning me peaksime tundma kaasa neile järjekorras seisvatele inimestele.

– Lugupeetud volinik, te olete pärit Rootsist. Nagu te teate, olid 1970. aastatel teie kodumaa ja Austria ainsad kaks riiki, kus puudus viisarežiim kommunistlike riikide jaoks. Poola

kodanikuna külastasin ma teie kodumaad 1976. aastal. Miks? Sest Rootsi reisimine oli viisavaba. Ma kahtlemata armastan teie kuningat, pean lugu Rootsi vabadusest ja majandusest, kuid pidage palun meeles, et viisade olemasolu tekitab ebamugavust.

Simon Busuttil (PPE). – Lugupeetud juhataja! Fraktsiooni PPE nimel kõneldes tahan öelda, et me suhtume viisalihtsustuse ja viisanõude kaotamise poliitikasse väga hästi, sest meie arvates on tegemist väga kasuliku vahendiga, mille abil sidemeid luua kolmandate riikide, eelkõige meie naabruses asuvate riikidega. Seega on meie esialgne seisukoht selgelt pooldav.

Viisalihtsustus on esimene samm ning sel nädalal teeb selle sammu Gruusia. See on esimene, kuid see-eest oluline samm inimestevaheliste kontaktide loomisel, nagu ütles minu kolleeg Anna Maria Corazza Bildt. Viisalihtsustus käib tavaliselt käsikäes tagasivõtulepingutega. Lugupeetud volinik, tagasivõtulepingud on meie jaoks samuti väga tähtsad, sest me tahame olla kindlad, et ebaseaduslikult ELi territooriumil viibivatel inimestel palutakse lahkuda. See on ainus viis, kuidas saame võita avalikkuse usalduse viisalihtsustuse ja viisanõude kaotamise vastu. Need kaks käivad kokku, seega palume teil teha rohkem tööd selle nimel, et suurendada kolmandate riikidega sõlmitud tagasivõtulepingute võrgustikku.

Mis puutub viisanõude kaotamisse, siis eelmisel aastal sai see teoks Serbia, Makedoonia ja Montenegro puhul. On hea näha, et meie sõbrad Albaaniast ning Bosniast ja Hertsegoviinast saavad sellest nüüd samuti kasu. Me kiidame selle südamest heaks ja leiame, et see aitab väga tõhusalt kaasa Euroopa integratsioonile ja kahtlemata lähendab nende riikide kodanikke meile.

Kui me nende õigusaktide kohta otsuse langetame, peame alati olema väga hoolikad, et me teeme otsuse, mis ei ole poliitiline, vaid põhineb eeskätt tehnilistel argumentidel – st riigid peavad meie pooldava otsuse saamiseks esmalt täitma tehnilised kriteeriumid. Otsus on muidugi ka poliitiline, kuid peab eelkõige tuginema tehnilisele hinnangule.

Ma rõhutan seda seepärast, et peamiselt on see komisjon, kes tuleb meile ütlema, et mingi konkreetne riik on täitnud tehnilised kriteeriumid. Niisugustel kuritarvitamise juhtudel, kui sellistest riikidest nagu Serbia ja Makedoonia, kelle suhtes on viisanõue kaotatud, tulevad inimesed ja taotlevad varjupaika ELi riikides, peame seepärast küsima, kas tehniline hinnang on viidud läbi täiel määral ja nõuetekohaselt, sest viisanõude kaotamise korraga ei ole selgelt kooskõlas olukord, kus keegi tuleb Euroopa Liitu varjupaika taotlema. See ütleb meile, et midagi on kusagil viltu läinud. Meil on õigus küsida, mis läks valesti, ja oma küsimusele vastus saada.

Peale selle peame kasutama praegust võimalust, et saata selge sõnum asjaomastele riikidele – eriti sellistele riikidele nagu Serbia ja Makedoonia, kes on segatud kuritarvitamisjuhtudes – , et nad peaksid oma kodanikele selgeks tegema, mida viisanõude kaotamine tegelikult tähendab. See ei tähenda võimalust minna ELi riikidesse elama või tööd otsima, vaid see on tavaline viisavabastus piiratud ajaks, et lihtsalt külastada neid riike. See kehtib ka Euroopa Komisjoni suhtes. On oluline, et komisjon töötaks koostöös nende riikidega, et veenduda sõnumi kohalejõudmises.

Lara Comi (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Ma toetan oma kaasparlamendiliikmete taotlust, et komisjon hindaks ELi ja Venemaa vahelise viisalihtsustuslepingu rakendamist.

See näitab poolte ühist kavatsust püüelda pikas perspektiivis viisanõude täieliku kaotamise poole, pidades silmas, millist mõju võiks viisade väljastamise menetluse hõlbustamise ja

lihtsustamise eesmärkide nõuetekohane elluviimine avaldada nii üksikisikutele kui ka majandus- ja kaubandussuhete arengule.

Seepärast usun, et on tähtis jälgida selle lepingu rakendamist. See võimaldaks oluliselt arendada konkreetseid isiklikke, kultuuri-, teadus- ja majandussidemeid Euroopa Liidu ja selle peamiste Lääne-Euroopa läbirääkimispartnerite vahel.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Lugupeetud juhataja! Volinik Malmströmi vastusest Serbia ja Makedoonia küsimusele oli julgustav teada saada, et me ei kavatse koos halvaga ka heast lahti saada. Oleks suur viga kehtestada Serbia ja Makedoonia suhtes uuesti viisanõue üksnes seepärast, et nende kahe riigiga seoses on olnud probleeme. Cecilia Malmström juhtis sellele tähelepanu ning ma olen veendunud, et eesistujariigist Ungarist saab järgmisel eesistumisperioodil meie partner, sest Ungaril on Serbia naabrina oluline osa nende probleemide lahendamisel heanaaberlike suhete ning samuti 300 000 Serbias elava ungarlase nimel. On selge, et suurem osa ülesandeid jääb Serbia ja Makedoonia valitsuse õlule, ning nagu volinik Malmström märkis, peavad oma kodanikele teavet andma just nemad. Ma tahaksin siiski rõhutada, et varjupaigaprobleemidega silmitsi seisvad vanad liikmesriigid peavad samuti mõtlema, kas nende varjupaigapoliitika on asjakohane, kuna nad pakuvad varjupaika ka neile taotlejatele, kellele varjupaika anda ei tohiks.

ISTUNGI JUHATAJA: SILVANA KOCH-MEHRIN

asepresident

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Viisalihtsustus ja viisanõude kaotamine on kahtlemata mõeldud soodsate tingimustena. Neid kaitstakse alati põhjusel, et neil ei ole midagi pistmist sisserändega, vaid need on üksnes seotud hariduse ja turismiga – veel kaks soodsat tingimust.

Võite pidada mind küünikuks, kuid õpilased ei tule alati õppima ja turistid ei viibi riigis alati ainult kindlaksmääratud aja jooksul. Mõnikord tulevad nad ELi siin töötamise ja elamise eesmärgil. Mõte, et inimesed räägivad alati tõtt oma kavatsuste kohta, ei põhine kogemustel.

Praeguses kriisis napib töökohti – eelkõige lihttöökohti – ning nõudlus eluaseme järele ületab alati pakkumise. Ebaseaduslike sisserändajate hõivatavad tökohad on sageli need, mis võiksid kuuluda liikmesriikide kodanikele, ning tingimused ja töötasu on sageli alla miinimumi. Me ei tohi isegi teeselda, et silma kinnipigistamine ebaseadusliku sisserände suhtes on suuremeelne žest. See toob kaasa allapoole vaesuspiiri jäävad palgamäärad, ohtlikud töötingimused, ärakasutamise ja kuritarvitamise.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Ka mina võtan sõna selleks, et kiita heaks minu kaasparlamendiliikmete öeldu seoses meie põhimõttelise heakskiiduga viisavabastusele ja heatahtliku suhtumisega sellesse. On ütlematagi selge, et kõnealuse viisavabastuse algusest alates oleme kohanud kuritarvitamist ja halbu näiteid, halvasti sõnastatud tekste, mida oleme avastanud ja püüdnud kiirustades parandada. Eriti oluline on, et komisjon ja volinik isiklikult teevad koostööd nende riikide ametiasutustega, kellega seoses on probleemid tekkinud. Ma viitan loomulikult endisele Jugoslaavia Makedoonia Vabariigile ja Serbiale. Kuna me jätkame viisavabastuse andmist teistele riikidele – ning ma kordan, et see on samm õiges suunas –, peaksime ehk juhinduma eelkõige järgmisest: tihedam koostöö nende riikide ametiasutustega, võib-olla ka erimeetmed, mis meid tulevikus suunavad, koos kõnealuste kontrollimist käsitlevate kokkulepete kohaldamisega.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Venemaa ja ELi suhted on alati olnud erilised, võttes vastavalt arvesse mõlema poole suurt võimu. Ei ole kahtlust, et sellest staatusest tulenevalt tekivad teatavates küsimustes erimeelsused ja teatavaid küsimusi nähakse erinevalt. Me ei tohi siiski unustada – ning ma pean seda tegelikult rõhutama –, et Venemaa kuulub Euroopasse nii geopoliitiliselt kui ka kultuurilises ja ajaloolises mõttes. Need sidemed muudavad kahe poole vahelised viisalihtsustusmeetmed vältimatuks ning seda toetab ka Jobbik ehk Liikumine Parema Ungari Eest. Sarnaselt teatavatele ELi liikmesriikidele saab Venemaa oma viisadega seonduvad halduskohustused määrata kindlaks sõltumatult ja need peavad tuginema vastastikkuse põhimõttele. Serbia olukord ei ole kaugeltki nii segane, sest kahjuks on ungari vähemus ja teised vähemusrühmad tänaseni endiselt mitmes mõttes ebasoodsamas olukorras. Euroopa Parlament ja Euroopa Liit peavad seda küsimust igal juhul uurima.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Viisanõude kaotamisega samal ajal peaksime samuti saatma selge sõnumi oma väärtuste kohta. See ei ole seotud üksnes uste avamisega – ukSED tuleks teha nii lahti kui võimalik; see on samuti seotud demokraatia edendamisega Euroopa Liidu naaberriikides. Seepärast peaksime toetama neid riike, kes tõesti püüdleavad demokraatia ja õigusriigi poole ja kes austavad Euroopa väärtusi. Kuid mulle näib, et eeskätt peaksime andma viisavabaduse endistele sotsialismileeri riikidele ja alles seejärel Venemaale.

Siinkohal nõustun ma nendega, kes on öelnud, et kui me kaotame viisanõude Venemaa suhtes enne kui Ukraina ja teiste endiste Nõukogude Liidu riikide suhtes, on see väga halb märk. Gruusias võib praegu Venemaa okupeeritud aladel juhtuda, et paljud inimesed taotlevad Venemaa kodakondsust, sest see tähendaks vaba pääsu Venemaale. Me peaksime käsitlema ka viisarežiimi demokraatia edendamise vahendina.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Soovin tänada auväärseid parlamendiliikmeid selle arutelu eest. Ma nõustun teiega täielikult, et viisalihtsustus ja viisanõude kaotamine on väga tõhusad vahendid inimestevaheliste kontaktide edendamiseks. Seda mitte ainult tavakodanike, õpilaste või turistide jaoks. See avardab ka äri võimalusi ja see on väga hea.

Me otsustasime Euroopa Liidus alustada viisanõude kaotamise protsessi Lääne-Balkani riikidega. See on iseenesest poliitiline otsus. See annab tunnistust poliitilisest tahtest ning see on väga oluline, kuid selle eesmärgi saavutamisel tuleb olla väga tehniline ja jäik. Me ei saa kaotada viisanõuet, kui meil puuduvad väga ranged kriteeriumid.

Need kriteeriumid on avatud ja läbipaistvad. Need on kõigi jaoks ühetaolised ning nendega kaasneb tähtsate reformide läbiviimine riikides, kes taotlevad viisalihtsustust ja viisanõude kaotamist. Jah, härra Busuttil, komisjon jälgib seda tõepoolest väga tähelepanelikult ning ekspertide lähetuste koosseisu kuuluvad ka liikmesriikide asjatundjad. Kõik need aruanded koostatakse ja kogu töö tehakse väga läbipaistval moel.

Sellele vaatamata pean möönma, et eelkõige Serbias ja endises Jugoslaavia Makedoonia Vabariigis on esinenud mõned kuritarvitamise juhtumid. See ei tohiks siiski üldpilti nii suurelt mõjutada; süsteem töötab hästi, kuid esineb mõningast kuritarvitust. Komisjon on sellega tegeleenud. Me oleme käinud kohapeal. Oleme rääkinud oma partneritega. Ja eesistujariik Belgia on olnud väga aktiivne.

Me püüame probleemi hinnata. Peamiselt on tegemist väikese arvu kuritegelike rühmitustega, kes ärgitavad äärepoolsete piirkondade elanikke sõitma Euroopa Liitu

väärarusaamadele tuginedes ja lootuses, et neile antakse varjupaika. Me vaatame loomulikult kõik need taotlused läbi üksikjuhtumipõhiselt, kuid väga paljud nendest on alusetud ja seepärast peame nimetatud rühmitustega tegelema. Seda ka tehakse ja me peame dialoogi nende riikide ametiasutustega.

Alles kuu aega tagasi käisin ma koos Belgia ministriga isiklikult Tiranas ja Sarajevos kinnitamaks sõnumit, et see on väga oluline, kuid hoiduge kuritarvitamisest. Me ütlesime seda kõigile ministritele, parlamendiliikmetele, kodanikuühiskonna liikmetele, ülikoolidele, ja ma usun, et ka kõigile neis riikides leidunud telekanalitele, eesmärgiga teha väga selgeks seisukoht, et see on suurepärane võimalus, kuid palun ärge seda kuritarvitage.

Me oleme rakendanud hindamis- ja järelevalvemehhanismi ning mul on hea meel anda teile kevadel aru selle toimimise kohta.

Venemaaga seoses on protsess tõepoolest toonud kaasa palju head, suurendanud inimeste liikuvust meie riikide vahel. Kõigi hinnangute põhjal, mida ka liikmesriigid on kinnitanud, puuduvad märgid selle kohta, et viisalihtsustus oleks suurendanud julgeolekuohte või ebaseaduslikku sisserännet. Praegu tegeleme Venemaa ja Euroopa Liidu selliste ühiste tegevuste loetelu kindlaksmääramisega, mis aitaksid avardada võimalusi edasisteks läbirääkimisteks viisanõude kaotamise üle.

Gruusia teemal niipalju, et ma tahan seoses tagasivõtulepinguga oma sõpradele roheliste leerist veel kord korrata seda, mida raportöör juba ütles – Gruusia on ühinenud Euroopa Nõukoguga ja riigist on saanud Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooni osaline. ELi õigusaktide kohaselt peavad liikmesriigid hindama varjupaigataotlusi üksikjuhtumipõhiselt ning kui peaks ilmnema rahvusvahelise kaitse vajadus, on nad ELi õiguse kohaselt kohustatud seda austama ning austama samuti mittetagasisaatmise põhimõtet, mis tähendab, et inimest ei tohi tagasi saata, kui on võimalus, et talle saab seal riigis osaks tagakiusamine või põhjustatakse talle tõsist kahju.

Üldiselt leian, et toimunud arutelu oli väga hea. Ootan võimalust teile tagasivõtulepingute hindamise kohta aru anda. Nende üle toimuvad läbirääkimised kulgevad tõesti väga raskelt, härra Busuttil, kuid me töötame tulemuse nimel. Nagu ma ütlesin ka varem käesoleva arutelu käigus, siis järgmise aasta algul toimub hindamine ning ma tulen meelsasti parlamendiga arutama selle järeldusi ja edasist tegevust kolmandate riikidega sõlmitavate seda liiki lepingute hõlbustamisel.

Nathalie Griesbeck, raportöör. – (FR) Austatud juhataja, sarnaselt volinikuga on ka minul hea meel meie arutelu sisutiheduse üle, mis näitab tervikuna meie institutsioonide tõelist vastutustundlikkust.

Seda vastutustunnet on näidanud ka voliniku antud vastused, võetud kohustused ning nende kinnitamine erinevate 2011. aasta veebruariks ja juuniks kokku lepitud hindamist käsitlevate kohtumiste kaudu. Loomulikult ei taha ma kohe ühtset seisukohta seoses Pakistaniga. Ma hoopis tuletasin teile meelde meie põhiseisukohta. Samuti tahan tänada austatud volinikku valmisoleku eest, mida ta näitas üles seoses vastastikuse julgeoleku teemaga, küsimustele vastamise, avatuse ja koostöövalmidusega, kohandamisega ning kuritarvitamise vastu võitlemisega ning erinevate õiguslike olukordade arvestamisega.

Kuigi kõnealuste lepingutega nähakse ette õigusraamistik viisade väljastamise ja tagasivõtumenetluste lihtsustamise korraldamiseks täpselt kindlaksmääratud ja rangetel tingimustel, ei tohi seda ajada segamini äärmise vajadusega määrata ka kindlaks Euroopa varjupaigaõiguse tingimused ja asjaolud.

Kokkuvõtteks tahan öelda, et minu arvates sarnaneb see poliitika pisut kahenäolisele jumalale Janus Bifronsile. Me oleme rääkinud poliitikast ja menetlusest. Minu meelest esindavad Januse pea kaks profiili menetlust ja poliitikat. On tehniline ehk menetlust, õiguslikke tingimusi ja nende austamist esindav pool, kuid on ka poliitiline pool, mida iseloomustab teatavate kaasparlamendiliikmete sõnu kasutades lihtsustamine, koostöö, liidu avamine kolmandatele riikidele, meie väärtuste esindamine, kuid selline avamine eeldab ka eurooplaste valmisolekule reageerimist.

Ma tahan lõpetada mõttega, et me peame neid aspekte tasakaalus hoidma ja tegema kõik selleks, et meie kodanike hulgas valitseks nendega seoses selgus. Me peame oma kodanikele selgitama, mida kolmekuuline viisa tegelikult tähendab, ja vältima seeläbi tekkida võivat ebaselgust ja muud laadi vääriti mõistmist. Ma loodan teie peale, lugupeetud volinik.

Juhataja. – Ühisarutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 14. detsembril.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Kinga Gál (PPE), kirjalikult. – (HU) Viisanõude kaotamise säilitamine ei ole pelgalt tehniline küsimus, vaid see on selgelt ka poliitiline samm. Viisanõude kaotamine on siiski alati põhinenud vastastikusel usaldusel ja vastastikustel kohustustel. Täna arutelu saadab asjaomastele riikidele sõnumi, et nende ees seisev pikk loetelu ülesannetest, mis tulenevad võetud kohustustest, ei lõpe pärast viisavabastuse kehtestamist ning et nad peavad endiselt andma oma kodanikele teavet selle kohta, mis kaasneb viisavaba reisimisega, et vältida antud võimaluse kuritarvitamist. Serbia ja Montenegro suhtes kehtestatud viisavabastus annab Euroopa väljavaate võimaluse eelkõige noortele, kellele rajatakse tuleviku Euroopa. Kõnealune kaks aastat tagasi antud vabastus kandis endas nende riikide jaoks olulist poliitilist sõnumit ning selle tühistamisel oleksid rängad tagajärjed. Samaväärse tähtsusega on viisavabastuse säilitamine Vojvodinas elavate ungarlaste jaoks – mõlemal pool piiri elavate kodanike jaoks, kes räägivad sama keelt ja arendavad tihedaid perekondlikke ja kultuurilisi sidemeid. ELi liikmeks saada kiirustavate riikide puhul on eriti oluline luua kooseksisteerimiseks vajalikud tingimused, olenemata piiridest.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjalikult. – (PL) Igasugune viisanõuete kaotamine on vastutulek sellest mõjutatud riikides elavate inimeste ootustele. Ma tahan rõhutada, et Euroopa Liidu ja Gruusia vahelist viisade väljastamise lihtsustamise lepingut ei saa vaadelda eraldi ebaseaduslike sisserändajate tagasivõtmist käsitlevast lepingust. Me oleme Euroopas sellest pikka aega rääkinud, sest viisapoliitika on ELi jaoks eriti oluline.

Viisanõude kaotamine tähendab, et ELi riigid avavad end Balkani riikide kodanikele, luues seeläbi võimalusi osaleda ELi teemalises dialoogis ja saada teada demokraatia kohta. Kuid koos viisanõude kaotamisega peame võtma arvesse asjaolu, et piiriületuse lihtsustamine võib muuta lihtsamaks ka ebaseaduslike sisserändajate ja kuritegelike rühmituste elu. Liikmesriigid peaksid viisade väljastamisel kohaldama ühtseid menetlusi, sest Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina ootavad oma järke. Euroopa Komisjon peab kinni pidama viisanõude kaotamisele seatud tingimustest ning olukorda jälgima, et head lahendused ei tooks kaasa raskusi ELi liikmesriikides. Peale selle on oluline, et riigid teeksid koostööd ja kasutaksid viisade väljastamise korra vallas seni saadud kogemusi.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Usun, et Serbia on siiani teinud suuri jõupingutusi, et vastata ELi ootustele ja jätkata teed lõimumise suunas. 2009. ja 2010. aastal saavutati järgmine: viisanõude kaotamine, stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu

ratifitseerimise protsessi käivitamine ning Euroopa Komisjoni heakskiit Serbia ELiga ühinemise taotlust käsitleva arvamuse eelnõule.

Siiski on kahetsusväärne, et Serbia ametiasutused ei ole meedias avaldanud ega vajalikul määral selgitanud seda, mida hõlmab 2009. aastal kehtestatud viisavaba reisimise kord, et kodanikud seda korda ei kuritarvitaks. Ma loodan, et Serbia kodanike esitatud ELi varjupaigataotluste arvu muret tekitav suurenemine ei kahjusta Serbia lõimumisprotsessi. Ma olen veendunud, et Serbia ametiasutused reageerivad kiiresti. Tahan samuti meelde tuletada, et ühinemine sõltub Serbia enda jõupingutustest Kopenhaageni kriteeriumide täitmisel ning stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu järgimisel.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Käesoleva arutelu üldise teemaga (viisad) seoses tahan rääkida kahest küsimusest, mis on üksikasjadesse laskuvad, kuid minu arvates üliolulised. Mõlemad teemad on väga tundlikud, sest nendest sõltub Euroopa hea naabruspoliitika edukas elluviimine. Esimene küsimus käsitleb ELi ja Venemaa vahelise viisalihtsustuslepingu rakendamist. Lepingu toimimise üldise hindamise seisukohast ei piisa minu arvates üksnes sellest, et kritiseeritakse teatavaid meetmeid, mida Venemaa on kahjuks pidanud samuti kohaldama ELi riikidest saabuvate kodanike suhtes. See on vajalik riigi üldise julgeolekuolukorra tõttu ning sellised meetmed nagu registreerimiskohustus ei tee viisalihtsustuskorda põhimõtteliselt keerulisemaks. Teine küsimus käsitleb ilmselt muret seoses Serbia, Makedoonia ja Montenegro suhtes kehtestatud ELi viisarežiimi leevendamise süsteemi nõuetekohase rakendamisega. Selle mure on väidetavalt põhjustanud nende riikide kodanike esitatud varjupaigataotluste arvu suurenemine ning lahendusena on pakutud meetmeid asjaomaste riigiasutuste vastu. See on eksitav ja ei puutu asjasse. EL ja NATO on pikka aega mõjutanud üldist poliitilist olukorda Balkani riikides. Need organisatsioonid peaksid eeskätt kasutama Balkani riikides selliseid meetmeid ja poliitikat, mis ei sunni inimesi lahkuma sellest paljungkannatanud piirkonnast.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Me ei peaks lugema tibusid enne kevadet. Me saame alles siis uskuda, et Moskvaga sõlmitud leping kaotab kaubandustõkked, kui leping on ratifitseeritud ja seda rakendatakse. Sellega seoses piisab, kui mõtleme Venemaa otsusele loobuda energiaharta allkirjastamisest. Samuti saab selgeks, kas Kreml kavatseb tõepoolest järgida ELi üleskutset lihtsustada viisade väljastamist. Kui viisanõude kaotamine Lääne-Balkani riikides, mis on kõigest murdosa Venemaa suurusest, on kaasa toonud varjupaigataotlejate laine, siis mida võime oodata, kui kaotatakse viisapiirangud maailma suuruselt seitsmenda riigiga? Kui paljudel Kaukaasiast pärit islamistidel on Venemaa kodakondsus, siis kas me lubame oma riiki ilma viisata potentsiaalseid terroriste? Olenemata sellest, kas me räägime Serbiast, Gruusiast või Makedooniast, peame olukorda põhjalikult uurima ja jätkama vajaduse korral tööd asjakohaste tagasivõtulepingutega. Me peame hindama viisanõude kaotamisel Balkani riikides saadud kogemusi, ajakohastama Schengeni teise põlvkonna infosüsteemi (SIS II) ja jälgima viisanõude rakendamist Moskvas. Me peame samuti jälgima Kaukaasiast ja Kesk-Aasia riikidest Venemaale suunduvate pagulaste arvu suurenemist koos varjupaigataotlejate arvu suurenemisega nendest riikidest, kes taotlevad viisapiirangute kaotamist.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjalikult. – (LT) Vastavalt Venemaa statistikaameti andmetele väljastati 2008. aastal Venemaa viisa rohkem kui 1,5 miljonile ELi kodanikule ning ELi viisa väljastati 3,5 miljonile Venemaa kodanikule. See moodustab kõigest maailmas väljastatud Schengeni viisadest rohkem kui veerandi. ELi ja Venemaa viisapoliitika on oluline vahend inimestevaheliste suhete tihendamiseks ning Venemaa lähendamiseks ELile. Ma tahan juhtida tähelepanu raskustele, mida kogevad Venemaa Föderatsiooni Kaliningradi

oblasti elanikud. Enamik selle ELi liikmesriikidest ümbritsetud Venemaale kuuluva enklaavi elanikke saavad ühekordseid lühiajalisi Schengeni viisasid. Suurem osa naabruses asuvatest ELi liikmesriikidest läbi sõitvatest Kaliningradi elanikest peab iga kord maksma viisatasu ja seisma ELi liikmesriikide konsulaatides järjekordades. Hiljuti nõudsid Euroopa Komisjoni ees Brüsselis piketeerinud Kaliningradi ühiskondlike organisatsioonide esindajad ELis reisimiseks eritingimuste kehtestamist enklaavis elavate inimeste jaoks, sidumata seda küsimust ELi ja Venemaa läbirääkimistega viisavabaduse teemal.

Iuliu Winkler (PPE), kirjalikult. – (HU) Viimasel paaril aastal oleme olnud tunnistajaks soodsale protsessile Lääne-Balkani riikides, kes näivad kustutavat mälust, et 15 aastat tagasi oli see Euroopa piirkond veel sõjatander. Kahtlemata aitas nendele arengutele kaasa ELi kiiduväärt abi Lääne-Balkani riikide demokraatia arengu protsessis ning asjaolu, et EL säilitas piirkonna riikide ühinemiseväljavaate. Aasta tagasi tehtud viisanõude kaotamise otsusega kehtestati Makedoonias, Montenegros ja Serbias Euroopa liikumisvabaduse põhimõte, mis on selge märk sellest, et Euroopa hoolib. Ei ole kahtlust, et sisserände küsimus on mõnes liikmesriigis taas muutumas tõsiseks riikliku poliitika probleemiks, mida võimendab majanduskriis. Usun siiski, et kui me soovime vältida natsionalismi ja protektsionismi uuesti esilekerkimist, tuleb Euroopa solidaarsuse põhimõtet järgida kriisist olenemata. Kuigi Lääne-Balkani riigid ei kuulu veel ELi, on Kagu-Euroopa stabiilsus võimalik vaid ELi laienemisega Balkani riikidesse. EL peab rangelt jälgima piirivalvega seotud tehniliste nõuete täitmist, kuid samal ajal peab EL pakkuma abi selle tagamiseks, et Lääne-Balkani riikide kodanikud näeksid realistlikku võimalust oma elu parandamiseks ning et nad peaksid ELiga ühinemist saavutatavaks eesmärgiks. Me peame abistama seda piirkonda teel sotsiaalse ja majandusliku arengu suunas, pakkudes asjakohast teavet, veelgi suuremat solidaarsust ja täiendavaid rahalisi vahendeid, nii et piirkonna riikide kodanikud saavutaksid heaolu oma kodumaal.

17. Sisserände kontaktametnike võrgustiku loomine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Agustín Díaz de Mera García Consuegra koostatud raport, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta (KOM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD)) (A7-0342/2010).

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, raportöör. – (ES) Austatud juhataja! Ma tahaksin alustuseks tänada oma kaasparlamendiliikmeid Sylvie Guillaume'i, Stanimir Ilchevit, Cecilia Wikströmi ja Rui Tavarest. Nende toetus on kõnealuse raporti kvaliteeti parandanud.

Ma tahan eelkõige juhtida nõukogu ja komisjoni tähelepanu terminoloogiale. Minu arvates oleks asjakohasem, kui me kasutaksime inglise keeles mõistet „irregular immigration”. Siiani on kõigis ELi jõustatud õigusaktides osutatud varjatud sisserändele kui ebaseaduslikule sisserändele.

Kuigi on tõsi, et mõnes liikmesriigis kujutab korda mitte järgiv riiki sisenemine või riigis viibimine endast kuritegu ja mõnes liikmesriigis ei ole ingliskeelsel sõnal „irregular” õiguslikku ega semantilist tähendust, ei ole paljudes teistes liikmesriikides selline riiki sisenemine või riigis viibimine ebaseaduslik, mistõttu ei peaks me üldjuhul sellist tegevust kuriteona liigitama.

Sel põhjusel tehakse raporti seletuskirjas ettepanek, et institutsioonid vaataksid üle kasutatava terminoloogia, rõhutades vajadust leida täpsemad ja asjakohasemad määratlused ebaseadusliku sisserände kui nähtuse määratlemiseks.

Jätkan käesoleva teema sisulise käsitlemisega. Sisserände kontaktametnike võrgustik loodi nõukogu määrusega (EÜ) nr 377/2004. Kõnealuses õigusaktis sätestatakse, et sisserände kontaktametnikud on liikmesriigi esindajad, kelle sisserändetalitus või muud pädevad asutused on määranud, et luua ja säilitada välismaal kontakte vastuvõtjariigi asutustega eesmärgiga aidata kaasa ebaseadusliku sisserände tõkestamisele ja selle vastu võitlemisele, ebaseaduslike sisserändajate tagasisaatmisele ning seadusliku rände juhtimisele.

Pärast määruse jõustamist on asutatud Frontex, mille ülesanne on kooskõlastada liikmesriikidevahelist operatiivkoostööd välispiiri haldamisel; abistada liikmesriike piirivalvurite koolitamisel; viia läbi riskianalüüse, jälgida välispiiri kontrolli ja valve seisukohalt oluliste uuringute arengut; abistada liikmesriike olukorras, kus välispiiril vajatakse tõhustatud tehnilist ja operatiivabi, ning anda liikmesriikidele vajalikku abi ühiste tagasisaatmisoperatsioonide korraldamisel.

On selge, et Frontexile usaldatud tähtsat ülesannet on võimalik täita tõhusamalt, kui tuginetaks sisserände kontaktametnike võrgustiku teadmiste ja kogemuste, eriti kui võtta arvesse asjaolu, et kõnealusel Euroopa asutusel puuduvad bürood või esindajad väljaspool ELi territooriumi.

Määruse (EÜ) nr 377/2004 kavandatava muutmise eesmärk on anda Frontexi käsutusse sisserände ametnike teadmised ja kogemused ning vastupidi. Algmäärus seda ei sätestanud.

Peale selle tehakse kavandatava muudatusega ettepanek võimaldada juurdepääs kontaktametnike võrgustiku kogutud teabele ICONeti kaudu, mis on liikmesriikide migratsiooniametitele loodud turvaline teabe- ja koordineerimisvõrk, võimaldada juurdepääs Välispiirifondile, et edendada kontaktametnike võrgustiku loomist, ning lisaks tehakse ettepanek lihtsustada mehhanismi, mis on mõeldud aruannete esitamiseks võrgustiku tegevuse kohta ja sisserände seisukohast huvi pakkuvate konkreetsete piirkondade kindlaksmääramiseks.

Ettepaneku asjakohaseks õiguslikuks aluseks on Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 63 lõike 3 punkt b ja artikkel 66.

Siinkohal ma lõpetan, lugupeetud juhataja. Oma täiendavad tähelepanekud esitan teises voorus.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Suur tänu kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonile ning konkreetsemalt raportöör Agustín Díaz de Mera García Consuegrale ja variraportööridele töö eest, mida nad on teinud selle väga olulise dokumendiga, ning ma tunnustan nõukoguga saavutatud kokkulepet.

Kavandatav muudatus võimaldab tihedamat koostööd Frontexi ja sisserände kontaktametnike võrgustiku vahel, mis omakorda parandab teabevahetust veebipõhise turvalise IT-platvormi kaudu ning tagab nõukogu ja parlamendi nõuetekohase teavitamise nende võrgustike tegevusest.

Mul on samuti hea meel, et parlamendi tehtud muudatusettepanekute tulemusena kohaldatakse inimõigustel põhinevat lähenemisviisi, kui antakse aru ebaseadusliku sisserändega seotud küsimusi käsitleva olukorra kohta teatavates kolmandates riikides.

Lubage mul öelda, et ma nõustun täielikult raportööri, et me peaksime sisserände puhul kasutama inglise keeles omadussõna „irregular”. Kahjuks kasutatakse aluslepingu artiklis 79 sõna „illegal”. Seepärast on seda kasutatud ka siin, kuid ma ise kasutan inglise keeles alati väljendit „irregular migration”, mistõttu ma nõustun teiega täielikult.

Tänu teie tehtud muudatustele reguleerivas raamistikus ja kooskõlas Stockholmi programmiga kohandatakse kontaktametnike võrgustikku, et suurendada selle osa rände algpõhjuste paremal mõistmisel, pidades silmas nende ilmingute õigesti käsitlemist. Seega ma loodan, et kui te homme muudetud määruse üle hääletate, võetakse see viivitusteta vastu. See võimaldab meil tõhusamalt kasutada seda väga olulist rändevoogude juhtimiseks mõeldud koostöövahendit.

Carlos Coelho, *fraktsiooni PPE nimel.* – (PT) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, head kolleegid! Me toetame Euroopa Parlamendis alati neid ettepanekuid, mille eesmärk on reageerida asjakohaselt vajadusele juhtida nii seaduslikke kui ka ebaseaduslikke rändevoo. Ka kõnealuse ettepanekuga vastatakse osaliselt sellele vajadusele. Sellega püütakse sisse viia muudatused – mida Agustín Díaz de Mera García Consuegra juba asjatundlikult kirjeldas – nõukogu määrusesse (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta, et saavutada selle tähtsa koostöövahendi ja alles hiljem loodud Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontexi) vajalik koostoime.

Praegu enam kui 130 riiki lähetatud kontaktametnike ülesanne on säilitada liikmesriikide välisesindajatena vajalikud sidemed vastuvõtjariigi asutustega, et aidata ebaseaduslike sisserändajate tagasisaatmiseks ja seadusliku sisserände juhtimiseks kaasa ebaseadusliku sisserände tõkestamisele ja selle vastu võitlemisele. Et Frontexil puuduvad väljaspool liidu territooriumi alalised esindajad, ei ole enam mingit kahtlust sellise koostöö tähtsuses. Frontex peab jätkama kontaktametnike kogutud teabe põhjal riskianalüüsides ja liikmesriikide ja kolmandate riikide operatiivkoostöö tugevdamisega.

Selle võrgustiku abil saadud teave edastatakse seejärel läbi ICONeti (liikmesriikide migratsiooniteenistustele mõeldud turvalise veebipõhise teabe- ja koordineerimisvõrgu). Samal ajal võimaldab see teave kasutada selle võrgustiku jaoks Välispiirifondi vahendeid.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra paneb ilmselt juba imeks, miks ma alles praegu jõuan selleni, et tuua esile tema suurepärase töö mitte üksnes raporti kvaliteeti ja raporti nimel tehtud jõupingutusi silmas pidades – sest see on tema raportite puhul tavaline –, vaid ka seoses agara tegutsemisega selle nimel, et jõuda kõnealuses tähtsas küsimuses kokkuleppele esimesel lugemisel.

Claude Moraes, *fraktsiooni S&D nimel.* – Lugupeetud juhataja! Kasutades võimalust kõnelda fraktsiooni S&D variraportööri Sylvie Guillaume'i nimel, soovin tänada raportööri Díaz de Mera García Consuegrat selle eest, et ta pidas talle omaselt aktiivselt nõu kõikide variraportööridega ja edendas läbirääkimisi nõukoguga.

Kui komisjoni ettepanek koosneb peamiselt tehnilistest muudatustest, siis kõnealune raport on minu arvates võimaldanud kontaktametnike tegevuse keerukust ja ulatust paremini mõista ja arvesse võtta. Sisserände kontaktametnike tegevus on kahtlemata üsna keerukas ja läbipaistmatu. Seepärast on läbipaistvuse huvides hädavajalik edendada teabe vahetamist ühelt poolt Euroopa Parlamendiga ning teiselt poolt selliste organisatsioonidega nagu ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Amet (UNHCR) ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet. Väga tähtis on ka keskenduda sisserände kontaktametnike tegevuse puhul inimõigustele ja neid

edendada. Seda mainis äsja ka volinik. On kindlasti meenutamatagi selge, et erinevatest rühmadest koosnevate rändevoogude käsitlemise kontekstis võib sisserände kontaktametnike lähetamine kolmandatesse riikidesse põhjustada põhiõiguste vaatenurgast mitmeid probleeme, mis on seotud eelkõige inimeste õigusega riigist, sh oma riigist, lahkuda ning varjupaigataotlejate õigusega pageda ja leida tagakiusamise eest kaitset.

Mis puudutab tulist arutelu terminoloogia üle, siis on meil seletuskirjas leitud selle lõputu vaidluse jaoks rahuldav kompromiss. Lõpetuseks tänan Agustín Díaz de Mera García Consuegrat ja teatan, et meie fraktsioon toetab tema raportit täielikult.

Stanimir Ilchev, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (BG) Austatud juhataja! Ka mina soovin ühineda nendega, kes on avaldanud tunnustust raportöör Díaz de Mera García Consuegrale tema jõupingutuste eest, sest ta lõi keskkonna, milles meil oli võimalik arutada edukalt tema kavandatud muudatusi, neist kõige keerulisemaid parandada ja jõuda kompromissile, mis laseb meil nüüd tehtud tööga rahul olla.

Fraktsiooni ALDE esindajana tahaksin esmalt juhtida tähelepanu sellele, et jõudsimme saavutatud tulemusteni suuresti just seetõttu, et sel korral lõimisime laiemasse sisserände ja sisserändeprotsesside juhtimise teemasse inimõiguste küsimuse. Sel viisil – järgides inimõigusi – saame jätkuvalt tagada nii immigratsiooniametnike kui ka Frontexi töötajate inimliku ja sobiliku suhtumise.

Teiseks seisneb meie töö suur väärtus selles, et paraneb koostöö nii teabe edastamisega tegelevate ametnike seas kui ka nende ja Frontexi vahel. Ja lõpetuseks, Frontex kasutab meie ühiseid jõupingutusi selleks, et luua uus oskusteave, mis on ulatuslikum ja funktsioonide poolest mitmekesisem. See oskusteave jääb vastutavate institutsioonide ja isikute käsutusse, et nad saaksid kontrollida sisserändeprotsesse tõhusamalt. Ja miks on meil vaja juhtida sisserändeprotsesse tõhusamalt? Põhjus on selles, et sisserändeprotsessid ei raage, vaid saavad tõenäoliselt lähitulevikus hoogu juurde.

Franziska Keller, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Minagi soovin tänada raportöör Díaz de Mera García Consuegrat suurepärase töö eest. Sisserände kontaktametnikes ei tuleks näha üksnes väljasaatmise hõlbustajaid – mulle ei meeldiks tegelikult üldse, et neisse sel moel suhtutaks. Nad peaksid kontrollima vastuvõtjariigis tähelepanelikult inimõiguste olukorda ning eelkõige varjupaigataotlejatele ja tagasisaadetutele pakutavat kaitset.

Mul on väga hea meel, et raportööril õnnestus lisada raportisse mitmel korral viide inimõigustele ja nende kohta aru andmisele. See aspekt puudus esialgsest ettepanekust täielikult.

Mulle valmistab heameelt ka Euroopa Parlamendile antud tähtis roll, sest tegemist on ainukese Euroopa Liidu otsevalitava organiga, millel on pärast Lissaboni lepingut veelgi suurem osatähtsus – millest ei ole päris kõik ilmselt veel aru saanud.

Rui Tavares, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Lugupeetud juhataja! Soovin kõigepealt – nagu seda on juba mitmel korral tehtud – kiita Agustín Díaz de Mera García Consuegrat hiilgava töö eest ning selle eest, et ta tegi kogu protsessi vältel meiega koostööd ja osales dialoogis, mis käsitles eelkõige valusat küsimust, kas selles ja ka teistes dokumentides sisalduvad viited puudutavad „irregulaarseid sisserändajaid” või „ebaseaduslikke sisserändajaid”. Selles küsimuses ilmutas raportöör Díaz de Mera García Consuegra väga edasiviivat ja paindlikku suhtumist. Tõsi on ka see, et aluslepingud ja nõukogu enda

seisukoht ei võimaldanud tal selle teemaga kaugemale minna ning luua ebaseaduslike ja dokumentideta sisserändajate jaoks ulatuslikum ja tehniliselt korrektsem määratlus.

Minu arvates on praegu küsimus selles – ja nii on see olnud ka paljude varasemate Euroopa Parlamendis sisserände teemal peetud arutelude puhul –, et meil on peaaegu lõpuni välja töötatud ja täielik repressiivne sisserändepoliitika: Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontexi), Schengeni lepingu ja isegi kontaktametnike esmane ülesanne (mida praegu taas muudetakse) on kontrollida piire, mis on repressiivne tegevus.

Pealegi teavad kõik Euroopa Parlamendi vasakpoolsed ja üha enam ka parempoolsed, et sisserändepoliitika, mis sisaldab vaid repressiivseid meetmeid, ei ole mingi sisserändepoliitika, sest üks õige sisserändepoliitika vajab seadusliku sisserände kanalite jaoks ka seaduslikku osa.

Kui me hääletaksime vaid Agustín Díaz de Mera García Consuegra raportit, vaid tema esitatud mõtteid, oleksin ma täielikult poolt. Ent selle asemel me hääletame nõukoguga esimesel lugemisel saavutatud kompromissi, nii et minu arvates ei ole me läinud nii kaugele, kui me oleksime võinud minna.

Paul Nuttall, *fraktsiooni EFD nimel*. – Lugupeetud juhataja! Üks suveräänse riigi tunnus on see, et ta kontrollib ise, kes tohib ja kes ei tohi riiki tulla. Kahjuks on mitmed Ühendkuningriigi valitsusasutused loovutanud selle volituse Brüsseli näota bürokraatidele, keda rahvas ei ole valinud. Milliseks katastroofiks see on osutunud! Meil on nüüd olukord, kus meie riigis toimub kontrollimatu Euroopa Liidu sisseränne, mille tagajärjel on vähenenud palgad ja inimesed – põlisrahva esindajad – on jäänud tööta. Ma ei usu, et kõnealusel ELi sisserände kontaktametnike võrgustikul on mingitki jõudu sellist arengut peatada.

Lisaks on meie riigis kahetasandiline sisserändesüsteem, mille kohaselt on Austraaliast või Uus-Meremaalt või ükskõik kust mujalt saabujate jaoks arvuline piirang. Kui sa aga oled pärit Lätist või Poolast või mõnest teisest ELi liikmesriigist, võid sa tulla meie riiki, millal aga soovid. See on põhimõtteliselt vale. Väidetavalt aitab selline võrgustik kontrollida ebaseaduslikku sisserännet, ent mis juhtub siis, kui näiteks selline riik nagu Rumeenia annab sisuliselt kodakondsuse sadadele tuhandetele ebaseaduslikele sisserändajatele? See muudab kogu süsteemi naeruväärseks.

Ma toetan seda, et meie piiride üle oleks kontroll Ühendkuningriigi valitud poliitikutel. Ma ei poolda olukorda, kus seda teevad ametnikud, kel puudub aruandekohustus ja keda rahvas pole valinud. Leian, et seda võrgustikku ei oleks vaja tugevdada, kui igal liikmesriigil oleks volitus kontrollida ise, kes tema riiki siseneb ja kes mitte. Seepärast palun tungivalt kõiki see raport tagasi lükata.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Austatud juhataja! Kolleeg Ühendkuningriigist kõneles raskustest, millega seisavad nende riiki toimuva sisserände tagajärjel silmitsi Briti töötajad. Mina olen pärit Ungarist, riigist, kust paljud inimesed – näiteks meditsiiniõed, arstid ja teised kvalifitseeritud tervishoiutöötajad – on kahjuks sunnitud suunduma töö leidmiseks Inglismaale, sest palgad on Ungaris väga väikesed. Need inimesed said Ungaris väga kõrgetasemelise väljaõppe ja Ungari on praegu tunnistajaks ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Paul Nuttall (EFD). – Austatud juhataja! Kui meedikud ja hambaaarstid ja teised nendesarnased tahavad tulla Ühendkuningriiki tööle – ja me vajame nende oskusi –, siis loomulikult tulgu, kuid praegu on meie turg küllastunud: me ei saa kontrollida, kes tuleb Euroopa Liidust ja kes mitte. See on põhimõtteliselt vale. See on halb ja inimesed jäävad selle pärast tööta.

Toon teile ühe näite. Taksojuht, kes mu täna hommikul lennujaama sõidutas, oli müürsepp, kes jäi oma tööst ilma kohale saabunud Poola tööliste tõttu, kes olid nõus Briti töölistega võrreldes odavamalt töö eest töötama. Nüüd on ta taksojuht. See ei saa õige olla.

Philip Claeys (NI). – (NL) Austatud juhataja! On ütlema tagi selge, et iga asutus, mis osaleb võitluses ebaseadusliku sisserändega, võib arvestada minu toetusega. Kui sisserände kontaktametnikud suudavad tõhustada näiteks Frontexi tööd, on see hea.

Tahaksin rõhutada, et me ei peaks kulutama nii palju aega institutsiooniliste ja bürokraatlike protsesside silmitsemisele ning kaotama sellega võime näha puude taga metsa. Ebaseadusliku sisserände küsimus on poliitiline probleem, mille lahendamiseks on vaja poliitilist tahet.

Saime täna teada, et meil on ikka veel liikmesriike – näiteks Belgia –, kes toetavad poliitilistel ja ideoloogilistel põhjustel ebaseaduslikku sisserännet. Nad toetavad ebaseaduslikke sisserändajaid sellega, et reguleerivad nende staatust või annavad neile elamislube. Sel moel ei võidelda ebaseadusliku sisserändega, vaid julgustatakse seda innukalt. Olgu meil kui tahes palju sisserände kontaktametnikke ja Frontexi töötajaid, probleem muutub järjest tõsisemaks.

Mind häirib kõnealuse raporti puhul kõige enam soovitus, et me ei peaks enam rääkima „ebaseaduslikust sisserändest“, vaid „irregulaarsest sisserändest“, nagu seda nüüd nimetatakse. Mu pea lihtsalt ei võta. Tundub, et me tahame lahendada probleemi selle ümbernimetamisega või teeskleme, et seda enam ei ole. See on väga orwellik. Nimetagem asju õigete nimedega. Rääkigem selgelt ebaseaduslikust sisserändest ja ebaseaduslikest sisserändajatest.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Ainuüksi see, et peaaegu kõik on avaldanud täna tunnustust meie raportööri Díaz de Mera García Consuegrale ja kõikidele selles töös osalenud variraportööridele, annab märku väga tõsistest jõupingutustest ja suurepärasest tulemustest. Loomulikult tunnustan neid kõiki minagi. Täna arutelu on väga tähtis, sest selles kajastub töö, mida me teeme praegu Euroopa tasandil seaduslike ja ebaseaduslike sisserändevoogude juhtimiseks, ja meie püüdlus kooskõlastada ja tõesti ilmutada liikmesriikide solidaarsust ning kasutada paremini kõiki meie käsutuses olevaid vahendeid.

Oleme loonud sisserände kontaktametnike võrgustiku. Nagu me juba kuulsime, hõlmab see võrgustik umbes 130 riiki ja võimaldab meil saada põhjalikku teavet. Me lõime Frontexi, asutasime hiljuti Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti, allkirjastasime tagasivõtulepingu, kasutame kõiki meie käsutuses olevaid Euroopa rahalisi vahendeid ja tugevdame neid aasta-aastalt nii palju kui võimalik. Oleme jõudnud nüüd nii kaugele, et kasutame neid vahendeid ja põimime neid omavahel – teisisõnu, me näeme, millised on Frontexi nõuded, loome seoseid kontaktametnike võrgustikuga ja sobitame kõiki meie käsutuses olevaid vahendeid veelgi tihedamalt kokku –, mis annab tunnistust sellest, et me liigume edasi veelgi tõhusamalt.

Ei saa loomulikult öelda, et oleme jõudnud oma lõppeesmärgini. Ainuüksi see, et Kreeka kaudu siseneb Euroopasse 90% ebaseaduslikest sisserändajatest, näitab, et meil tuleb veel

palju ära teha. Ent meie koostöö ja olemasolevad võimalused tõestavad seda, et me saame liikuda edasi veelgi tõhusamalt. Need võimaldavad olla meil optimistlikud – kuivõrd see on võimalik –, et Euroopal on olemas võimalused ning et kõigi solidaarsuse ja tiheda koostööga suudame saavutada tulevikus veelgi paremad tulemused. Lugupeetud volinik, võite kindel olla, et me toetame kõiki selliseid komisjoni jõupingutusi. Pole kahtlustki, et me toetame kõiki teie selliseid ettevõtmisi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Nagu me teame, teevad Frontexi agentuuri piirivalveametnikud tähtsat tööd, mis on osa liikmesriikide ja kolmandate riikide operatiivkoostööst võitluses ebaseadusliku sissekäimisega. Minu arvates tuleb sellega tõhusalt võidelda eelkõige transiidiriikides. Seepärast on sissekäimise kontaktametnike tihe võrgustik ja koostöö mõistlik meede, mis võimaldab meil võidelda Euroopas tõhusalt massilise sissekäimisega ja kõigi selle põhjustatud negatiivsete tagajärgedega Euroopa rahvastele. Tuleb siiski tagada, et kontaktametnike teave ja hinnangud oleksid Frontexile ja riikide ametiasutustele kättesaadavad võimalikult kiiresti ja ilma bürokraatiata.

Üldiselt vajame sissekäimisküsimustes kindlasti kõikide asjaosaliste suuremat koostööd. Minu arvates tuleks Frontexi volitusi suurendada liikmesriikide nõusolekul võimalikult ruttu, et saaks tagada selle agentuuri töö ühtsuse ja tõhususe eriti välispiiridel.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Lugupeetud juhataja! Frontexi määruse raportööri on mul hea meel sellesse õigusakti tehtud viimaste muudatuste üle, sest need aitavad meid kogu selle agentuuri tugevdamisprotsessi vältel. Tegelikult esitleti eelmisel kuul minu raportit, mis käsitles seda agentuuri ja vajalikke muudatusi seoses selle ülesannetega. Nende muudatuste tegemise tähtaeg on just sel nädalal. Seepärast julgen väita, et lähikuudel – jaanuaris ja veebruaris – võtab kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon Frontexi raportit muudatused vastu ja me saame selle töö parlamendikomisjonis lõpule viia. Loodetavasti saame siis alustada selle teema võimalikult sujuva lõpetamisega. Sellegipoolest on see, et meil on olemas kõnealused sissekäimise kontaktametnikud, kes hõlbustavad teabe edastamist Frontexile, väga rõõmustav areng.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! See raport oleks võinud saada palju poolthääli, kuid kahjuks on sellesse tehtud tarbetuid muudatusi, mida oleks meie arvates saanud vältida: sõnad „ebaseaduslik” ja „salajane” on asendatud sõnaga „irregulaarne”, justkui kardetaks asju oma õigete nimedega nimetada.

Hea on siiski see, et raportiga nähakse ette võrgustik konsulaaresinduste ja rahvusvaheliste organisatsioonide juures ametisse nimetatud sissekäimise kontaktametnikest, kelle ülesanne on tõkestada ebaseaduslikku sissekäimist ja hõlbustada ebaseaduslike sissekäimistajate repatrieerimist.

Lisaks võib kuritegelike võrgustike tegevuse vastu võitlemisel osutada kasulikuks ebaseaduslike rändevoo käsitleva teabe vahetamine otse liikmesriikide, saatkondade ja rahvusvaheliste organisatsioonide vahel. Hävitatud on liiga palju inimelusid. Inimkaubanduse tõkestamine on üks keeruline ülesanne, millega Euroopa Liit peab toime tulema.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Liikmesriigid saavad kolmandatesse riikidesse sissekäimise kontaktametnikke, et võidelda ebaseadusliku sissekäimise vastu koos nende riikide asutustega. Seepärast pean nende ametnike ja Frontexi koostööd hädavajalikuks. Vajame sisukat teabe ja parimate tavade vahetamist ning peame vältima ka struktuuride dubleerimist. Loodan, et sellise koostöö tulemuseks on tõhusamad

piirikontrollid – eelkõige seepärast, et Frontexil puuduvad kolmandates riikides oma välisametnikud.

Selle koostöö põhielement peab olema pidev tagasivõtulepingute menetlemine – kas Ida-Euroopas või Aafrika mandril –, sest ebaseaduslike sisseträäkijate repatrieerimise vallas valitseb Euroopa Liidu kaos. Mõned liikmesriigid teevad jõulisi edusamme, samal ajal kui teised on väga loiid. Sellel on loomulikult negatiivne mõju kõikidele liikmesriikidele.

Seetõttu on väga vaja tegutseda. Frontexile tuleb tuge pakkuda ja EL peab sundima liikmesriikide ametiasutusi oma kohustusi täitma.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Raport ja selle taga olev ettepanek teenivad selgelt sisseträäkijate edendamise ja hõlbustamise eesmärki. Meie jaoks on see vastuvõetamatu. Sisseträäkijate kontaktametnike võrgustiku loomine on samm edasi Euroopa Liidu tsentraalse meetme suunas, millega aidatakse kaasa sisseträäkijate ja pagulaste laialipaiskamisele. Lisaks on lubamatu, et väljend „ebaseaduslik sisseträäkijate” kavatsetakse asendada väljendiga „irregulaarne sisseträäkijate”, millega püütakse seda ebaseaduslikku tegevust veelgi rohkem seadustada. Euroopa rahvastel on sisseträäkijate uputusest villand. Meil oleks hea meel, kui Euroopa Parlamendi liikmed ka seda tunnistaksid. Kahjuks ei ole mul öelda selle raporti kohta muud, kui et tegemist on naljanumbriga. Selles raportis on esitatud pilapilt Euroopa Parlamendist.

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Määruse muutmine hõlbustab teabe vahetamist, et juhtida seaduslikku ja ebaseaduslikku sisseträäkijate liikumist. Ma ei taha seda juhtida, ma tahan selle peatada. Sisseträäkijate põhineb valel eeldusel, et oleme oma kultuuri toodang ja et kokkupuutumine Euroopa kultuuriga muudab vahest isegi esimese, ent kahtlemata teise põlvkonna mitteeurooplased eurooplasteks. Ühiste erijoontega inimesed ei ole teatud kultuuri toodang – teatud kultuur on ühiste erijoontega inimeste toodang.

Tuues Kolmanda Maailma inimesed Euroopasse, toote sellega Euroopasse ka Kolmanda Maailma ja seda mitte ajutiselt, vaid igaveseks. Seda oleme teinud viimasel kuuekümnel aastal.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Lugupeetud juhataja! Käte on jõudnud aeg, et püüda lõpuks leida ja kõrvaldada sisseträäkijate algpõhjused. Inimlikkust silmas pidades teen ettepaneku kehtestada kõigi inimeste jaoks õigus elada oma sünnimaal, oma kodumaal. Maailmas, sealhulgas nendes Euroopa Liidu liikmesriikides, mida peetakse teisejärgulisteks, tuleks luua sobivad majanduslikud ja muud tingimused, et inimesed saaksid elada riigis, mis on nende kodumaa. Eelmise mõttekäigu jätkamiseks olgu öeldud, et Ungari tervishoiusüsteem on kokku varisenud või on kokkuvarisemise äärel, sest väga paljud Ungari arstid, meditsiiniõed ja kvalifitseeritud tervishoiutöötajad on sunnitud minema tööle teistesse ELi liikmesriikidesse – näiteks Inglismaale, kuid ka teistesse riikidesse –, muutudes sisuliselt majanduspagulasteks. On aeg seda nähtust uurida ja asuda selle vastu võitlema, nõudes vajaduse korral näiteks seda, et liikmesriigid tagaksid kvalifitseeritud arstidele ja meditsiiniõdedele piisava elatise.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Kuigi arutelust seda välja ei tulnud, mõistan ma, härra Díaz de Mera, et teil on oma ettepanekule väga tugev toetus. Avaldan teile selle eest tunnustust, sest see näitab, et olete ära teinud väga tähtsa töö.

Soovin väljendada veel kord oma rõõmu selle üle, et olete tugevdanud parlamendikomisjoni tehtud muudatusettepanekutega raporti inimõiguste aspekte. See tagab, et riiki või piirkonda vaatluse alla võttes ja sealse ebaseadusliku rändega seotud küsimustest aru andes võetakse

arvesse kõiki asjakohaseid aspekte, eelkõige inimõigusi. Me teame, et inimõiguste olukorra ja rändajate või varjupaigataotlejate arvu vahel on väga selge seos. See on peamine eemaletõrjuv tegur.

See on ka ülesanne Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametile. See amet kogub niisugust teavet varjupaigataotlejate päritolu- ja transiidiriikide kohta. Sisserände kontaktametnike ülesanne on luua ja säilitada sidemed vastuvõtjariigi asutustega, et tõkestada ebaseaduslikku rännet ja selle vastu võidelda. Vastuvõtjariigi inimõiguste olukorra kohta täieliku hinnangu andmine ei kuulu siiski nende pädevusse, kuigi see on nende jaoks tähtis teema.

Leian, et dokument on muutunud tänu teie ettepanekule paremaks, ja jään huviga ootama teie homset hääletust. Soovin veel kord tänada teid ja variraportööre tehtud tähtsa töö eest.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, raportöör. – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Suur tänu heade sõnade ja samuti teie pühendumuse eest. Tahaksin taas väljendada oma imetlust selle üle, kuidas te teile usaldatud vastutusalaga toime tulete.

Täna pärastlõunal on olnud kaheksateist sõnavõttu ja suuremad fraktsioonid on seda raportit toetanud. Seetõttu tahan avaldada neile veel kord sügavat ja siirast tänu innuka osalemise eest, mille käigus nad täiendasid ja muutsid olulisi käsitlemist väärivaid küsimusi, mis on nüüd lisatud raportisse.

Viitan siinkohal peaasjalikult inimõiguste peatükile, Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametile ja ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti rollile.

Sellises avara silmaringiga ja mitmepalgelises parlamendis ei ole me enesestmõistetavalt kohustatud üksteisega nõustuma. Seepärast on meie kõigi jõupingutused laialdase üksmeele saavutamiseks eriti märkimisväärsed. Head kolleegid! Paremtsentrismide ja kristlike demokraatide seisukohast ütlen ma kahtlemata seda, et ma pooldan selgelt väljendit „irregulaarne” ja mõistan hukka väljendi „ebaseaduslik” kui õiguslikult, semantiliselt ja eetiliselt sobimatu.

Täna kõiki kolleege toetuse ja samuti sõnavõttude, ka eriarvamust väljendavate sõnavõttude eest.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 14. detsembril.

18. Ühtne elamis- ja tööloa taotlemise kord (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Véronique Mathieu koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta (KOM(2007)0638 – C6-0470/2007 – 2007/0229(COD) (A7-0265/2010)).

Véronique Mathieu, raportöör. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, head kolleegid! Nagu te teate, on Euroopa Liit nüüdseks juba kümme aastat püüdnud varustada end majandusrände valdkonna õigusaktidega.

Komisjon on eelistanud algsele üleilmsele käsitusviisile valdkonnapõhist käsitusviisi. Direktiivi eelnõuga tuuakse esile vajadus seaduslikku sisserännet käsitleva ühise poliitika järele, eriti majandusrände vallas.

Seni oleme koostanud õigusakte ebaseadusliku sisserände, piirikontrollide ja viisapoliitika kohta. On aeg liikuda koos edasi majandusrände valdkonnas, sest Euroopa Liit peab toime tulema probleemidega, mis on kõikide liikmesriikide jaoks ühised ja mis nõuavad Euroopa tasandil ühiseid lahendusi.

Need on demograafiline langus ja Euroopa rahvastiku vananemine. Nende kahe kogu Euroopat mõjutava probleemi tõttu ilmneb üleilmsetest tööhõiveproгноosidest, et lähiaastatel on saabumas märgatav tööjõupuudus. Seepärast peame leidma tööturu vajaduste rahuldamiseks lahendusi Euroopa tasandil. Majandusränne on üks nendest lahendustest, mida me peame uurima.

Hoolitsegem siiski selle eest, et me ei looks endale illusioone. Määratledes seadusliku sisserände juhtimiseks Euroopa käsitusviisi, tuleb enesestmõistetavalt pöörata tähelepanu iga liikmesriigi vajadustele ja vastuvõtuvõimele. Nagu on ette nähtud kõnealuse direktiivi eelnõu artiklitega 1 ja 8, jääb riikidele kontroll oma territooriumile lubatavate sisserändajate arvu üle.

Meie valitsused on teinud majandusrände reguleerimiseks mitmesugust tööd: sõlminud kahepoolseid kokkuleppeid, kehtestanud kvoote ja võtnud asjakohaseid meetmeid. Ent ükski neist meetmetest pole osutunud tõeliselt tõhusaks, et juhtida seaduslikke rändevooge ja võidelda samal ajal ebaseadusliku sisserände vastu. Nende kahe seos on ilmne. Just seadusliku sisserände võimalikult hea korraldamise abil suudame teha lõpu ebaseaduslikule sisserändele. See ongi kogu põhjus, miks võtta vastu see pakett meetmetest, mille komisjon kehtestas juba vähemalt viis aastat tagasi.

Mida toob see ühtse loa direktiiv kaasa majandusrände valdkonna praeguse õigusmaastiku jaoks? Erinevalt sinise kaardi direktiivist ei käsitleta selles direktiivis kolmandatest riikidest pärit töötajate riiki lubamise kriteeriume. Selle eesmärk on kaotada riiklikes õigusaktides lahknevused, mis puudutavad töö- ja elamislubade taotlemise korda ning Euroopa Liidus seaduslikult töötavate välismaalaste õigusi.

Meil puudub ikka veel Euroopa vahend, mis hõlmaks Euroopa Liidus seaduslikult töötavate ja elavate kolmandate riikide kodanike kõiki õigusi. Seepärast tehakse kõnealuse direktiiviga lõpp sellistele erinevustele nende töötajate kaitsmises ja tagatakse liikmesriigi töötajatega võrdne kohtlemine sellistes valdkondades nagu tööttingimused, haridus ja kutsealane koolitus, sotsiaalkaitse, juurdepääs kaupadele ja teenustele ning maksusoodustused.

Selle ühtse aluse abil pakutakse nendele inimestele kaitset ekspluateerimise vastu ning antakse neile kindel ja kaitstud õiguslik seisund. See on ka viis võidelda Euroopa töötajaid kahjustava ebaõiglase konkurentsi vastu. Tegelikult julgustaks selline erinev kaitse lõpptulemusena värbama madala kvalifikatsiooniga ja halvasti kaitstud tööjõudu, tuues ohvriks Euroopa töötajad.

Lisaks lihtsustatakse selle direktiiviga tööhõivet silmas pidades riiki lubamise menetlust. Kõikide liikmesriikide jaoks hakkab kehtima ühtlustatud menetlus, mis on lihtsam, kiirem ja vähem koormav. Seega toob selle direktiivi vastuvõtmine suurt kasu rändajatele, töötajatele ja riikide ametiasutustele ning võimaldab lõppkokkuvõttes juhtida paremini seaduslikke rändevooge.

Euroopa Parlament on nüüd kaasseadusandja, mis tähendab, et me peame näitama vastutustunnet – idealistlik ning unustusse vajunud vaade – ja tõestama, et oleme tõusnud Lissaboni lepinguga saadud uute ülesannete kõrgusele. Astugem üles usaldusväärsete esindajatena, kes on valmis suurteks katsumusteks seoses rändesurve juhtimisega Euroopa piiridel. Me teame, et hästi juhitud rändevood toovad kasu kõigile.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahaksin tänada raportööri Véronique Mathieud ja Alejandro Cercast, kaht parlamendikomisjoni ja samuti eesistujariiki Belgia raske töö eest, mida on seoses selle ettepanekuga tehtud.

Nagu te teate ja nagu ütles ka raportöör, esitas komisjon selle aruande juba 2007. aastal. Meie eesmärk oli ja on endiselt kehtestada menetluse lihtsustamiseks ühtne elamis- ja töölouba, tagades ühtlasi tööhõivega seotud õigused liikmesriigis seaduslikult elavatele kolmandatest riikidest pärit töötajatele, kes ei ole hõlmatud konkreetsete Euroopa Liidu õigusaktidega või komisjoni ettepanekutega. Selles ettepanekus ei käsitle me loa andmise või tühistamise tingimusi. Sellised tingimused kuuluvad liikmesriikide pädevusse, nagu ka otsus selle kohta, kas ja kui palju inimesi riiki lubada.

See ettepanek on Euroopa Liidu tööhõive- ja rändepoliitika oluline koostisosa. Euroopa Parlamendis ja nõukogus vastuvõtmise korral kinnitatakse selle direktiiviga, et Euroopa Liit väärtustab kolmandatest riikidest pärit töötajate märkimisväärset panust meie majandusse ja ühiskonda. See näitaks ka seda, et oleme valmis ja võimelised jõudma kokkuleppele tööhõivet ja rännet käsitlevates õigusaktides.

See on väga keeruline ettepanek ja selles tegeldakse nii sisserände kui ka sotsiaalse tööhõive küsimustega. Suuremat osa asjaomastes parlamendikomisjonides hääletatud ettepanekutest saab komisjon toetada, kuivõrd nendega tugevdatakse menetlustagatise nii rändajate kui ka tööandjate jaoks. See puudutab muudatusettepanekuid, mille eesmärk on lihtsustada veelgi taotlemise korda ja tugevdada võrdse kohtlemise sätteid, mis on seotud näiteks menetlustasude proportsionaalsuse põhimõtte ja maksusoodustustega.

Teiselt poolt on muudatusettepanek, millega seatakse väljateenitud pensionide ülekandmise tingimuseks kahepoolsete lepingute olemasolu, komisjoni esitatud käsitlusega võrreldes märksa piiravam.

Hea meel on näha, et nii eesistujariik kui ka Euroopa Parlament on teinud oma seisukohtade lähendamiseks märkimisväärsed jõupingutusi. Eesistujariik Belgia on püüdnud tuua liikmesriike lähemale Euroopa Parlamendi seisukohale ja ma tean, et parlament on võtnud arvesse mitmeid nõukogu mureküsimusi ja soovet.

Kompromissi puhul, mida me kõik püüame saavutada, võetakse arvesse teatud kriteeriume, näiteks eesmärki kaitsta võõrtöotajaid ja anda neile juba esimesest tööpäevast peale hulk tööga seotud sotsiaal-majanduslikke õigusi, lähtudes võimalikult palju ELi töötajatega võrdse kohtlemise põhimõttest. Selles arvestatakse ka seda, kui tähtis on luua nendele töötajatele kogu ELis ühtsed tingimused ja kui oluline on näidata meie partnerriikidele, et oleme valmis tagama meie liikmesriikides seaduslikult elavatele ja töötavatele kolmandate riikide kodanikele õiglase kohtlemise.

Me ei saa eirata liikmesriikide muret seoses teatavate võrdse kohtlemise sätetega, eriti kui mängu tuleb eelarve keskendamine. Minu arvates on tähtis see, et kriteeriumidest, mida ma äsja esile tõstsin, peetaks kinni, isegi kui lõpptulemus ei pruugi olla nii ideaalne ja edasipüüdlik, kui me oleksime soovinud ja lootnud. Nagu ütles Véronique Mathieu, tegemist

on kompromissiga. See on hea kompromiss, mis tähistab märkimisväärsed edusammu seadusliku rände vallas ja on väga tähtis Euroopa Liidu töötajatele.

Lubage mul seepärast avaldada lootust, et me jõuame selle ettepaneku puhul kokkuleppele võimalikult ruttu. Tänan veel kord raportööre ja variraportööre tehtud töö eest.

Alejandro Cercas, *tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamuse koostaja*. – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, asutatud Véronique Mathieu, head kolleegid! Sisseränne Euroopasse on kahtlemata väga tähtis poliitiline, majanduslik ja sotsiaalne küsimus.

See on tohutu võimalus, kuid see nõuab tarka ja õiglast juhtimist, sest muidu muutub see probleemiks mitte üksnes saabujate jaoks, kellele ei saa osaks võrdne kohtlemine, vaid ka Euroopa töötajate jaoks, kelle töökohad sattuvad ohtu. Alternatiiv oleks lõhestunud ja jagunenud tööturg, mille odav tööjõud ohustaks Euroopa sotsiaalse mudeli ülesehitamise käigus rohkem kui saja aasta jooksul saavutatud sotsiaalseid võite.

Niisiis, austatud volinik, lugupeetud Véronique Mathieu, on targa ja õiglase majandusliku sisserände poliitika nurgakiviks võrdse kohtlemise põhimõte. Nõukogu ütles seda üheteistkümnelt aastat eest Tampere, komisjon ütles seda viie aasta eest oma rohelises raamatus ja homme peab Euroopa Parlament hääletama seadusandliku algatuse üle. See võrdse kohtlemise teema on direktiivi II peatüki keskmes. See ei ole pelgalt bürokraatlik direktiiv. Selles sätestatakse õigused ja kohustused, mis peaksid olema kohaldatavad kõigi seaduslike sisserändajate suhtes, ning see peaks hõlmama kõiki võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimisega seotud õigusi.

Ent lugupeetud volinik, kõnealune direktiiv ei ole kahjuks siiski see, mida meile lubati. Seda ei ütle ei mina ega tööhõive- ja sotsiaalkomisjon, vaid eranditult kõik humanitaarabi valdkonnas tegutsevad vabaihendused, eranditult kõik Euroopa kirikud ja eranditult kõik ametiühingud. See direktiiv on puudulik ja isegi ohtlik, sest sellest jäetakse välja rühmad, mis vajavad kaitset kõige enam: ajutised töötajad, ümberasustatud isikud, ettevõttesiseselt ümberpaigutatavad isikud ja vähem arenenud riikidest pärit töötajad, kes tulevad siia üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe režiimi 4 alusel.

Seepärast saavad sajad tuhanded töötajad kolmandatest riikidest vastavalt päritoluriigi põhimõttele, sest selle direktiivi alusel ei kohelda neid võrdselt. Põhjus on ka selles, et te annate liikmesriikidele võimaluse loobuda võrdsest kohtlemisest, mis puudutab töötajatele pensionide maksmist pärast nende naasmist oma päritoluriiki, peretoetusi ja töötutele makstavaid sotsiaaltoetusi, kui tegemist pole just töötu abirahaga. See kehtib isegi nende töötajate kohta, kelle suhtes kohaldatakse võrdse kohtlemise põhimõtet ja keda puudutab Véronique Mathieu öeldu. Ka nemad jäetakse kõrghariduse, sealhulgas kutsealase koolituse puhul ilma toetustest ja igasugusest abist.

Kõigil neil põhjustel teatab komisjon seletuskirjas ja mõjuhinnaangus oma kavatsusest kaotada õiguste erinevus, ent tegelikult ta seda ei tee. Lugupeetud volinik, sellest ei piisa.

Lisaks on meil kahjuks homme Euroopa Parlamendi parempoolsete ja paremtsentrilike fraktsioonide esitatud muudatusettepanekud, milles minnakse teie sõnul kaugemale ja võetakse omaks isegi nõukogu kõige äärmuslikumad seisukohad, et hävitada tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis saavutatud üksmeel.

Lugupeetud volinik, austatud Véronique Mathieu, kallid kolleegid, just seepärast ma leian, et me peaksime selle teema ja teiste direktiivide üle märksa laiemalt arutlema, kaasates Euroopa kodanikuühiskonna, vabaihendused, kirikud ja ametiühingud. Me ei peaks

käsitleva seda teemat nii kiiresti ja minu arvates ka vastutustundetult, mida tähendaks nõukogu teksti homne vastuvõtmine.

Usutavasti oleks enamik minu kolleege sõltumata fraktsioonilisest kuuluvusest nõus korraldama laiem arutelu, et jõuda Euroopa Parlamendis laialdasele üksmeelele, mille puhul järgitaks meie põhiõiguste harta põhimõtteid ning ÜRO, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni ja Euroopa Nõukogu soovitusi.

Me kõneleme inimväärikusest, ent ka Euroopa tulevikust. Minu arvates me vajame, et Euroopas oleks eranditult kõigil töötajatel olenemata nende päritolust kõik õigused, kui nad elavad siin seaduslikult. See on viis, kuidas võidelda väärika Euroopa nimel ksenofoobia ja rassismi vastu.

Ria Oomen-Ruijten, *fraktsiooni PPE nimel.* – (NL) Lugupeetud juhataja! Lubage mul avaldada alustuseks tunnustust Véronique Mathieule selle eest, et ta haaras juba aastaid ripakil olnud teema puhul ohjad enda kätte. Proua Malmström, kui ma sain teist õigesti aru, tehti juba 2001. aastal ettepanek koostada direktiiv tingimuste kohta, mis reguleeriks kolmandate riikide kodanike viibimist Euroopa Liidus tööalastel põhjustel. See ettepanek võeti 2006. aastal tagasi. Seejärel esitati 2007. aastal praegu arutluse all olev ettepanek, mis sisaldab ELi tööle saabuvate kolmandate riikide kodanike suhtes kohaldatavat erilist korda. Selle tulemusel liidetakse elamis- ja tööload ühte.

Austatud juhataja! Meile esitatud ettepanekus – ja ma ei ole päris nõus Alejandro Cercasega – märgitakse, et ühtset luba omavatel kolmandate riikide kodanikel on sotsiaalsed õigused, mis on tegelikult kõikide jaoks ühesugused. Sotsiaal- ja keskkonnakomisjonis toimunud arutelu muutus paaril korral üsna tuliseks ja ma tänan kolleeg Alejandro Cercast, sest mul on hea meel neid küsimusi temaga arutada. Vaieldi eeskätt reguleerimisala pärast, mille puhul – ka mina olen sellega nõus – lähetatud töötajad ei saa või ei tohi taotleda ühtset luba. Seda on kirjeldatud töötajate lähetamise direktiivina tuntud direktiivi 96/71/EÜ artikli 3 lõike 2 punktis b.

Minu arvates oli ja on selles direktiivis kolmandate riikide lähetatud kodanike sotsiaalset staatust kirjeldatud piisavalt. Minu meelest oli siis ja on ka praegu tähtis luua ühtsed tingimused, mille alusel laenuks antud töötajatel ei lubata töötada tavapersonali palgast madalama tasu eest. Küsin endalt siiski, kas me võime tekitada töötajate lähetamise direktiivi mainimata jätmisega endale tulevikus probleeme.

Teine teema, millega ma olen palju vaeva näinud ja mida on nüüd minu muudatusettepaneku tagajärjel muudetud, on võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine. Ma olin ja olen endiselt seisukohal, et see määruses (EÜ) nr 883 sätestatud põhimõte peab olema kõnealuse ühtse loa puhul alati meie lähtepunktiks. Minu arvates on nõukogu saavutatud kompromiss hea, sest sellega tagatakse nii võrdsed õigused kui ka võrdne kohtlemine.

Vilija Blinkevičiūtė, *fraktsiooni S&D nimel.* – (LT) Lugupeetud juhataja! Direktiiv ühtse elamis- ja tööloa kohta on tõesti väga tähtis. Toimus mitmeid arutelusid, oli palju arvamusi ja koostati hulgaliselt hinnanguid, kuid ühisele otsusele, mis oleks vastuvõetav kõigile ELi liikmesriikides ametlikult elavatele ja töötavatele kolmandatest riikidest pärit töötajatele, ei ole jõutud. See direktiiv peaks olema üldine raamdirektiiv kolmandatest riikidest pärit töötajate õiguste kohta ja peaks toimima raamistikuna teiste direktiivide jaoks, sest vaid siis on võimalik aidata sellega kaasa Euroopa Liidu eesmärgile luua ühine rändepoliitika. Ent peamine probleem on see, et meile lubatud direktiivi raamistik oli kõrvaldatud juba

komisjoni ettepanekust, kuivõrd teatud töötajate kategooriad – ajutised töötajad, ettevõttesiseselt ümberpaigutatavad töötajad ja pagulased – olid direktiivist välja jäetud. Teisisõnu ei tugevdata selle direktiiviga kolmandatest riikidest pärit töötajate õigusliku samaväärsuse põhimõtet. Et see direktiiv oleks lähtepunktiks ja raamistikuks, on vaja lisada selle reguleerimisalasse kõik töötajad, eriti ajutised töötajad, sest muidu ei tugineks Euroopa Liidus seaduslikult elavate ja töötavate sisseerändajate töötingimused õigluse, ühtsuse ja võrdsuse põhimõttele. Tuleb märkida, et võõrtöötajad toetavad oma tööga ning makstavate maksude ja sotsiaalkindlustusmaksetega ELi majandust. Seepärast tuleb neile tagada samad minimaalsed õigused ja neid tuleb kohelda tööturul võrdsetena. Homme selle direktiivi üle hääletades peame olema ühtsed, sest vaid siis saame võita võitluse selle nimel, et kõik töötajate rühmad saaksid lisatud sellesse direktiivi ja et neil oleksid võrdsed õigused. Soovin rõhutada, et ei ole võimalik luua kahetasandilist tööturгу ei Euroopa Liidus ega väljaspool seda. Me ei tohi lubada, et tekib töötajate alamklass, kes peab seisma silmitsi diskrimineerimisega ega saa osa ühestki õigusest ega tagatisest. Kui me laseme sel juhtuda, oleks see kõikide varem saavutatud sotsiaalsete standardite jalge alla sõtkumine.

Sophia in 't Veld, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja! Soovin alustada ühe väikese kodukorda puudutava märkusega. Juhin tähelepanu tõigale, et sellelt tähtsalt arutelult puudub meie läbirääkimiste partner nõukogu. See on vastuvõetamatu. See ei ole esimene kord. Teen Euroopa Parlamendi presidentuurile ettepaneku saata nõukogule sellekohane kaebus.

(Aplaus)

Kui nüüd jätkata, soovin ma nagu teisedki kiita Véronique Mathieud väga keerulise, probleemse ja tundliku teema puhul tehtud suurepärase töö eest. Minu fraktsioon ALDE tunnistab oma kohustust ja ka meie soovime jõuda kokkuleppele, sest mõistame selle tähtsust. Me ei tee seda siiski eriti suure rõõmuga, sest – nagu on minu meelest väljendanud eri moel kõik Euroopa Parlamendi fraktsioonid ja komisjon – selle ettepanekuga ei jõuta lähedalegi sellele, mida meil vaja oleks.

Minu fraktsioon jääb kindlaks oma seisukohale seoses lisadokumentidega, sest kui me lubame liikmesriikidel neid nõuda, kaotab ühtne luba täielikult oma mõtte. Sul kas on ühtne luba või ei ole seda, ent kui sul see kord juba on, ei ole vaja mingeid lisadokumente.

Mis puudutab vastavustabeleid, siis kokkuleppe saavutamise huvides ei hääleta minu fraktsioon nende lisamise poolt. Ent pean ütlema – see on minu isiklik märkus –, et minu arvates teeb selline seisukoht liikmesriikidele häbi, sest kui neil on plaan direktiiv üle võtta ja teha seda läbipaistvalt, peaksid nad lisama vastavustabelid omast vabast tahtest.

1999. aastal tulid liikmesriigid Tampere väljakuulutatud avaldusega, et nad soovivad ühist varjupaiga- ja sisseerändepoliitikat. Kui palju edusamme me oleme tänaseks teinud? Peaaegu mitte ühtki. On väga selge, et liikmesriigid ei taha ühist sisseerändepoliitikat.

Jean Lambert, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ka meie tunneme muret seoses 27 liikmesriigi üleselt ja sees valitseva ebaühtlusega tööturul, kuid me valutame südant selle pärast, kuidas liikuda sellest olukorrast kõikehõlmavama ja tugevama korra poole.

Tahame olla kindlad, et meil on enamiku kolmandate riikide kodanike õiguste jaoks kokkulepitud alus, mille sätestas algul komisjon ning mida täiustati oluliselt tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis.

Me ei taha näha nende õiguste üha suuremat piiramist ja kitsendamist, seepärast toetame homsel hääletusel võimalikult avaraid ja tugevaid õigusi. Tahame nõukogule meelde tuletada, et me tegeleme siinkohal inimestega, kellel peaks olema võimalus arendada oma oskusi ja jätkata oma haridusteed, saada kasu tehtavatest sotsiaalkindlustusmaksetest ja tunda ette rõõmu õigusest saada pensioni, tingimusel – mida tunnistatakse ettepanekus –, et nende töö toetab meie riikide majandust ja kahtlemata ka ühiskonda.

Meie fraktsiooni jaoks on tähtis ka artikli 11 punktis a sätestatud korduvrändega seotud kohustus. Reguleerimisala tekitab palju lahkarvamusi, sest meil on arutluse all ka teised olemasolevad vahendid ja see tekitab teinekord pinget. Ühtlasi oleks tegemist enesepettusega, kui me arvaksime, et esitatud dokument vastab iga viimse kui ühe Euroopa Liidu võõrtöötaja vajadustele. Et tagada nende jaoks sobiv sisseränne, vajame varjunditerikkamat käsitlust. Seega ei kavatse me hääletada näiteks selle poolt, et hõlmata humanitaarkaitse saajad.

Patrick Le Hyaric, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Alejandro Cercas märkis väga õigesti, et tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni vahel on suuri lahkarvamusi. Seepärast peab Euroopa Parlament hääletama niinimetatud ühtse loa direktiivi vastu. Sellel dokumendil on põhimõtteliselt vaid üks kergesti tuvastatav eesmärk: panna Euroopa Liidu töötajad võistleva väljastpoolt Euroopat pärit töötajatega ja panna võõrtöötajad olenevalt nende staatusest võistleva isegi omavahel.

Kui direktiiv säilitab oma praeguse kuju, on neid staatuseid mitu: elanik, hooajatööline, ettevõttesiseselt ümberpaigutatav töötaja. See muudaks ametlikuks erinevate töötajate kategooriate olemasolu Euroopa Liidus. Sellega nõustumise korral rikutaks põhiõiguste harta põhimõtteid.

Vastupidi sellele, mida ütlesite teie, proua Mathieu, avaldaksid sellised staatuse erinevused pidevalt laastavat survet kõigi Euroopa Liidu palgatöötajate elamis- ja töötingimustele. Võrdsust ei saa kokku võtta vaid viitega töötingimustele.

Nagu ütles Alejandro Cercas, peab võrdsus hõlmama palku, tööaega, töösuhte kindlust, tervist, puhkust, sotsiaalkaitset ning juurdepääsu avalikele teenustele ja koolitusele. Ilma selle ühise miinimumita hakkame elama piiramatul konkurentsi, häbimärgistamise, tõrjutuse ja ekspluateerimise džunglis. Võrdsus peab hõlmama kõiki töötajaid olenemata nende päritolust. Ärgem lubagem seda, et kohutava Bolkensteini direktiiviga juba kehtestatud töötajatevahelise konkurentsi vormid saaksid veel lisa. Seda põhimõtet toetava ühtse ja hea direktiivi eesmärk peab olema töötajate võrdsus. Selle puudumise korral on Euroopa töötajate, sotsiaalse Euroopa ja humanse Euroopa huvides, et meie Euroopa Parlamendis lükkaksime selle direktiivi olenemata oma vaadetest ühiselt tagasi.

Mara Bizzotto, *fraktsiooni EFD nimel.* – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Kõnealusel raportil on kahtlemata mõned head küljed. Selle üldine eesmärk on lihtsustada korda ja vähendada bürokraatiat nende kolmandatest riikidest pärit töötajate jaoks, kel on mõnes liikmesriigis kehtiv elamisluba.

Tahaksin siiski mainida arutelupunktina seda, et praegu on Euroopas kümned miljonid kodanikud – kellest paljud on noored – ilma tööta. Selle on põhjustanud Euroopa tootliku süsteemi struktuurilised puudused ja kriis, millel ei paista lõppu tulevat.

Enne veel, kui asuda aitama meie riikides elavaid kolmandate riikide kodanikke, on Euroopa kohus võtta majanduslikke, poliitilisi ja sotsiaalmeetmeid, et aidata meie kodanikel eeskätt

töökoht leida või see tagasi saada. Kui Euroopa suudab pakkuda tööd oma kodanikele, loob ta sellega kindla sotsiaalse aluse väliste rändevõogude nõuetekohaseks vastuvõtmiseks.

Põhilisena tuleb tagada eelkõige see, et Euroopa kasvab iseseisvalt ja püsib omil jalul. Siis on meie riikidel jõudu pakkuda tööd ka teistele.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Minu erakond on alati selgelt välja öelnud, et oleme Euroopa varjupaiga- ja sisserändepoliitika vastu. Meil on Hollandis praegu suurepärase valitsus, kes on suutnud võtta varjupaiga- ja sisserändevaldkonnas varasemast paremini kuulda rahva tahet, ent nüüd on meid seatud lihtsalt fakti ette.

Sellegipoolest püüdleb minu erakonna, Hollandi Vabaduspartei delegatsioon alati selle poole, et tagada nende volituste tagastamine liikmesriikidele. Vahepeal on mõistagi tähtis vähendada kahju, kuid kõnealuses raportis seda sihiks ei seata: uus taotlemise kord muudab Euroopa Liitu sisenemise tegelikult inimestele lihtsamaks, mitte keerulisemaks.

Austatud juhataja! Vaid oma kodanikest täielikult kaugenenud elitaarsed poliitikud suudavad jätta välja külma kätte need kodanikud, kes on päevast päeva tunnistajaks väljastpoolt läänemaailma saabuva massilise rände laastavale mõjule. Ma hääletan selle raporti vastu, sest mind on valinud hollandlased, mitte õnneotsijad, kes tahavad maitsta läänemaailma naudinguid, võmata omaks juudi-kristlikke väärtusi.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Lugupeetud juhataja! Soovin avaldada esmalt tunnustust Véronique Mathieule kõikide selle tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutuste eest. Nagu ütles volinik Malmström, on ta teinud väga keerulise teema puhul ära väga tähtsa töö. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon kiidab heaks koostöö seadusliku sisserände vallas senikaua, kuni me väljendame selgelt, et me teravdame samal ajal rünnakut ebaseadusliku sisserände vastu. Leian, et need kaks käivad koos. Sellegipoolest tunnistame samal ajal ka seda, et üks vahend, mida saab kasutada võitluses ebaseadusliku sisserändega, on tagada head ja selged võimalused reguleeritud sisserändeks, mille sätestamisega me praegu just tegelemegi. Ent ma tahaksin meenutada ka Véronique Mathieu sõnu, et uued volitused, mis anti meile selles valdkonnas Lissaboni lepinguga, töid kaasa uued kohustused. Et meilt nõutakse nende uute kohustuste enda kanda võtmist, peab Euroopa Parlament just seda tegemagi, tõestades, et ta suudab teha nõukogule järeleandmisi. Selleks tuleb nõustuda mõne nõukogu seisukohaga, mis puudutavad näiteks kaitsemeetmeid, mille nõukogu tahab käesoleva direktiivi kohasel lubade väljaandmisel säilitada. Sellega tõstatub usutavasti võrdse kohtlemise küsimus. Peame tunnistama, et nõukoguga kokkuleppe saavutamiseks tuleb paratamatult leppida sellega, et tingimused ei pruugi olla alati samad. Ent samal ajal peaksid need, kes väidavad, et me oleme liiga tormakad – ja siinkohal ma lõpetan –, või need, kes on valmis andma oma vastuhääle, rõõmustama selle üle, et ilma niisuguse direktiivita satuksime ebaseaduslikku olukorda, mis ei mõjuks ülendavalt ühelegi töötajale, kel sellega kokku tuleb puutuda.

Claude Moraes (S&D). – Austatud juhataja! Minu arvates osutasid kolleegid Alejandro Cercas ja Vilija Blinkevičiūtė fraktsioonist S&D probleemile, mis on selle paketi puhul meie fraktsiooni jaoks keskne: tähtis pole mitte üksnes võrdne kohtlemine või päritoluriigi põhimõte, mille üle on Ria Oomen-Ruijteni sõnul väga ulatuslikult arutletud. Oluline on pöörata tähelepanu ka praeguse olukorra ebaloogilisusele. Pärast oskustööliste ettepanekut, sinist kaarti ja tööandjate suhtes rakendatavaid sanktsioone on meil ettepanek ühtse loa kohta. See tähendab, et meil on pakett, millega kaasnevad paljud õiged kavatsused, näiteks horisontaalne käsitlusviis. Seda horisontaalset käsitlusviisi meil siiski ei ole. Oleme olukorras, kus Véronique Mathieu teeb oma tööd korralikult, ent – nagu ta ütles oma sõnavõtus –

soovitud üleilmse käsitusviisi asemel on meil valdkonnapõhine käsitusviis ja just see valmistas muret Jean Lambertile.

Kus me siis tänase seisuga oleme? Meie fraktsioon tunneb suurt muret tööhõive valdkonnas kohaldatava päritoluriigi põhimõtte pärast ja – nagu ütles kolleeg Vilija Blinkevičiūtė – on meile väga vastumeelt sellesse ettepanekusse lisatud töötajate kategooriad. Niisiis on meil olukord, kus kõrvale on jäetud nii lähetatud töötajad, ettevõttesiseselt ümberpaigutatavad töötajad, hooajatöölised kui – tõepoolest – ka rahvusvahelise kaitse saajad. Me esitame need muudatusettepanekud homme oma fraktsiooni nimel uuesti.

Kui meil on ühtne luba, mis ei täida väljakuulutatud eesmärki, st selle puhul ei käsitleta kolmandate riikide kodanike Euroopa Liitu sisenemist piisavalt laiapõhjaliselt, tekivad võrdse kohtlemise, kahetasandilise tööjõusüsteemi ja muud probleemid, mida me tahame ühise poliitikaga lahendada.

Teiselt poolt me mõistame kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonis eriti hästi, kui palju tuleb valdkonnapõhise käsitusviisi vallas tööd teha, et meil oleksid direktiivid hooajatöölise ja ettevõttesiseselt ümberpaigutatavate töötajate kohta. Te ei saa panna süüd meie fraktsioonile, sest meil on päritoluriigi põhimõtte puhul keskmises võrdne kohtlemine ja me püüame nende küsimustele lahendust leida. Me ütleme välja tõe: me teeme asju valesti ja teeme seda nende inimeste pärast, keda ei ole täna meie seisukohtade ärakuulamiseks kohal – nõukogu esindajate pärast. Nõukogu ei soovinud tegelda selle teemaga horisontaalselt ja jättis meid niisuguse killustatud käsitusviisiga.

Seega me saame seoses ühtse loaga aru headest kavatsustest, üleilmsest käsitusviisist ja raportööri tööst selle kõige saavutamise nimel, kuid me esitame homme heas usus oma parandusettepanekud ja loodame, et saame endale ühtse loa, millega tõepoolest hõlmatakse kõik need inimesed, kes soovivad töötada Euroopa Liidus. Tahame teha sellest realistliku ühtse loa, mis sobib kõikidele liikmesriikidele ja peab ajaproovile vastu.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Olen nüüd olnud Euroopa Parlamendis aasta ja olen tegelnud erinevate teemadega, ent ükski neist pole olnud nii keeruline kui see, mida me täna arutame. Soovin siinkohal avaldada veel kord siirast tänu Véronique Mathieule ja Alejandro Cercasele, asjaomaste parlamendikomisjonide kahele raportööri.

Tegemist on tõepoolest väga raske teemaga ja selle põhjus on loomulikult see, et meil on Euroopas väga kõrged ideaalid. Me tahame kohelda kõiki, kes siin elavad ja töötavad, õiglaselt ja võrdselt. See on põhimõtteliselt miski, millega me alustuseks kõik nõus oleme. Jääb siiski küsimus, kui suurte peensusteni me suudame seda ellu viia.

Meile on juba meelde tuletatud, et Lissaboni lepinguga me soovime nüüd luua ühist varjupaiga- ja rändepoliitikat. Varjupaigapoliitika on meile südamelähedane ja mitte üksnes põhiõiguste harta tõttu. Rändepoliitikat on vaja ka majanduslikel põhjustel, sest toimumas on demograafilised muutused ja me vajame hädasti kõrgelt kvalifitseeritud, ent ka madalama kvalifikatsiooniga töötajaid.

Põhimõtteliselt seisneb küsimuse keerukus selles, mida teha. Nagu Sophia in 't Veld juba ütles, teatasid liikmesriigid juba 1990. aastal Tampere, et nad soovivad töötada välja ühise struktuuri. Seni ei ole esitatud ühtki ettepanekut. Teisisõnu on meie ees täna kompromiss. Me ei ole sellega päris rahul, ent minu meelest on see viis, kuidas edasi liikuda. Mina isiklikult mõistan väga hästi, miks mõned ütlevad, et vajame aruteluks rohkem aega. Ka mina pole sellega päris rahul. Minu jaoks on näiteks eriti tähtis see, et kõigil oleks juurdepääs

koolitusele ja täiendusõppele. See on lausa eluliselt tähtis ja mitte üksnes asjaosalistele, et nad leiaksid tööturul rakendust, vaid ka meile, kes me vajame hädasti töötajaid. Seoses näiteks sotsiaalkindlustusega, mille puhul meil on juba nagunii palju erinevaid Euroopa Liidus ühtlustamata süsteeme, tõstatub küsimus, kuidas me saame tegelikult luua kolmandate riikide kodanike jaoks ühtsed õigused kõikideks juhtudeks, isegi kui me seda soovime.

See on keeruline ja seepärast näen ma praegu esitatud kompromissis head. Me peaksime hääletama tõesti selle poolt, sest siis on meil vähemalt midagigi.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Tuleb tunnistada, et on äärmiselt kummaline alustada direktiivi pika loeteluga töötajate kategooriatest, mis jäetakse direktiivist välja, sest selle direktiivi eesmärk on tagada just kõikidele töötajatele nõuetekohaste õiguste andmiseks õiguslik raamistik. See jätab mulje projektist, milles käsitletakse seaduslikku rännet, kuid ka mitmekihilist Euroopa tööturгу, mille puhul igale töötajate kategooriale määratakse vastavalt selle väärtusele teatav hulk õigusi. Seetõttu oleme kaugel töötajate õiguste horisontaalsest ja universaalsest käsitlemisest.

Mulle tundub, et need, kes Euroopas asjade eest vastutavad, pole ikka veel aru saanud, et töötajate suuremad õigused tähendavad tõhusamat majandust ja suuremat sotsiaalset ühtekuuluvust, mis toob kasu loomulikult konkreetsetele sisserändajatele, kuid ka vastuvõtja- ja päritoluriigi ühiskonnale tervikuna. See selgub kahtlemata ka Londoni majandusteaduste kooli uuringust, milles öeldakse, et kui Suurbritannias seadustataks 600 000 ebaseaduslikku töötajat, kel puudub juurdepääs ühtsele taotluskorrale, tooks see Suurbritannia kassasse kolm miljardit naela. Minu arvates ei ole me eelseisvate probleemide lahendamisel sugugi kõik võrdsed.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Lugupeetud juhataja! Me kõik teame, et majandusränne on Euroopa Liidu liikmesriikides eraldi nähtus. Kolmandatest riikidest pärit töötajate siinviibimise hindamisel tuleb siiski lähtuda vähemalt kahest asjaolust. See probleem avaldub eelkõige majandusliku vajadusena, kuivõrd demograafilised ja tööturusuundumused näitavad, et Euroopa ühiskond vajab võõrtööjõudu. Seega on meie huvides tagada, et sisseränne toimub seaduslikult ja reguleeritud tingimustel ning et liikmesriikidel on võimalus protsessi kontrollida, samal ajal kui sisserändajatele on tagatud õiguskindlus, mis tähendab, et seaduslikest menetlustest kõrvalhoidmisest ei tõuse mingit tulu.

Minu arvates on väga tähtis see direktiivi osa, milles käsitletakse ühiseid õigusi, st sisserändajate ja asjaomase liikmesriigi kodanikest töötajate võrdseid õigusi. Siinkohal tahaksin pöörata tähelepanu ka küsimuse teisele, kultuurilisele tahule. Erinevatest kultuuridest pärit tavade ja kommetega sisserändajate kohalolek põhjustab pingeid mitmes liikmesriigis. Olen veendunud, et võrdsete õiguste sätestamisel ei tohi piirduda diskrimineerimise keelustamisega tööturul. Leian, et see küsimus nõuab tundlikumat käsitlust. Seda seepärast, et seaduslikud võõrtöötajad ei too Euroopasse mitte üksnes lisatööjõudu, nad ei soovi siin üksnes töötada, vaid ka õppida, luua peret, kasvatada lapsi ja elada täisväärtuslikku elu. Kui Euroopa peaks otsustama, et majandusränne on lahendus demograafilisest olukorrast tingitud tasakaalutusele, ei tohi ta eirata küsimuse kultuurilist mõõdet. Õnnestunud kultuuride paljusus eeldab sallivust, vastastikust austust ja ühtekuuluvust.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Minu arvates on lahendus, mida me arutame, väär. See on väga ebaõiglane paljude haavatavate inimeste suhtes ja mõnes mõttes on see ka enesehävituslik, sest kellelgi pole vast märkamata jäänud –

ja sellele on juba tähelepanu pööratud –, et ühtse loa üle arutlemise ning vabastuste ja erandite kehtestamise vahel on vastuolu.

Lähetatud töötajate, hooajatöölise ja pagulaste kõrvalejätmine kõnealusest lahendusest õõnestab tegelikult õiguste – nii tööhõivega seotud õiguste kui ka kodanikuõiguste – ühtsust. Ja on üks veelgi kurvastavam suundumus: vaadeldava lahendusega mitte üksnes ei sillutataks teed dumpinguvormidele (sest kulud on igal juhul erinevad), vaid sellega tehtaks ka vahet kodanike vahel.

Euroopa Parlament peab arutama hiljem hooajatöölise töötingimuste teemat. Lugupeetud volinik, hooajatöölised ei ole pelgalt välisriikide kodanikud, nad on ka Euroopa kodanikud. Kui aineliste tingimuste ja kodanikuõigustega tehakse kodanike vahel vahet, on ilmne, et ettevõtted hakkavad otsima nende värbamisel teisejärgulisi lahendusi.

Kui rääkida lähetatud töötajatest, siis kas te suudate ette kujutada maailmaturul tekkivat olukorda, kui suurtel rahvusvahelistel ettevõtetel lubatakse palgata inimesi tööle meie riikidesse, ent tingimustel, mida kohaldatakse nende päritoluriikides? Kujuneks uus, kuid äärmiselt ebasoovitav olukord. Dumping ei oleks ainuke igapäevane ilming, tehtaks vahet ka kodanike vahel ja seda ei ole Euroopa kunagi kogenud, isegi mitte lähiminevikus.

Põhiline on ühtsus ja seepärast tuleks see säte põhjalikult läbi vaadata.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Tehkem asjad selgeks: kas see on tõesti see kokkulepe, mida me soovisime? Vastus on „ei”. Paljud parlamendiliikmed oleksid soovinud minna kaugemale, kuid ma leian, et see on samm õiges suunas ja seda eelkõige kahel põhjusel. Esiteks seepärast, et me loome praegu uut vahendit, mille eesmärk on tuua kasu kolmandate riikide kodanikele, kes soovivad rännata liikmesriigi territooriumile, ja anname seeläbi neile mitmeid õigusi. Teiseks – nagu Véronique Mathieu juba ütles – poliitilise sõnumi tõttu, mille me väljapoole saadame, et tasakaalustada ideed Euroopa kindlusest, mis suudab vaid võtta repressiivseid meetmeid ja tugevdada julgeolekut. Samal ajal me vastame Stockholmi programmis väljendatud muredele, mis on seotud liidu majandusarengu edendamiseks paindliku sisserändepoliitika loomisega.

Seepärast olen nõus Véronique Mathieuga, et nõukoguga tuleb kiiresti kokkuleppele jõuda. Et ma jagan samas ka Sophia in 't Veldi arvamust, et paljud liikmesriigid ei soovi arutada mingit ühist sisserändepoliitikat, on tähtis teha esimene samm.

Olgu see selgelt välja öeldud: liikmesriikidevaheliste piiride kaotamise tõttu on oluline ühtlustada riiklike õigusakte, mis käsitlevad kolmandate riikide kodanike riiki lubamise ja seal elamise kriteeriume, tagada neile võrdne kohtlemine ja kanda hoolt selle eest, et neile määrataks ELi kodanike õiguste ja kohustustega võrreldavad õigused ja kohustused. Lisaks usun ma, et ühtse elamis- ja tööloa taotlemise korra loomine oleks tõhus nii sisserändajatele kui ka tööandjatele ning et see hõlbustaks samuti kontrollida nende riigis viibimise ja töötamise seaduslikkust.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Praegu on juurdepääs tööhõivele reguleeritud vaid mõne konkreetse kolmandate riikide kodanike kategooria puhul. Võrdne kohtlemine seoses juurdepääsuga tööhõivele ei saa osaks kahtlemata igapäevast.

Seepärast peab Euroopa Liit võtma meetmeid, et tagada võrdne kohtlemine nii nendele kolmandate riikide kodanikele, kes elavad seaduslikult mõnes liikmesriigis, kui ka nendele,

kes kvalifitseeruvad pagulasteks või kes paluvad rahvusvahelist kaitset nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83 kohaselt.

Me peame vältima olukorda, kus vajadus näiteks hooajatöölise järele suureneb pelgalt seepärast, et neile saab maksta vähem ja nendega kaasnevad kulutused on võrreldes sama töö tegemiseks värvatavate Euroopa kodanike omadega väiksemad. Peame vältima näiteks ka seda ohtu, et paljud rahvusvahelised ettevõtted viivad oma peakorterid üle sellistesse riikidesse nagu Maroko või Türgi ning saadavad oma töötajad tööle Euroopa filiaalidesse, sest see on odavam.

Sotsiaalset õiglust silmas pidades peame tagama Euroopa kodanike võrdse kohtlemise seoses tasustamise, töötingimuste ja sotsiaalkindlustusega. Seetõttu leian, et on õige kaasata sellesse direktiivi hooajatöölised, lähetatud töötajad, pagulased ja füüsilisest isikust ettevõtjad. Oleks väga ohtlik nende vahel vahet teha.

ISTUNGI JUHATAJA: LÁSZLÓ TÓKÉS

asepresident

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Lugupeetud juhataja! Sajandeid on inimesed lahkunud Euroopast töö pärast, pagened sõja ning poliitilise ja usulise tagakiusamise eest. Nüüd meelitab Euroopa oma stabiilsusega ligi inimesi väljastpoolt ja see on hea. Eriti suurepärane on see, et ELis ühtlustatakse seadusliku sisserände eeskirju nii, et elamis- ja tööload ühendatakse üheks loaks. See on hea.

Komisjoni käsitusviis ei ole minu meelest siiski nii arukas, sest valitud on valdkonnapõhine lähenemine. Sellega tagatakse eri rühmadele eri õigused ja sellest on kujunenud niisugune džungel, et isegi asjatundjatel on raske selgust saada, mida Euroopa sisserändepoliitika tegelikult endast kujutab. Meil on lähetatud töötajad, sinise kaardiga töötajad, hooajatöölised, teadlased, ettevõttesiseselt ümberpaigutatavad töötajad jne. Miks ei võiks komisjon kohaldada kõigi töötajate suhtes samu eeskirju?

Mitmel korral on selgunud, et mõnda sisserändajate rühma ei ole koheldud võrdselt, ja sellega on väga raske leppida. Juhtpõhimõte peab olema kindlasti kõikide võrdne kohtlemine. Ei ole põhjendatud, et ühtesid inimesi võrdne kohtlemine puudutab ja teisi mitte.

Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis on esitanud seda silmas pidades muudatusettepanekud ja ma loodan, et need saavad homsel hääletusel Euroopa Parlamendi heakskiidu. See on väga tähtis. Samal ajal, kui me ütleme sisserändajatele tere tulemast, tahame, et eeskirjad tehtaks võrdsemaks ja järjekindlamaks.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Teenuste koondamine ühte punkti on kiiduväärt mõte, ent mõne Euroopa riigi jaoks on see paradigma muutus. See on nii ka minu kodumaal Austrias, kus elamislube annavad välja asutused, kes tegelevad kolmandate poolte õigustega, ja töölobe väljastavad koos tööturu osapooltega asutused, kes vastutavad tööturu eest, nimelt Austria Tööhõiveteenistus. Tööturule juurdepääsu reguleerimine mõjutab otseselt tööturu osapooli ja seepärast tuleb nad kaasa haarata. Seni toimunud aruteludesse on kaasatud liiga harva ametiühinguid ning vabaihendused ja kirikud on samuti kõrvale jäetud. Paljud eelkõnelejad märkisid, et rändepoliitikat tuleb vaadelda tervikuna. Seetõttu olen ma vastu komisjoni killustatud käsitusviisile, mille puhul lahutatakse kogu pakett osadeks ja tuuakse sellega tagaukse

kaudu sisse päritoluriigi põhimõtte ja võimalik, et isegi sotsiaalne dumping, mida on juba mainitud.

Lubage mul teha üks märkus lisadokumendi õigusliku olemuse kohta. Krediitkaardi formaat ei suuda mahutada kõiki ametlikke andmeid, nii et ka lisadokument peab olema oma laadilt normatiivne. Vaid siis on võimalik tõhus kontroll. See kaitseb töötajaid ja hoiab ära konkurentsi moondumise viisil, mis toob kasu nendele ettevõtetele, kes soovivad ebaseaduslike töötajate arvel rikastuda.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Lugupeetud juhataja! Ma olen tõstnud oma sinist kaarti juba kaks-kolm korda, et saaksin esitada mõned küsimused. Selle arutelu kuulajatel võib jääda mulje, et ma ei ole pühendanud praegu käsitletava dokumendi sotsiaalsele mõõtmele eriti palju aega.

Ütlen taas kõikidele parlamendiliikmetele, et tegemist on minu esitatud muudatusettepanekuga, mille eesmärk on tagada ühtse elamis- ja tööloa abil võrdne kohtlemine kõikidele liikmesriiki sisenejatele. See on kindel. Kuidas te võite öelda, et see nii ei ole? Olen lugenud ka pressiteateid ja mulle on jäämas mulje, et me teeme asjatult kära. Te ei saa väita seda ka seoses hooajatöölistega. Usun, et teil oli kavas teha ettepanek ka selle kohta.

Mis puudutab lähetamist, siis ei ole nii, et on võimalik luua kolmandas riigis ettevõtte ja paigutada selle töötajad ümber töötama viletsatesse tingimustesse. Lugupeetud juhataja, see ei ole lihtsalt tõsi!

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Ühtne luba hõlbustab haldusmenetlusi, parandab majandusrände kontrollimist ja juhtimist ning tööturu nõudlust käsitlevate andmete vahetamist. Kõnealuses seadusandlikus ettepanekus pakutakse siiski vaid poolik lahendus, sest selles käsitletakse nende inimeste õigusi, kellel on juba lubatud siseneda Euroopa Liitu ja liikmesriigi tööturule. Sellega ei hõlmata kaht teist aspekti: töötamise õiguse andmise tingimusi ning hooajatööliste ja ettevõttesiseselt ümberpaigutatavate töötajate väljajätmist.

Tahaksin meelde tuletada ka seda, et me reguleerime kolmandatest riikidest pärit kodanike õigusi, kuid me ei ole ikka veel saavutanud vaba tööturгу kõikide ELi kodanike jaoks.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Selle arutelu käigus on räägitud palju võrdsetest õigustest. Samuti on see tasakaalu ja vastuseisu küsimus, sest selline on valik, mis on meie ette pandud. Ühtlasi on see küsimus pikaajalisest või lühiajalisest käsitlest.

Väljajätmine avab halvimal juhul tee uut liiki orjusele. Me teame, kuidas töötajate lähetamise direktiivi muutmine miinimumstandardite direktiivist maksimumstandardite direktiiviks on hävitanud korra ja tasakaalu tööturul. Need väljajätmised ei tee olukorda paremaks, vaid hoopiski hullemaks. Nad toovad kaasa sotsiaalsed katastroofid. Terved tööstusharud hakkaksid värbama hooajatöölisi, nii et see mõjutaks kogu tööturgu, lööks alla palgad ja põhjustaks konflikte.

Mul on palve kolleegidele teistest fraktsioonidest – Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioonist ja Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist – toetada muudatusettepanekut, mille on esitanud Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis. See on ainus viis tagada, et väljajätmised ei põhjustaks selliseid tõsisemaid sotsiaalseid konflikte.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! ÜRO võttis 18. detsembril 1990. aastal vastu kõikide võõrtöötajate ja nende pere liikmete õiguste kaitse rahvusvahelise konventsiooni. See konventsioon on inimõiguste vallas üks ÜRO üheksast põhivahendist. Kaksikümne aastat hiljem ei ole kahjuks ükski Euroopa Liidu liikmesriik sellele konventsioonile alla kirjutanud ega seda ratifitseerinud.

Minu arvates peab seaduslikult Euroopa Liidus elavate ja töötavate kolmandate riikide kodanike õiguste tunnustamine olema lõimumise, mittediskrimineerimise ja inimõiguste kaitsega seotud uute katsumustega silmitsi seisva Euroopa jaoks eelisküsimus.

Seepärast palun ma parlamendiliikmetel toetada muudatusettepanekut 16 ja kirjutada alla kirjalikule deklaratsioonile 96 – millele olen mina koos Cornelia Ernsti, Sylvie Guillaume'i ja Franziska Kelleriga alla kirjutanud –, et esitada liikmesriikidele petitsioon ratifitseerida võõrtöötajaid käsitlev ÜRO konventsioon.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja! Selles ettepanekus võtta vastu direktiiv arutletakse tõepoolest mitmete olukordade üle, mis puudutavad näiteks kolmandatest riikidest pärit võõrtöötajaid, hooajatöölisi ja lähetatud töötajaid, kuid tõde on see, et tegelikult kujutab see ettepanek endast ühtse korralduse ettekäändel sotsiaalse dumpingu seadustamist ning töösuhete ebakindluse ja diskrimineerimise süvendamist. Seepärast me ütleme, et seda direktiivi ettepanekut ei saa vastu võtta.

Meil on vaja parandada Euroopa Liidus töötavate inimeste õigusi, olgu tegemist lähetatud töötajate, hooajatöölise, täiskohaga töötajate või isegi võõrtöötajatega. Peame tunnustama nende õigusi, sealhulgas ÜRO rahvusvahelist konventsiooni kõikide võõrtöötajate ja nende pere liikmete õiguste kaitse kohta. Oleks rõõmustav, kui komisjon aitaks kaasa selle konventsiooni vastuvõtmisele ja ratifitseerimisele kõikides liikmesriikides.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Majandusränne on suuremal või vähemal määral tuttav kõikidele Euroopa Liidu rikkamatele riikidele.

Kõrvuti sisserändajatega, kes saavad ELi riikidesse seaduslikult, kuigi oma seaduste ja eeskirjade kohaselt, on palju ebaseaduslikke sisserändajaid, kellele saab sageli osaks diskrimineerimine või isegi tagakiusamine, sest tööandjad kasutavad pidevalt ära nende seadusliku elaniku staatuse puudumist.

Selles direktiivis tehtud katse korraldada sisserännet paremini ja kehtestada selle probleemi lahendamiseks konkreetseid ühised eeskirjad võib aidata säilitada ELi riikidesse töö leidmiseks saabuval inimeste väärikust, kui nad on valmis tunnustama ELi sisserände-eeskirju. Ma ei loo endale illusiooni, justkui laheneks selle direktiiviga kõik tööhõivealase sisserändega seotud probleemid. Sellega võib siiski paraneda praegune sisserändajate tööhõivesüsteem ja kaduda mõned soovimatud suundumused, mida me oleme selles valdkonnas täheldanud. Seepärast on meil põhjust näha selles direktiivi eelnõus sammu õiges suunas. Sellena tulekski seda võtta.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Lugupeetud juhataja! Irlastel on üks vanasõna, mis ütleb, et nii palju kui on inimesi, nii palju on ka arvamusi. Kui see peab paika iga asja puhul, peab see paika ka selle vastuolulise ja keerulise teema puhul. Seetõttu on raportöör teinud ära väga tubli töö ja ta väärib selle eest kiitust.

Et Euroopa Liit on rajatud rahu ja õitsengu põhimõttele, on väga õige, et ta peaks püüdma anda seda ideed edasi kogu Euroopa Liidus ja mõistagi maailmas. Oleme kolmandate riikide jaoks maailma suurim abiandja, seepärast on õige, et me peaksime püüdma tagada liidus

seaduslikult viibivatele isikutele sama väärrika ja austava kohtlemise, nagu me soovime, et saaks osaks meie kodanikele kolmandates riikides. Kuigi see ei ole täiuslik, on see samm õiges suunas. See rõõmustab mind ja ma kiidan selle heaks.

Alejandro Cercas, *tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamuse koostaja*. – (ES) Austatud juhataja! Ma ei soovi alustada uuesti arutelu kolleegi Ria Oomen-Ruijteniga, vaid paneksin pigem i-le punkti.

Arutelu pole olnud mingilgi moel isiklik ja keegi pole seadnud kahtluse alla tema panust. Kui seda oleks tehtud, öelnuks ma kohe, et ta on teinud tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis hiilgavat tööd.

Ent kui Ria Oomen-Ruijten väidab, et ta on esitanud homseks istungiks muudatusettepanekud, millega täiustatakse teksti ja tagatakse võrdsus, pean ütlema, et nii see ei ole. Ria Oomen-Ruijten on pannud oma nime dokumendi muudatusettepanekutele – mis on siin minu käes –, mida nõukogul ei õnnestunud meie omavahelise dialoogi käigus läbi suruda. Need ei ole Ria Oomen-Ruijteni muudatusettepanekud, see on sõna-sõnalt nõukogu tekst. Seoses töötajate lähetamisega on nõukogul märksa ebavõrdsem seisukoht kui komisjonil.

Oleksime valmis kiitma heaks komisjoni algse dokumendi, kuid nõukogu dokumendis öeldakse, et käesolevast direktiivist jäetakse välja ka kõik lähetatud töötajad, sh need, kes on hõlmatud 1996. aasta direktiiviga. Seetõttu ei tagata selle muudatusettepanekuga mitte suurem võrdsus, vaid pigem suurem ebavõrdsus.

Soovin väljendada veel kord oma lugupidamist Ria Oomen-Ruijteni vastu. Ta on kahtlemata suurepärase parlamendisaadik, kelle töö on väga hea, kuid lõppkokkuvõttes on ta seostanud end nõukogu seisukohaga.

Cecilia Malmström, *komisjoni liige*. – Lugupeetud juhataja! See on olnud tõepoolest üks väga kasulik arutelu. Mis puudutab direktiivi reguleerimisala, siis pole saladus, et komisjon oleks eelistanud üleilmset käsitusviisi. Minu eelkäijad soovitasid seda juba aastate eest. See oli võimatu. On endiselt, seepärast on meil see valdkonnapõhine käsitusviis. See ei meeldi mulle, kuid see on ainus viis edasi liikuda.

Direktiiv on vajalik, sest meil on kolmandatest riikidest pärit töötajad. Nad elavad meie riikides ja toetavad märkimisväärselt meie majandust. Me peame neid kaitsma. Seda arvestades lubage mul vastupidi mõnele täna väljendatud seisukohale rõhutada, et kõnealuse direktiiviga kehtestatakse võõrtöötajate võrdne kohtlemine kõikides tööhõivega seotud valdkondades, sealhulgas töötingimuste ja palkade puhul. See ei põhjusta diskrimineerimist. Vastuvõtmise korral on see direktiiv väga tähtis vahend võõrtöötajate kaitse nimel peetavas ja sotsiaalse dumpingu vastu suunatud võitluses. Sotsiaalset dumpingut ei soovi keegi. Me tahame neid inimesi kaitsta.

Teisi töötajate kategooriaid, näiteks hooajatöölisi ja ettevõttesiseselt ümberpaigutatavaid töötajaid, käesolev ettepanek ei sisalda. Jagan teie arvamust, et peame neid kaitsma. Seepärast pakkus komisjon enne suve välja kaks eraldi ettevõttesiseselt ümberpaigutatavaid töötajaid ja hooajatöölisi hõlmavat vahendit, mille konkreetne eesmärk on neid kaitsta. Olen veendunud, et kui raportöörid, variraportöörid ja parlamendikomisjonid hakkavad nende ettepanekutega tõeliselt tööd tegema, annavad nad endast parima, et tagada kaitse ka nendele kategooriatele ja kanda hoolt edusammude eest ka selles valdkonnas.

Ühtlasi olen teadlik sellest, et mõned siinviibivad inimesed või rühmad oleksid soovinud lisada direktiivi lähetatud töötajad, kes on praegu välja jäetud. Täna arutluse all oleva direktiivi eesmärk peaks olema vältida diskrimineerimist, mitte luua täiendavat diskrimineerimist, seega käsitlegem lähetatud töötajate küsimust eraldi, mitte selles kontekstis. Komisjon alustab sel teemal peagi mõju hindamise uuringut. Ta on kuulutanud järgmise aasta lõpuks välja lähetatud töötajate direktiivi läbivaatamise. Lähetatud töötajate direktiivi reguleerimisalasse kuuluvate isikute küsimust tuleks käsitleda selle direktiivi väljakuulutatud läbivaatamise osana.

Sophia in 't Veldi tõstatatud vastavustabelite küsimuse puhul jagab komisjon täielikult tema arvamust, ent mitte seoses kõnealuse direktiiviga. See oleks olnud ja loodetavasti on ka tulevikus tähtis vahend olukorras, kus liikmesriigid rakendavad eri direktiive, et kanda hoolt parema reguleerimise ja suurema läbipaistvuse eest. See on hea teile, see on hea meile, riikide parlamentidele ja kodanikele. Me ei väsi seda nõukogule kinnitامast. See muudab asjad lihtsamaks. Komisjon on valmis tegema selle kohta avalduse. Me ei taha siiski seada ohtu direktiivi, kui homsel hääletusel on võimalik langetada otsus. Ent me jätkame selle nimel võitlemist ja pöördume paljude teiste õigusaktide puhul selle juurde tagasi.

Suur tänu teile arutelu eest. Tänan teid väga raske töö eest, mida on teinud paljud, eriti aga Véronique Mathieu ja Alejandro Cercas. Loodetavasti jõuame kokkuleppele ja hääletame homme raporti poolt.

Véronique Mathieu, raportöör. – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, mul tuleb teiega täielikult nõustuda, sest te andsite meie dokumendi teemal sõna võtnud 23 parlamendiliikmele, Alejandro Cercasele ja mulle väga põhjalikud vastused.

Tänan kõiki selle dokumendi raportööri kõikidest fraktsioonidest. Meil on olnud pikki arutelusid ja väga hea koostöö kogu aasta jooksul – oleme töötanud selle temaga üheskoos juba terve aasta. Alustasime aasta alguses ja lõpetame Belgia eesistumisaial. Tänan teid, volinik Malmström, et olete pööranud sellele dokumendile väga suurt tähelepanu, seda on teinud ka teie talitused. Tänan ka nõukogu, sest nõukogu on kuulunud meid väga tähelepanelikult, ja tänan ka neid kolleege, kes täna õhtul sõna võtsid.

Soovin öelda, et homme me hääletame tegelikult esimesel lugemisel. See on kompromiss. Kompromiss ei ole kunagi täielikult rahuldust pakkuv ja kui kolleegid vajavad rohkem kindlust, loodan ma, et teie sõnavõtt seda neile igal juhul andis.

Seoses Hélène Flautre'i äsjase märkusega, et me alustame raportit eranditega, soovin meelde tuletada, et kõik erandites nimetatud töötajad on juba hõlmatud spetsiaalselt neid käsitlevate direktiividega. Seepärast ei saa rääkida teatava hulga kolmandatest riikidest pärit töötajate väljajätmisest.

Loodetavasti on kõigi raportöörade ühistööna valminud raport, mille me esitame homme oma teistele kolleegidele, kolmandatest riikidest pärit töötajate jaoks suur samm edasi.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 14. detsembril 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Mina andsin vastuhääle sellele komisjoni ja nõukogu ohtliku sõnastusega direktiivi eelnõule, millega püüti luua Euroopa Liidus võõrtöötajate tarvis madalate tasudega tööturg. Sisseränne peab olema õiglane. Kõiki, kes

töötavad ELis, tuleb kohelda võrdselt, olenemata nende päritoluriigist. Selle ettepanekuga seada ELi-väliste riikide kodanike jaoks sisse ühtne tööloa lasti käest võimalus toetada inimväärseid tööttingimusi, mille puhul sisserändajate vastuvõtmisel lähtutaks võrdselt kohtlemisest. Selle asemel oleks ettepaneku tagajärjel koheldud ELi tööle lähetatud kolmandate riikide töötajaid ELi töötajatega võrreldes diskrimineerivalt. Näiteks võiksid ettevõtted leida, et on tulusam viia oma peakorterid ametlikult Euroopa Liidust väljapoole ja lähetada siis oma töötajad oma Euroopa filiaalidesse, et vältida vajadust kohaldada oma töötajate suhtes neid õigusi ja tingimusi, mis kehtivad ELis töötavate ELi kodanikele. Euroopa Parlament lükkas selle ettepaneku tagasi. See tagab, et komisjon ja liikmesriikide ministrid peavad naasma joonestuslaua taha ja esitama viisaettepaneku, mis ei toetaks allakäiku.

19. Direktiivi 2003/109/EÜ reguleerimisala laiendamine rahvusvahelise kaitse saajatele (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Claude Moraes koostatud raport, mis käsitleb direktiivi 2003/109/EÜ reguleerimisala laiendamist rahvusvahelise kaitse saajatele (KOM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0122(COD) (A7-0347/2010)).

Claude Moraes, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Kardan, et selleks ajaks, kui ma jõuan oma sõnavõtu esimese punktini, on istungisaali jäänud peale minu vaid PPE koordinaator ja volinik. Austatud volinik, imetlen teie vastupidavust. Ma ei tohiks raisata oma kõneaega, kuid ma ei saanud seda ütlemata jätta. Suur tänu fraktsioonile PPE, et ka teie olete nii hilisel tunnil siin.

Lugupeetud volinik, tegite koos nõukoguga ära suurepärase töö, et päästa see ettepanek, mis toob nüüd kasu neile, keda ei oleks tohtinud kunagi algsest pikaajaliste elanike direktiivist välja jätta. Ka 2008. aastal oli võimalus nad sellesse direktiivi lisada, kuid kahjuks seda ei tehtud, sest nõukogus ei suudetud saavutada üksmeelt. Seega on täna väga tore päev – on saavutatud kokkulepe seoses ettepanekuga, mille tegi Martine Roure, minu eelkäija minu fraktsiooni koordinaatori ametis. Olen väga tänulik ka nõukogule. Juhtisin eelmise arutelu ajal tähelepanu sellele, et nõukogu esindajaid polnud kohal, aga kui nad oleksid täna siin, tänaksin ka nõukogu, sest me tegime Belgia eesistumisajal suuri edusamme. Olen selle eest väga tänulik.

Kõnealune ettepanek toob otsest kasu kõigile rahvusvahelise kaitse saajatele, kes on olnud ELis üle viie aasta, kuid kel praegu ei ole õigust saada pikaajaliseks elanikuks. See lõpetaks nende erineva kohtlemise võrreldes teiste kolmandate riikide kodanikega ja annaks neile suurema kindluse nende olukorra suhtes ELis.

Läbirääkimistel taandus põhiküsimus püüdele saada seadusliku riigis viibimise perioodiks viis aastat. Me toetasime komisjoni, et tuleks võtta arvesse kogu menetluse kestust. Ent nõukogu oli sellele kindlalt vastu. See valmistab meile iseäranis muret seepärast, et mõnes liikmesriigis võib varjupaigamenetlustele kuluda aastaid. Läbirääkimistel saavutatud kompromissi põhjal võetakse arvesse varjupaigamenetlusele kulunud ajast vähemalt poolt ja kui see menetlus kestab üle 18 kuu, võetakse arvesse kogu menetlusele kulunud aega.

Ma kõhklen, kas jätkata vastavustabelite teemaga, ent – kuigi ma seda parema meelega ei teeks – ma olen kohustatud lausuma nende kohta paar sõna. Sellegipoolest tahaksin pöörduda institutsioonide poole tungiva palvega saavutada selles küsimuses horisontaalne

kokkulepe. Ärgitan eeskätt nõukogu tunnistama vastavustabelite tähtsust õigusaktide rakendamise üle järelevalve teostamisel. Meil oli väga keeruline olukord, kus mitmed teemad, mida parlamendi eri fraktsioonid peavad väga oluliseks, oleksid selle küsimuse tõttu edasi lükkunud.

Mul on väga hea meel ka selle üle, et ettepaneku reguleerimisalaga on hõlmatud nii pagulased kui ka täiendava kaitse saajad. On ülioluline jätkata kaitsestandardite ja mõlemale rühmale antud õiguste vastavusse viimisega, mida tehti kvalifikatsioonide direktiivi uuesti sõnastamisel. Kokkulepe sisaldab ka mitut tagasisaatmisevastast kaitsemehhanismi. Võttes arvesse seda, et kaitse saajatel on nüüd lubatud liikuda ühest liikmesriigist teise, on tähtis mitte kunagi unustada asjaomaste isikute kaitsetausta. Seepärast peavad liikmesriigid lisama pikaajalisele elamisloale märkuse ja nad on kohustatud konsulteerima võimaliku väljasaatmise korral kaitse andnud liikmesriigiga. Ettepanekus võetakse arvesse ka seda, kui kaitse kantakse riikliku korra kohaselt üle teisele liikmesriigile. Sel juhul tuleb vastavalt muuta pikaajalist elamisluba, et oleks kaitse väljasaatmise vastu.

Seoses väljasaatmisega teise liikmesriiki oleme taganud ka perekonna ühtsuse põhimõtte austamise, kuid on selge, et pereliikmete väljasaatmine ei peaks olema automaatne, sest mõnel juhul ei pruugi riigist välja saadetava isikuga kaasaminek olla pereliikmete parimates huvides.

Selles küsimuses saavutatud kokkulepe on märk kolme institutsiooni uuest koostööst, mis võib toimuda varjupaiga- ja seadusliku rände vallas Lissaboni lepingu uue raamistiku toel. See näitab, et me suudame jõuda varjupaigaküsimusi käsitleva edumeelse õigusakti puhul liikmesriikidega kokkuleppele.

Soovin veel kord tänada kõigi fraktsioonide variraportööre ning Mariya Nedelchevat, Cecilia Wikströmi ja teisi kolleege, kes aitasid muuta kolmepoolsed läbirääkimised meeldivaks, kui nii saab öelda. Tahaksin tänada kõiki, kes muutsid selle reaalsuseks.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Soovin kõigepealt tänada Euroopa Parlamendi raportööri Claude Moraest. Ta on teinud oma variraportööride meeskonnaga ära hiilgava töö. Euroopa Parlament, komisjon ja nõukogu on jõudnud kokkuleppele. Ka ministrist oli suur abi.

Oleme jõudnud tasakaaluka kompromissini, mis on kooskõlas 2007. aasta ettepanekuga. Pikaajalise elaniku staatuse laiendamine rahvusvahelise kaitse saajatele tagab Euroopas pagulastele parema kaitse ja suurema õiguskindluse ning võimaldab neil lõimuda paremini meie ühiskonda.

Ühtlasi on see meie varjupaigapaketi esimene alustala – esimene kuuest õigusaktist – ja esimene samm meie ühise eesmärgi poole saavutada 2012. aastaks Euroopa ühine varjupaigasüsteem. Me edastame sellega jõulise poliitilise sõnumi, et me suudame jõuda kokkuleppele, et me soovime võtta jalge alla selle raske, kuid vajaliku tee, ja et me oleme võimelised tegutsema selles vallas mõistlikult ja edasiviivalt. Soovin teid selle eest toepooldest tänada.

Mis puudutab palju arutatud vastavustabelite küsimust, siis komisjon tegi selle kohta nõukogule avalduse. Loen selle teie loal ette. „Komisjon tuletab meelde oma kohust tagada, et liikmesriigid võtavad kasutusele vastavustabelid, milles seostatakse ülevõtmise meetmed ELi direktiiviga, ning edastavad need kodanike huve, paremat õigusloomet ja suuremat õiguslikku läbipaistvust silmas pidades ning riiklike eeskirjade ja ELi sätete vastavuse kontrollimisele kaasa aitamiseks ELi õigusaktide ülevõtmise raames komisjonile.

Komisjon avaldab kahetsust vähese toetuse pärast sellele sättele komisjoni 2007. aasta ettepanekus pikaajaliste elanike direktiivi muutmise kohta, mille eesmärk oli muuta vastavustabelite kasutuselevõtt kohustuslikuks.

Komisjon võib kompromissina ja pikaajaliste elanike ettepaneku viivitamatu vastuvõtmise tagamiseks nõustuda vastavustabeleid käsitleva kohustusliku sätte asendamisega asjakohase põhjendusega, mis julgustab liikmesriike jätkama seda praktikat.

Seisukohta, mille komisjon selles dokumendis võttis, ei tule siiski käsitleda pretsedendina. Komisjon jätkab oma jõupingutusi, et leida koos Euroopa Parlamendi ja nõukoguga sellele horisontaalsele institutsioone puudutavale küsimusele sobiv lahendus.”

Ma usun, et võime sellega nõus olla. On tähtis, et see avaldus on kantud protokollis ja et seda on kuulnud. Nagu ma ütlesin varasema arutelu käigus, kinnitab komisjon seda seisukohta korduvalt.

Sellegipoolest on selle konkreetse raporti puhul väga tähtis, et me oleme jõudnud kokkuleppele. Täna teid kõiki veel kord kaastöö eest.

Mariya Nedelcheva, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, lugupeetud Claude Moraes, head kolleegid! Tahaksin esmalt avaldada tunnustust raportööri Moraesele suurepärase raporti ja eeskujuliku koostöö eest variraportööride, komisjoni ja nõukoguga.

Selle raportiga oleme astunud suure sammu Euroopa ühtlustatud varjupaigasüsteemi poole. Nõukoguga saavutatud kokkulepe oli tähtis ja mul on väga hea meel, et meil on õnnestunud teha selles valdkonnas edusamme. Varjupaigapakett on märksa suurem ja kahtlemata tuleb veel palju ära teha. Seepärast ei tohi me kaotada valvsust. Ma loodan, et nõukogu on tulevikus peetavatel läbirääkimistel sama koostööaldis. Seda soovisin ma öelda sissejuhatuseks.

Seoses dokumendi sisuga tahaksin – kordamata raportööri sõnu – naasta kahe mõtte juurde. Esiteks soovin rõhutada seda, kui tähtis on lõimida kolmandate riikide kodanikud meie ühiskonda. Meie riikidesse saabuvad sisserändajad on meie majanduse jaoks märkimisväärne vara. Me ei saa siiski mingil tingimusel võtta kõiki avasüli vastu. Mitmed valitsused on viimastel kuudel taibanud, et nende lõimimismudel on läbi kukkunud.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Cecilia Wikström, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (SV) Austatud juhataja! Alustuseks soovin tänada Claude Moraest, kes on koostanud talle omaselt kõrgetasemelise raporti – mille kohta oodatakse meie arvamusi – siira sooviga hoida au sees humaansuspõhimõtteid ja põhimõtet suhtuda kaasinimestesse lugupidavalt.

Inimesed, kes saavad mõnes liikmesriigis rahvusvahelist kaitset, jäävad sellesse riiki sageli väga pikaks ajaks, vahest isegi kogu eluks, sest nende haavatavus ja tagakiusamine riigis, kust nad on pagenud, kipub kestma väga kaua. Seetõttu leiavad paljud rahvusvahelise kaitse saajad end samast olukorrast kui need, keda liigitatakse pagulasteks. Mõistlik oleks ka liigitada inimesi, kes on elanud mõnes riigis viis aastat, asjaomase riigi elanikeks – sellel seisukohal olid nii komisjon kui ka Euroopa Parlament. Nõukogu soovis lähtuda teistsugusest käsitusviisist. Minu arvates on see kahetsusväärne.

Tahaksin rõhutada ka seda, et rahvusvahelise kaitse saajate pereliikmetel peab olema võimalus kujundada ise oma elu. Näiteks peab väljasaatmise korral olema perekonnal

võimalik valida, kas väljasaadetavale järgneda või jääda paigale. Mul on hea meel, et Euroopa Parlament võtab nüüd selle raporti vastu. On kahetsusväärne, et nõukogu ei ole kiitnud heaks vastavustabeleid, ent ma rõõmustan selle üle, et me surume läbi raportid, mis lisatakse Euroopa ühisesse varjupaigasüsteemi.

Jääb vaid loota, et nõukogu võtab meid nüüd rohkem kuulda. Me kõik peame pidama kinni samast tähtajast ja selleks on aasta 2012. Peame nüüd loobuma oma vanadest, juurdunud vaadetest ja pöörama pilgud üleeuroopalisele käsitusviisile, pidades silmas seda, mis on varjupaiga- ja rändepoliitika puhul parim kõigi jaoks. Muidu kaotab sõna „solidaarsus” peagi igasuguse mõtte.

Soovin veel kord tänada raportöör Moraest suurepärase töö ja väga hea – et mitte öelda hiilgava – koostöö eest selle raporti koostamisel.

Judith Sargentini, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (NL) Lugupeetud juhataja! Möödunud nädalal külastasime kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoniga Ateenat ja seal olles vestlesin ma Mamuthiga. Mamuth on 26aastane ja pärit Eritreast. Ta sisenes Euroopa Liitu Kreeka kaudu ja reisis edasi Hollandisse, kuhu ta oleks soovinud jäädagi, sest tal olid seal mõned tuttavad, kuid ta saadeti Kreekasse tagasi. Mamuth ütles, et kui ta saab lõpuks Kreekas omale pagulasseisundi, ei saa ta vabalt reisida, ning et Kreeka kodakondsuse saamiseks kulub seejärel terve igavik.

Just Mamuthi-taoliste noorte meeste pärast, kellel on õigus uuele elule ja kes ei vääri üle piiride edasi-tagasi jooksumist, on mul hea meel, et Euroopa Parlament muudab nüüd olukorda ja et raportöör Claude Moraesel on õnnestunud teha meie varjupaigapaketi puhul esimene samm. Tähtis on ka see, et Mamuthile, kes tegelikult eelistaks elada oma uut elu Hollandis, antaks korralik võrdlusalus, sest sellel noorel mehel on õigus näha, kuidas erinevaid teemasid käsitletakse Kreekas ja kuidas Madalmaades või mis tahes teises riigis, kus ta tahab oma elu üles ehitada.

Täna teid, Claude Moraes, koostöö eest. Saab näha, kui kaua Mamuth peab veel ootama.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Austatud juhataja! Tahaksin kõigepealt tänada ja tunnustada Claude Moraest raporti eest. Olen raportiga nõus ja see valmistab mulle suurt rõõmu, sest sellega antakse rahvusvahelise kaitse taotlejatele, sealhulgas pagulastele, uued õigused. Sellega tagatakse neile õigused, mis on lõppude lõpuks juba antud nende kolmandate riikide kodanikele, kes on elanud mõnes Euroopa Liidu riigis seaduslikult viis aastat. Selles raportis on siiski mõned probleemsed kohad. Olen pärit riigist, mis on nende probleemidega kokku puutunud. Viis aastat on nimelt liiga pikk ooteaeg, et saada kõnealuse õigusaktiga antav õigus. See kehtib eriti nende riikide kohta, kes võtavad vastu suurel hulgal inimesi. Need inimesed takerduvad sellesse riiki kui esimesse ELi riiki, millesse nad sisenevad. Minu kodumaa kõrval on ka teisi riike, mis on hiljuti olnud samasuguses olukorras – Kreeka on üks neist. Nad võtavad vastu tohutult palju inimesi, kes peavad kõnealuse õigusakti kohaselt ootama viis aastat, et saada neid õigusi. Lõpuks nad loomulikult saavad endale pikaajalise elaniku staatuse, ent ometi oleksid nad võinud liikuda edasi teistesse Euroopa Liidu riikidesse, millest oleks teiste seas sellistele riikidele nagu Kreeka, Malta ja Küpros suur abi. Seetõttu leian, et see õigusakt on küll hea, aga seda oleks saanud täiustada, vähendades ettenähtud viieaastast ooteaega. Lõpetuseks tahaksin tänada raportöör Claude Moraest, kes seda tunnustas ja kes andis endast kõik, et lisada raporti lõppu selgitavatesse märkustesse vastav – enda jaoks küll sümboolne – viide.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Lugupeetud juhataja! Minagi pean avaldama alustuseks kolleeg Claude Moraesele tänu selle raporti eest. Ühtlasi soovin tänada teda erakordsete jõupingutuste eest, mida ta on teinud kodanikuvabaduste, tsiviil- ja siseasjade komisjoni koordinaatorina.

Minu arvates on suurepärane, et see uus direktiiv täidab lõpuks ometi õigusliku tühimiku seoses elamisõigusega, mis puudutab rahvusvahelise kaitse saajaid kogu Euroopa Liidus. Need ühes või teises liikmesriigis elavad inimesed viibivad praegu õiguslikult ebakindlas olukorras, sest praeguste tingimuste kohaselt ei ole neil erinevalt teistest kolmandate riikide kodanikest õigust saada pikaajalist elamisluba. Neile tuleb anda ilma diskrimineerimata õigus saada pikaajalise elaniku staatus, nii et ainus tingimus selleks oleks eelnev seaduslik viibimine riigis, nagu seda nõutakse ka teistelt kolmandate riikide kodanikelt. Minu arvates oleks olnud parem võtta selle arvutamise käigus arvesse kogu Euroopa Liidus seaduslikult elatud aega, alates rahvusvahelise kaitse taotluse esitamisest.

Samal ajal tuleb arvestada sellega, et need inimesed on väljaspool Euroopa Liitu pidevalt haavatavad. Niisiis tuleb iga rahvusvahelise kaitse või liikmesriigis elamise õiguse äravõtmise puhul austada nende põhiõigusi ja tagasisaatmise lubamatuse põhimõtet.

Selle direktiiviga nähakse ette vajalikud lisasätted menetluste kohta, mida on võimalik kohaldada väljasaatmise või rahvusvahelise kaitse lõpetamise korral. Leian, et peame hääletama Claude Moraes raporti poolt, sest see on osa Euroopa Liidu varjupaiga- ja rändesüsteemi üldisest paketist.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ma ei vaata seda raportit läbi roosade prillide. Ma vaatan seda sihilikult läbi meie riikide kodanike silmade. Meie kodanikud on mures, et pagulastele antakse pärast viieaastast liikmesriigis viibimist pikaajalise elaniku staatus. See oleks nii kogu ELi territooriumil. Seega kui pagulane on seadnud end sisse mõnes riigis, kus on võrdlemisi leebed varjupaigaseadused, võib ta viie aasta möödudes asuda elama ükskõik millisesse teise liikmesriiki. Loomulikult otsib ta kõigepealt välja riigi, kus määrused on lünklikud või leebemad, ja asub seejärel pikemaks ajaks elama sinna, kus sotsiaalsed standardid on silmanähtavalt kõrged. Tagajärjeks on teisene ränne ja kuritarvitamine. Isegi see viieaastane periood on varjupaigasüsteemi puhul probleemne, sest haldusmenetlustes tuleb sageli ette tahtlikke viivitusi ja uurimisi. Direktiivi laiendamine paneb veelgi suurema koorma kõrgete sotsiaalsete standarditega liikmesriikidele, kus on juba niigi tohutuid probleeme, ja muudab sellega pagulaste lõimimise veelgi keerulisemaks. Olen selle raporti suhtes väga kriitiline.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Mul ei ole palju lisada. Claude Moraes tööle seoses selle väga tähtsa direktiiviga on siin tugev toetus.

Tahaksin vaid veel kord härra Moraesele ja ka teistele kinnitada, et tegemist on tähtsa alustalaga. Usutavasti saab see homsel hääletusel suure toetuse. See on esimene samm meie ühisel rännakul vastu 2012. aastale ja varjupaigapakatile. Ma vaid loodan, et see edasiviiva koostöö vaim säilib, sest ma vajan ülejäänud direktiivide puhul teie toetust. Ma arvestan teiega.

Claude Moraes, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Soovin veel kord avaldada tehtud töö eest volinikule ametlikult tänu.

Üks põhjus, miks me loodame, et homsel, loodetavasti edukal, hääletusel saab lõpetatud esimene samm varjupaigaküsimuste vallas, on see, et kuigi varjupaigad jäävad Euroopa Parlamendi jaoks – ja nagu Simon Bussuttil selgitas, et see puudutab eelkõige väiksemaid

riike – väga tundlikuks teemaks, võib igal seda valdkonda käsitleval õigusaktil olla ebaproportsionaalne mõju mitte üksnes väikestele riikidele, vaid ka sellistele kergesti ärrituvatele riikidele nagu Kreeka.

Me kõik peaksime liikuma edasi väga ettevaatlikult, nagu me tegime selle raporti puhul. Seletuskirjas on mõned punktid, millega tagatakse, et parlamendiliikmete muredesse suhtutakse väga tõsiselt, eriti kui mure väljendajaks on tõsine parlamendiliige. Näiteks usun ma, et meil õnnestus võtta arvesse Maryia Nedelcheva muret seoses lõimumisega ja Cecilia Wikströmi väljendatud muret, mis on seotud nii pereliikmete ja väljasaatmisega kui ka koduvägivalla ja muude teemadega. Vaid sellise Euroopa Parlamendi liikmete koostöö korral saavad kõrgetasemelised läbirääkimised komisjoni ja nõukoguga hästi õnnestuda.

Lõpetuseks tahaksin öelda Judith Sargentinile, et ma tõepoolest soovisin leida leidlikku viisi, kuidas öelda, et vastavustabelid on väga tähtsad. Öelda, et varjupaigataotlejad ootavad praegu vastavustabelite rakendamist, on vahest kõige leidlikum ja loomingulisem lobitöö vastavustabeleid käsitleva resolutsiooni koostamise nimel. Loodetavasti nõukogu kuulis seda. Täna veel kord kõiki kolleege selle raportiga puhul avaldatud toetuse eest. Seda on hea üle pika aja tunda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 14. detsembril 2010.

20. Territoriaalne, sotsiaalne ja majanduslik ühtekuuluvus – Hea valitsemistava ja ELi regionaalpoliitika (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu järgmiste raportite üle:

– regionaalarengukomisjoni nimel Petru Constantin Luhani koostatud raport territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse kohta (A7-0309/2010)

(2009/2233(INI)) ja

– regionaalarengukomisjoni nimel Ramona Nicole Mănescu koostatud raport hea valitsemistava ja ELi regionaalpoliitika kohta (A7-0280/2010)

(2009/2231(INI)).

Petru Constantin Luhan, raportöör. – (RO) Lugupeetud juhataja! Meil oli kavas vastata selle raportiga raporti pealkirjas esitatud küsimusele, kas majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamine ELis on ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus. Keskendusime selle küsimuse puhul eelkõige ühtekuuluvuspoliitika rollile.

On murettekitav, et Euroopa Liidu 271 piirkonna vahel on nii suured erinevused. Kui kõige arenenuma piirkonna SKP ühe elaniku kohta on 334% ELi 27 liikmesriigi keskmisest, siis kõige vaesemas piirkonnas on see näitaja vaid 26%, teisisõnu 13 korda väiksem.

Teine kahjustav tegur on Euroopa Liidu majanduskasvu kiirus, mis on meie rahvusvaheliste konkurentide omast aeglasem. Nagu on mainitud ka ELi 2020. aasta strateegias, peame arendama strateegilisi valdkondi ja heitma pilgu väljapoole Euroopa Liitu, et saada tugevamaks.

Euroopa ees seisab raske ülesanne tulla peale praeguse kriisi mõjude toime ka teiste suurte katsumustega, milleks on näiteks kohanemine üleilmastumisega, demograafilised muutused, kliimamuutused ja energiapuudusega seotud probleemid.

Ühtekuuluvuspoliitika roll on ELi 2020. aasta strateegia puhul vaieldamatu. Minu arvates tuleb selle poliitika tähtsaimad ülesanded tulevase strateegia eesmärkidega vastavusse viia, kuid tasub märkida, et see peab siiski jääma sõltumatuks poliitikaks. Strateegia eesmärged on lihtsam saavutada, kui suurendatakse ühelt poolt teadus-, arendus- ja innovatsiooniprogrammide ning teiselt poolt ühtekuuluvusprogrammide koostoimet. Peame toetama suuri projekte, millel on ELi tasandil märkimisväärne mõju ja millega edendatakse majanduskasvu, loodaks töökohti ja tagatakse piirkondade säästev areng.

Erilist tähelepanu tuleks pöörata ka investeeringutele kõikvõimalikesse transpordi, info- ja kommunikatsioonitehnoloogias, sotsiaal-, haridus-, teadus- ja arendustegevuse või keskkonna infrastruktuuridesse, mille abil saavutatakse kõigi Euroopa kodanike jaoks sobival tasemel juurdepääs, pakkudes neile arengupotentsiaali arvestades võrdseid võimalusi.

Kohaliku ja piirkondliku tasandi suuniste puhul saab määravaks piirkonna eripära ja säilib võimalus tekitada viivitamatult lisandväärtust. Et parandada Euroopa rahaliste vahendite kasutamist, tuleb julgustada detsentraliseerimispõhimõtte kohaldamist kuni kohalike asutuste tasandini välja.

Majandusliku konkurentsivõime edendamisel ja töökohtade loomisel ei tohi jätta tähelepanuta väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate suurt osatähtsust. Neil peab olema parem juurdepääs ELi rahalistele vahenditele, finantskorraldusvahenditele ja muudele rahastamisallikatele. Majandusliku konkurentsivõime tugevdamiseks on hädavajalik suurendada ühtekuuluvuspoliitika mõju. Siinkohal soovin toonitada vajadust jätkata ELi fondide kasutamise korra lihtsustamist, et tagada nende paindlikkus, vajadust kasutada SKPd põhikriteeriumina, et määrata, kas piirkond on kõlblik saama ühtekuuluvuspoliitika raames antavat abi, ning vajadust, et komisjon esitaks avaliku ja erasektori partnerluse kasutamise kohta konkreetse ettepaneku.

Seoses Euroopa Liidu ülemaailmse konkurentsivõime suurendamisega tuleks minu arvates kasutada osa ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud rahalistest vahenditest selleks, et luua ja säilitada Euroopa ülemaailmne juhtroll valdkondades, kus tal juba on konkurentsieelis, ja valdkondades, kus Euroopal on väljavaade see roll omandada.

Lugupeetud kolleegid, seepärast on majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamine koos strateegiliste investeeringutega vältimatu tingimus, et tagada Euroopa Liidu majanduslik konkurentsivõime kogu maailmas.

Ramona Nicole Mănescu, raportöör. – (RO) Austatud juhataja! Praegune üleilmne kriis on toonud taas esile hea valitsemistava tähtsuse kõikidel tasanditel ning samuti vajaduse kaasata ELi poliitika ja strateegiate kavandamisel ja rakendamisel pidevalt kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi kui võrdseid partnereid, kuivõrd nad jõustavad ligi 70% ELi õigusaktidest.

Ühtekuuluvuspoliitikal on mitmetasandilise valitsemise kohaldamisel ülitähtis roll. Võttes arvesse mitmetasandilise valitsemise märkimisväärset mõju Euroopa territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamisel, peaks see põhimõte muutuma kohustuslikuks kõikidele liikmesriikidele. Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste aktiivne osalemine otsustamisprotsessis ja isegi õigusloome-eelsel etapil koos ühise juhtimise mehhanismide tõhususe asjakohase analüüsiga ning komisjonile ja liikmesriikidele pandavate eri kohustustega tagab tegelikult selle, et tulevasel programmitöö perioodil saavutatakse Euroopa fondide vahendite kasutamisel paremad tulemused.

Tegelikkus on meile näidanud, et ühtne käsitlusviis on regionaalpoliitika eesmärkide saavutamiseks märksa tõhusam. Just seepärast peaks ka see käsitlusviis muutuma kohustuslikuks. Me vajame partnerluse mõiste jaoks ühist määratlust. Seetõttu olen palunud Euroopa Komisjonil esitada vastav määratlus, et oleks võimalik luua kohalike ja piirkondlike omavalitsustega nõuetekohased partnerlussuhted.

Seega on kohalikel partnerlussuhetel põhineva kohaliku arengu metoodika sisseseadmine lahendus, mida liikmesriigid saaksid kasutada, et suurendada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste osatähtsust eriti linnade, maapiirkondade ja piiriülestes küsimustega seotud Euroopa programmide juhtimises ja rakendamises. ELi ja liikmesriikide tasandi eeskirjade lihtsustamine, mis ei ole tingitud mitte üksnes majanduskriisist, vaid on ka tulevase ühtekuuluvuspoliitika üldpõhimõtte, on ühtekuuluvuspoliitika juhtimise parandamise eeltingimus, sest see on ainus viis, kuidas me saame julgustada võimalikke abisaajaid.

Lisaks olen ma seda meelt, et me vajame tulevaseks programmitöö perioodiks kõikides liikmesriikides kohaldatavaid ühiseid eeskirju Euroopa fondide kasutamise kohta, et oleks välistatud võimalus, et liikmesriigid kehtestavad lisatingimusi, mis piiravad juurdepääsu rahastamisvahenditele.

Kui meie pikaajaline püüdlus on poliitika, mis on selgem, suunatud tulemustele ja lihtsamini kohaldatav, peab komisjon suurendama nii kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele antavat abi kui ka täiustama riikide tasandil toimuva tegevuse kontrollimise süsteeme. Usun, et nende omavalitsusametnike koolitamine ja juhendamine kogu kõnealuste programmide rakendamise protsessi vältel aitab vähendada kõrget veamäära eriti seoses kuludega, mida pole ette nähtud, ja riigihangetega. Et vältida mitmekordset auditeerimist ja kontrolliga liialdamist, millega seisavad praegu silmitsi abisaajad, oleme palunud komisjonilt ühtse auditi käsiraamatut, mis hõlbustaks kõigil tasanditel ühtse teabe ja ühtse mudeli kohaldamist. Vähem tähtis ei ole ka see, et peame võtma meetmeid julgustamiseks erasektorit osalema Euroopa projektides. Esimene samm selle poole on lihtsustada väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele mõeldud finantskorraldusvahendite kasutamise eeskirju.

Lõpetuseks tahaksin mainida, kui hea oli mul komisjoni esindajatega konsultatsioonide ajal koostööd teha. Samuti soovin esile tõsta nende tahet selles raportis esitatud meetmeid tõhusalt toetada, mis on täiendav tagatis, et komisjon võtab need meetmed lõpuks vastu.

Johannes Hahn, komisjoni liige. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud Euroopa Parlamendi liikmed! Austatud Ramona Nicole Mănescu ja Petru Constantin Luhan, soovin teid tänada teie kahe raporti eest, mis on regionaalpoliitika seisukohast taas edasiviivad ja väga head ning mis on esitatud täpselt õigel ajal, pidades silmas regionaalpoliitika tulevase struktuuri üle toimuvat arutelu ja eelkõige jaanuari lõpus ja veebruari alguses aset leidvat ühtekuuluvusfoorumit.

On tähtis, et me näeksime oma regionaalpoliitikas pidevalt eelkõige investeerimispoliitikat – piirkondadesse, inimestesse, eurooplastesse investeerimise poliitikat. Innovatsiooni- ja regionaalpoliitika valdkonnas on selleks finantsperioodiks juba eraldatud 86 miljardit eurot. See peaks aitama eeskätt väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel parandada oma tööjõu kvaliteeti, tootmismeetodeid ja pakutavaid teenuseid. Ent me peame – ja selles on teil mõlemal kahtlemata õigus – täiustama oma strateegiat edaspidi veelgi, et peale tulevikus vajalike kontrollide, teisisõnu peale korrektse finantskäitumise, keskenduksime märksa enam ka oma töö hindamisele tulemuste põhjal. Olen alati öelnud – ja see on ühtekuuluvusaruande ja selle järelduste keskmes –, et ühelt poolt keskendumisel mõnele

ELi 2020. aasta strateegias sätestatud eesmärgile ja teiselt poolt nende paindlikul kohaldamisel Euroopa eri piirkondades ei ole mingit vastuolu.

Territoriaalne ühtekuuluvus on tohutult tähtis. Minu jaoks on see põhiküsimus, mis annab meile teavet selle kohta, kuidas täita oma ülesannet ja parandada piirkondades elatustaset veelgi, et tagada inimestele väljavaated kohas, kus nad sündisid. See aitab kaasa ka Euroopa ühtekuuluvuse edasisele suurendamisele.

Selles kontekstis on tähtis – ja seda tuleks saabuval programmitöö perioodil rõhutada – keskenduda taas enam linnade rollile, arvestades, et 70% eurooplastest elab linnakeskkonnas, kuid samal ajal on oluline, et me ei unustaks linnade ja maapiirkondade suhete tähtsust. Siinkohal tuleb kasutada teisi rahastamisvahendeid, et jätkata sidemete parandamist ja vältida ebavajalikku kattumist.

Tähtis on pöörata tähelepanu ka geograafiliste eritingimustega piirkondadele ja võtta loomulikult arvesse Euroopa demograafilise muutuse küsimust, millega me puutume sageli kokku ja millega tuleb tegelda. Me arutasime neid küsimusi Euroopa Parlamendis mõne aja eest põhjalikult ja minu arvates ka edukalt. Ühelt poolt näeme maapiirkondades väga tõsist rahvaarvu vähenemist ja teiselt poolt linnade atraktiivsuse märgatavat kasvu. Tulemuseks on see, et meil mitte üksnes ei ela väikesel pinnal üha rohkem inimesi, vaid sellega kaasneb ka maapiirkondade tühjenemine. Teatud määral on võimalik selle vastu võidelda investeringutega vanadesse ja uutesse infrastruktuuridesse. See aitaks märkimisväärselt kaasa majanduskasvu tagamisele.

Väga tähtis on partnerluse ehk koostööküsimus, mida mainiti eeskätt Ramona Nicole Mănescu raportis. Mitmetasandilise valitsemise arendamine on tõepoolest oluline. Ma tahaksin siiski juhtida Euroopa Parlamendi tähelepanu eelkõige sellele, kui tähtis on kaasata piirkondades ka kohalik tasand. Kui ma käin piirkondades arutamas teatud küsimusi, tekib mul teinekord tunne, et piirkonna esindajad ei kaasa kohalikke esindajaid ning riigi esindajad ei kaasa piirkonna esindajaid. Peame töötama selleks välja vahendid.

Ma mõistan teid, kuid pean selgelt välja ütlema, et meil tuleb loomulikult austada iga liikmesriigi põhiseaduslikku raamistikku ja olla selle suhtes õiglased. Ma siiski toetan teie ettepanekut kaasata meie partnerlus- ja investeerimisprogrammidesse võimalikult palju tasandeid, kuid ka võimalikult palju sidusrühmi, sh vabaühendusi.

Ma käsitlen finantskontrolli küsimust põhjalikumalt vahest oma lõppsõnas, sest ma olen oma kõneaja juba ületanud. Soovin tervitada soojalt ka uut juhatajat, kes on istungi juhtimise üle võtnud.

ISTUNGI JUHATAJA: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

Iosif Matula, *fraktsiooni PPE nimel.* – (RO) Lugupeetud juhataja! Ühtekuuluvuspoliitika on üks ELi kõige tähtsam ja edukam poliitika. Lissaboni lepinguga lubatakse kohapealsetel ametivõimudel sekkuda rohkem otsustusprotsessi ja see on tähtis samm tõelise mitmetasandilise valitsemise suunas. Sellel peab olema põhiroll mitte üksnes saabuval programmitöö perioodil, vaid igal Euroopa 2020. aasta strateegia kavandamise ja rakendamise etapil.

Mănescu raportis, mis kiideti regionaalarengukomisjonis ühehäälselt heaks, soovitakse keskenduda piirkondlike ja kohalike omavalitsuste pädevusele ja rollile ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel. Raportis rõhutatakse, et mitmetasandilist käsitusviisi tuleb kohaldada horisontaalselt kõikides ELi poliitikavaldkondades. Mitmetasandiline valitsemine on territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamise ja selle potentsiaali edendamise eeltingimus. See peaks tuginema alt üles käsitusviisil ja selle puhul tuleks arvesse võtta liikmesriikide haldussüsteemide mitmekesisust.

Praegusel programmitöö perioodil ja tulevikus tuleks pöörata suuremat tähelepanu terviklikule käsitusviisile, mis ei puuduta üksnes haldussuutlikkuse parandamist, vaid ka finantskorraldusvahendite kasutamist. Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rolli avardamiseks tuleb võtta eelkõige linnade, maapiirkondade ja piiriülestes aspektidega seoses kasutusele piirkondlikel partnerlussuhetel põhinev kohaliku arengu meetodika. Nende partnerlussuhete ülesanne on aidata saavutada tasakaalustatud areng. Ületades riiklike raamistike piire, suurendavad need partnerlussuhted liidu territoriaalset ühtekuuluvust. Lisaks ei tõuseks tänu nendele tähelepanu keskmesse mitte üksnes ühine arengupotentsiaal, vaid ka konkreetsed kohalikud aspektid.

Selgetel ja läbipaistvatel menetlustel põhinev mitmetasandiline valitsemine toob omakorda kaasa detsentraliseerimise, mille järele on mõnes liikmesriigis endiselt vajadus. Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rolli avardamise käigus antakse neile ülesanne muuta projektid tõhusamaks, mis tähendab rohkem tulemustel põhineva käsitusviisi rakendamist.

Avaldan tunnustust Ramona Nicole Mănescule ja Petru Constantin Luhanile suurepärase raportite eest, mis annavad tulevasele ühtekuuluvuspoliitikale märkimisväärset lisaväärtust.

Evgeni Kirilov, *fraktsiooni S&D nimel.* – Austatud juhataja! Lubage mul kiita kolleege Luhanit ja Mănescut hiilgava töö eest. Oleme kõik nõus, et ühtekuuluvuspoliitika mängib Euroopa piirkondade konkurentsivõime puhul kaalukat rolli. Et selle poliitikaga ja selle saavutustega saaks jätkata, tahame näha, et ühtekuuluvuspoliitikale eraldatakse piisavalt rahalisi vahendeid või vähemalt mitte vähem raha, kui meil on praegu.

Me ei soovi ka lisakoormust abisaajatele. Ühtekuuluvuspoliitika tulevane ülesehitus sõltub otsusest, mille me koos langetame. Siiski on ka komisjonil esitatava ettepanekuga suur roll ja siinkohal jääme lootma teile, volinik Hahn, sest minu arvates vajavad mõned nendest ettepanekutest – näiteks väljapakutud eeltingimused, mida liikmesriigid peavad Euroopa Liidu rahalise abi saamiseks täitma – veel kord läbivaatamist.

Ühtekuuluvuspoliitika vajab kõikides piirkondades toetust ja me ei tohiks lasta tekkida olukorral, kus see kannataks mõne riigi valitsuse saamatuse tõttu. Lugupeetud volinik, ma nõustun ka siinkohal, et on oluline neid tasandeid arendada. Seepärast on ülitähtis asendada keerukus tingimuslikkusega ning mitte teha lõplike abisaajate elu taas raskeks. Et tagada ühtekuuluvuspoliitika puhul head tulemused, lubagem piirkondadel aktiivselt osaleda, lubagem neil see protsess omaks võtta, andkem neile asjakohased vahendid ja kandkem hoolt selle eest, et nad kasutaksid neid võimalikult tõhusalt.

Riikka Manner, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FI) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Esiteks tahaksin tänada raportööri nende suurepärase töö eest. Nende kahe raportiga luuakse tulevasele ühtekuuluvuspoliitikale tõesti kindel alus.

Terves Euroopas kohaldatav elujõuline ühtekuuluvuspoliitika on meie ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus – selles pole mingit kahtlust. Nagu ütles volinik, ei ole ühtekuuluvuspoliitika midagi muud kui investimispoliitika. See on miski, mille

poole peame tulevikus püüdlema. Vaid läbi ühtekuuluvuspoliitika saame täita jõuliselt Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid. Kui me tahame paremat teadus- ja arendustegevust ning innovatsiooni, peame ka nägema ühtekuuluvuspoliitikat nende sihtide lahutamatu osana. Peame vaatama neid sihte laiemalt.

Ühtekuuluvuspoliitika ei tähenda tegelikult üksnes solidaarsust. See on loomulikult osa sellest, kuid just ühtekuuluvuspoliitika abil oleme rahastanud väga jõuliselt teadus- ja arendustegevust ning innovatsiooni. Seepärast on põhjendatud panna ka järgmisel rahastamisperioodil ühtekuuluvuspoliitikasse vähemalt sama palju raha, kui me oleme pannud sinna seni. Viendas majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse aruandes võetakse neid tegureid suurepäraselt arvesse. On väga tähtis, et me investeeriksime rohkem aega ja raha tulemuslikkusesse.

Mănescu raportis tegeldakse ka ühe väga tähtsa ühtekuuluvuspoliitika põhiküsimusega, nimelt sellega, kuidas luua selline poliitika, mis on hea ja mille puhul võetaks arvesse kõiki tasandeid. Meil on olnud pettumust valmistavaid tulemusi näiteks seoses rakendamisenäitajatega. Regionaalpoliitika valdkonnas tegutsejatena peaksime suhtuma nendesse ühtekuuluvuspoliitika probleemidesse tõsiselt ja püüdma leida neile lahendusi. Minu arvates tullakse Mănescu raportis suurepäraselt toime ka nende küsimuste käsitlemisega.

Jean-Paul Besset, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Soovin keskenduda oma sõnavõtus Petru Constantin Luhani raportile.

Piirkondlik ühtekuuluvuspoliitika mängib tasakaaluka, sotsiaalselt harmoonilise ja ökoloogiliselt tõhusa, st lõppkokkuvõttes üle maailma konkurentsivõimelise majandusarengu puhul Euroopas põhirolli.

Täna Petru Constantin Luhanit selle eest, et ta lisas raportisse mõned meie muudatusettepanekud, mille eesmärk on luua vähese CO₂-heitega säästev majandus, mis kaitseb bioloogilist mitmekesisust. Ometi ei saa me selle resolutsiooni poolt hääletada, sest selles toetatakse ettekujutust ühtekuuluvuspoliitikast kui ülemaailmse konkurentsivõime vahendist. Meie jaoks on see käsitlus liiga kitsas, piiratud ja ebapiisav.

Peame juhtima tähelepanu kahele probleemile. Esiteks rajab raportöör infrastruktuuri puhul peaaegu kogu oma lootuse vaid kvantitatiivsetele meetmetele kui kasvu soodustavale jõule ja tema põhikriteerium on suurenemine. Meile ei tundu see praeguses olukorras sobiv. Näiteks mainib ta seoses teadus- ja arendustegevusega uhkelt 246 rakenduskava, ilma et ta tunneks huvi selle vastu, mida need sisaldavad. Teadusuuringud on hea asi, kuid peame teadma ka seda, mida me uurime.

Teine probleem on see, et raportöör ei esita piisavalt selgeid kavu. Me oleksime soovinud tema raportis esitatud ülesannete jaoks jõulist lahendust – keskkonnasäästlikku majandust, uut keskkonnasäästlikku kokkulepet, mis on ainuke valik, millega on Euroopal ja selle piirkondadel võimalik ülespoole liikuda.

Charalampos Angourakis, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (EL) Lugupeetud juhataja! Nendes raportites järgitakse sama lihtrahvavaenulikku joont kui Euroopa Liidu monopolsete kontsernide ja neid teenivate kodanlike valitsuste strateegilistes kavades. Vaatamata jõupingutustele kasutada rahvaga manipuleerimisel poliitilist ühtekuuluvust, ei ole Euroopa Liidus kunagi olnud ega saa ka kunagi olla ühtekuuluvust. Euroopa Liidu poliitikat iseloomustavad kaks põhielementi: esiteks sügavalt juurdunud ebavõrdsus, mis on kapitalistliku arengumeetodi tunnusjoon, ja teiseks see, et ühenduse rahalisi vahendeid

ei jaotata lihtrahva vajadusi arvestades, vaid neid eraldatakse ettevõtetele ja infrastruktuuridele, et suurendada avaliku ja erasektori partnerlussuhete kaudu monopolsete kontsernide kapitalitulu.

Kapitalistliku kriisi süvenedes heidetakse praegu kõrvale isegi see eksitava nimetusega ühenduse solidaarsuse põhimõte ja asendatakse see kapitali konkurentsivõimega. Kapitali poliitiliste esindajate raportite ja kavadega, mis puudutavad tulevast ühtekuuluvuspoliitikat, teenitakse ettevõtete rühmade praeguseid huve, kiirendatakse ELi 2020. aasta lihtrahvavaenuliku strateegia abil kapitalistlikku ümberkorraldust ja rünnatakse jõhkral töölisklassi tööga seotud õigusi ning kindlustus- ja sotsiaalõigusi. Euroopa Liit ja kapitalistlik arengumeetod ei suuda rahuldada selliseid pakilisi vajadusi nagu kaitse maavärginate korral, haridus, tervis ja heaolu. Seepärast on Euroopa Liidust lahkumine praegu vajalikum kui kunagi varem, nagu on ka võitlus kavandatava sotsialistliku majanduse nimel.

Trevor Colman, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud juhataja! Võtan täna õhtul sõna seetõttu, et minu kolleeg John Bufton, kes oleks soovinud kõnelda, ei tunne ennast hästi. Tema nimel ütlen ma järgmist. Nagu me teame, moodustavad piirkondlikud fondid koos ühise põllumajanduspoliitikaga ELi eelarve suurima osa. Aastakümneid on Briti rahvas pidanud kandma kulusid seoses ELi eri projektidega, millest lõviosa ei too Ühendkuningriigi maksumaksjale mingit kasu.

Ühendkuningriigi Uuriva Ajakirjanduse Büroo avaldas hiljuti tõsiasja, et ELi piirkondlikke fonde kasutatakse selleks, et toetada relvakaubandusega tegelevaid Ida-Euroopa ettevõtteid, kusjuures mõnele projektile eraldatakse miljoneid eurosid, kuigi tegemist on ühtede rikkaimate ettevõtetega. Kas nad tõesti vajavad ELi toetusi? Võttes arvesse selle eelarvereaga seotud pettust ja raiskamist ning seda, et seda eelarverida ei kasutata eesmärkidel, mis sel oma toetajate väitele on, kutsun Ühendkuningriigi koalitsiooni üles lõpetama rahastamine. Meil on seda raha kodus vaja – taas üks põhjus EList lahkumiseks.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud juhataja, head kolleegid! Ungari on kahtlemata erilises olukorras, kui kõne alla tuleb piiriüleseid majandusüksusi moodustavate piirkondade loomine ja toetamine. On ajalooline fakt, et need piirkonnad olid kunagi Karpaatia basseini osa. Seepärast toetavad Jobbiki liikmed piirkondadevahelist koostööd ja peavad seda vajalikuks ka praeguses olukorras, sest sellega oleks võimalik vähendada veelgi Ungari rahva sekka püstitatud ajutisi tõkkeid.

Ent selle asemel, et jagada ja kontrollida vahendeid otse Brüsselist, me kujutame ette sellist rahastamist, mis toimub ühiselt käivitatud ja heaks kiidetud projektide vormis ning põhineb asjaomaste riikide partnerlussuhetel. Kohalikul ja piirkondlikul tasandil võiks probleemide tuvastamine ja lahendamine olla tõhusam, kui arvestataks näitena toodud majanduslikult seotud piirkondade piiriülest iseloomu. Seda tuleks toetada isegi siis, kui me võtame arvesse üksnes majanduslikke kaalutlusi. Sama moodi tuleks toetada eeskirjade lihtsustamist, VKEda kaasamist Euroopa projektidesse ja majanduslikult vähem arenenud piirkondade järelejätmist, kui need populaarsed meetmed ei sisaldaks riikliku kontrolli arvelt Brüsseli ja komisjoni pädevuse ja järelevalvajarolli suurendamist. Piirkondade esmatähtsaks seadmine ja neile otsese majandusliku toetuse andmine võivad isegi panna Karpaatia basseini ungarlaste jaoks alguse uuele ajastule.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Euroopas on vähe poliitilisi strateegiaid, mis põhjustavad nii palju tundepehanguid ja vastuolusid. Mõned inimesed peavad ühtekuuluvuspoliitikat peamiseks sotsialistlikuks poliitikaks, teised mõtlevad sellest kui

kapitalistlikust poliitikast. Mõnede arvates on see õiglane, teiste arvates ebaõiglane poliitika. Mõned näevad selles ebavõrdsuse silumise viisi, teised aga konkurentsivõime tugevdamist.

Poliitika enda sees tegelikult vastuolusid ei ole. See on mõeldud peamiselt selleks, et edendada Euroopa Liidu piirkondade vahelist ühtekuuluvust mitte üksnes sotsiaalset õiglust silmas pidades, vaid ka seoses võrdsete võimaluste ja konkurentsivõimega. Teisisõnu, ühtekuuluvus konkurentsivõime nimel. Sellest räägitakse mõlemas raportis. Neis osutatakse teatud aspektidele, mis on tähtsad nii praeguse olukorra jaoks kui ka arutelul ühtekuuluvuspoliitika tuleviku üle. Soovin juhtida tähelepanu sellele, et mõlemas raportis keskendutakse eelkõige partnerluse põhimõttele.

Kutsun volinikku üles tõsiselt kaaluma, kas kavandatavasse arendustegevust käsitlevasse lepingusse tuleks lisada nõue liikmesriikidele. Selles nõudes öeldaks, et enne lepingule allkirjutamist peab liikmesriik leppima kohalike ja piirkondlike partneritega kokku kõikides arendustegevuse suundades, põhieesmärkides ja põhimõtetes. See peaks olema kohustuslik, et Euroopa Komisjon saaks määrata igale liikmesriigile üheselt kohustuse rakendada ühtekuuluvuspoliitika puhul oma osa.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Soovin alustuseks tunnustada ja tänada raportöör Mănescut hiilgava koostöö eest ja selle eest, et ta oli pidevalt valmis asju arutama ja võtma arvesse kolleegide ettepanekuid raporti sisu kohta. Mis puudutab arutluse all oleva raporti sisu, siis ei saa olla kahtlust, et ükskõik millises poliitikas edu saavutamiseks on põhiline hea valitsemine. Ühtekuuluvuspoliitikas peab see eriti paika, sest see poliitika põhineb ühisel haldamisel, mille puhul suurem osa vastutusest on kandunud riigi ametiasutustele ja piirkondlikele omavalitsustele. Selle keerulise haldussüsteemi keerdküsimustele on vaid üks vastus: mitmetasandiline valitsemine.

Tahaksin rõhutada seda, et kui me võtame arvesse ühtekuuluvuspoliitika tulevast suunda – nii see vähemalt viiendast ühtekuuluvusaruandest mingil määral ilmneb –, suurendavad mitmetasandilise valitsemise nii horisontaalne kui ka vertikaalne mõõde kõikide arengutegevusega seotud ettepanekute elujõulisust ja poliitika edukust. Ka valmistab mulle rõõmu üleskutse lihtsustada eeskirju ja ma pooldan seda, et Euroopa Komisjon peaks pakkuma piirkondlikele omavalitsustele rohkem tehnilist abi. Sellega tagataks, et võimalikud abisaajad osaleksid programmides rohkem ja et rahaliste vahendite kasutuselevõtt toimuks elujõulisel viisil. Praegu Euroopa Komisjonis tehtavad hindamised annavad meile teavet selle kohta, millistel organitel on poliitiliste ühtekuuluvusprogrammide rakendamisel pidevalt juhtimisvõimega seotud raskusi. Nagu raportis märgitakse, suurendaks nendele organitele antav täiendav tehniline abi koos koolitajate koolitamise algatuse tugevdamisega isegi kõige väiksema kohaliku tasandi organi juhtimisvõimet. Lõpetuseks arvan, et struktuurifondide paremini ühtlustatud eeskirjadega luuakse kindel alus püüdlustele lihtsustamise ja mõistliku finantshalduse suunas.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Lugupeetud juhataja! Mõne päeva eest hääletas komisjon Doonau strateegia tegevuskava poolt, seega vaatlen ma Constantin Petru Luhani raportit läbi selle sündmuse prisma. Teen seda eelkõige seepärast, et raportöör nimetab raporti seletuskirjas oma eesmärgina ergutada arutelu Euroopa ja riikliku tasandi meetmete vastastikuse sõltuvuse ja täiendavuse üle. Soovin lisada siia piirkondliku tasandi. Raportis visandatakse raamistik, milles ühtekuuluvuspoliitika saab aidata kaasa liidu konkurentsivõime parandamisele. Selles ei sätestata sõnaselgelt makropiirkondade rolli selles protsessis, kuid analüüs näitab, et Doonau strateegia on just selline, kuigi väiksem raamistik, nagu oli enne seda ka Läänemere strateegia. Minu arvates

langevad raportis esitatud tingimused kokku Doonau tegevuskavas kirjeldatud tegeliku olukorraga. Pealegi on raportis nimetatud konkurentsivõime suurendamise põhimõtte selle strateegia puhul põhiline. Näiteks omistatakse raportis suurt tähtsust teiste piirkondadega sidemete loomisele. Selles toonitatakse, et liikmesriigid peavad toetama ühtekuuluvuspoliitika kujundamisel ja rakendamisel kohaliku suunitlusega käsitusviisi. Kõik need tegutsemisviisid on sõnastatud ka Doonau makropiirkonna uues strateegias.

Kiituväärt on ka raporti väide, et on tähtis anda pidevalt abi eelkõige ebasoodsamatele piirkondadele. See teeb Doonau strateegiast erilise juhtumi, mis on täielikult kooskõlas Luhani raporti järeldustega. Minu võrdluse eesmärk on näidata ühtekuuluvuspoliitika tõelist sihti. Leian, et need põhimõtted ja tegutsemismeetodid peaksid moodustama järgmisel programmitöö perioodil ühtekuuluvuspoliitika aluse ning et nende abil peaks olema võimalik saavutada makropiirkondades tulemustele suunatud kohalik poliitika.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin avaldada tänu hea valitsemistava käsitletud raportööri. Eriti soovin tänada teda hea koostöö ja suurepärase raporti eest. Selle raportiga näidatakse komisjonile, mis peab tulevikus toimuma, eriti partnerluspõhimõtte vallas. Selles öeldakse, kuidas tuleb tagada kohalike ja piirkondlike tasandite kaasamine ja kuidas majanduslikud partnerid ja tööturu osapooled ning samuti kodanikuühiskonna esindajad peavad osalema kõikidel etappidel – nii struktuurifondi rakendamisel kui ka selle hindamisel. See kohustab liikmesriike tõelisteks partnerlussuheteks. See tähendab, et partnerid on volitatud suhtlema koolituse ja rahalise abi teemal ametiasutustega kui võrdsed, mis tagab, et partnerid mõjutavad ka tegelikult programmide kujunemist. Seni oleme näinud komisjoni puhul siiski vähest pühendumist. See puudutab nii praegust perioodi kui ka ettepanekuid, mis komisjon on selle teema kohta esitanud. Mulle valmistab heameelt Jan Olbrychti öeldu: see arendustegevust ja investeringuid käsitlev partnerlusleping on võimalik vaid siis, kui on olemas partnerlus ja kui asjaomased partnerid tegelevad nende kavade arendamisega võrdsetel alustel. Muidu on oht, et me eemaldume piirkondadest koosnevast Euroopast ja muutume liikmesriikidest koosnevaks Euroopaks. See ei ole meie eesmärk. Meie siht on piirkondlik areng ning kohalike ja piirkondlike tasandite, majanduslike partnerite ja tööturu osapoolte ning kodanikuühiskonna kaasamine.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja! See arutelu toimub sobival ajal, mil majanduslikud, sotsiaalsed ja piirkondlikud erinevused suurenevad Euroopa Liidus murettekitaval viisil. Ebavõrdsus riikide ja piirkondade vahel ning riikide sees üha suureneb. On selge, et meil ei ole õnnestunud saavutada territoriaalset ühtekuuluvust.

Ühtekuuluvuspoliitika ei ole eraldatud teistest poliitikavaldkondadest. See mõjutab kehtivaid poliitilisi eesmärke ja makromajanduslikku raamistikku ning need omakorda mõjutavad põhjalikult ühtekuuluvuspoliitikat. Rünnapid töötajate palkade ja õiguste vastu, avalike teenuste kaotamine ja halvendamine, rünnak riigi sotsiaalsete ülesannete vastu ja avaliku sektori investeringute kärped on lahutamatu osa majandus- ja rahapoliitikast, mille Euroopa Liit on liikmesriikidele peale sundinud. Need on poliitikavaldkonnad, mis suurendavad vaesust ja ebavõrdsust ning takistavad meid iga päev jätkuvalt ühtekuuluvuse saavutamisel.

Tõde on see, et ühtekuuluvuspoliitika ei ole leevendanud selle tasakaalutuse mõju, mille põhjustas väga erineva arengutasemega riikide majanduse liitmine ühtseks turuks või majandus- ja rahaliiduks. Ühtekuuluvusele eraldatud rahaliste vahendite ebapiisavus ja vastuolu makromajanduslikes strateegiates, milles keskendutakse liiga palju nominaalsele

lähenemisele, kuid millega muudetakse tõeline lähenemine võimatuks, on märkimisväärsed probleemid, mille lahendamiseks tuleks suurendada ühtekuuluvusele ette nähtud eelarveeraldise ja muuta põhjalikult makromajanduspoliitikat.

Tõhusa majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse jaoks on strateegiliselt tähtis toetada tootmist ning arendada iga riigi ja piirkonna tootmisvõimsust, rakendada oma varade säästliku kasutamise teel täielikult kohalikku potentsiaali, hoida keskkonda ja luua töökohti, mille puhul on tagatud õigused, ning samuti tugevdada sotsiaalkindlustusskeeme ja avalikke teenuseid.

Giancarlo Scottà (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Mul on Ramona Nicole Mănescu raporti üle hea meel.

Mitmetasandilisel valitsemisel on ühtekuuluvuspoliitikas tähtis roll. Sellega seoses rakendatakse piirkondlike fondide juhtimisel mitmetasandilist käsitusviisi, millega nähakse ette eri valitsemistasandite koostöö ja ühine vastutus. Komisjon toetab ettevõtmisi, mis soosivad piirkondlikke ja kohalikke omavalitsusi. Selliste ettepanekute toetamiseks peab olema suurem stiimul, et tagada Euroopa programmide tõeline kooskõlastamine ja tõhus rakendamine.

Partnerluse tagamiseks on vaja asjaosaliste kultuuripõhist dialoogi. Piirkondlikul tasandil toimuv koostöö peab olema läbipaistev ja sellega tuleb tagada kõikide asjaosaliste õiglane esindatus.

Seepärast on tähtis näha piirkondlikele esindajatele ette asjakohane koolitus, mida võimaldavad sellised projektid nagu piirkondlikke ja kohalikke ametnikke hõlmav Erasmus. Sellega seotud kulud peab kandma komisjon. See on kasulik ka selleks, et vahetada häid tavasid ning parandada Ühtekuuluvusfondi juhtimise kvaliteeti ja tõhusust.

Joachim Zeller (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Esiteks on kahetsusväärne, et see tähtis arutelu ühtekuuluvuspoliitika teemal on taas lükatud peaaegu päevakorra viimaseks punktiks. See ei ole selle olulise poliitika suhtes mingilgi moel õiglane. Soovin tänada raportööri raportite eest, millega on näidatud meile otsustavalt kätte poliitikavaldkond, mille puhul Euroopa Liit on olnud tõeliselt edukas – nimelt ühtekuuluvuspoliitika –, ja juhitud meie tähelepanu sellele, et on ülioluline selle poliitikaga jätkata ja teha seda mitmetasandilises poliitilises süsteemis ehk teisisõnu mitmetasandilise valitsemise abil.

Ühtekuuluvuspoliitika projektid muudavad Euroopa tegevuse meie kodanikele selgelt nähtavaks infrastruktuuriprojektides, sotsiaalprojektides, teaduse toetamises, uuendustegevuses, konkurentsivõime säilitamises ja piirkondade tööhõives. Praegusel arutelul Euroopa Liidu tuleviku teemal peaksime kõrvuti raha- ja finantsküsimumustega väitlema sama ägedalt selle üle, mida Euroopa Liit vajab sisemise ühtekuuluvuse tagamiseks, et riigid ja piirkonnad ei kaugeneks üksteisest ei majanduslikult, sotsiaalselt ega poliitiliselt. Lõppude lõpuks vajame üleilmsete probleemidega silmitsi seistes ja maailmaturul uute konkurentide esile kerkides rohkem ühtsust. Ühtekuuluvuspoliitika saab siin märkimisväärselt kaasa aidata.

Selleks on meil siiski vaja, et ühtekuuluvuspoliitikas keskendutaks rohkem nendele projektidele ja valdkondadele, mis viivad edasi kogu Euroopat, mis võimaldavad tugevatel jääda tugevaks ja annavad nõrgematele võimaluse ületada see lõhe, mis eraldab neid tugevatest. Minu arvates tuleb selle saavutamiseks säilitada ühtekuuluvuspoliitika seni kehtinud eesmärgid ja neid avardada. Mul on siiski ka tunne, et vaja on muuta rahastamine

tingimuslikumaks ja suunata see rohkem Euroopa transpordisektori, energiasektori, piirkondliku ja linnade arengu või teadus- ja uuendustegevuse kesksetesse ettevõtmistesse. Komisjoni viiendas ühtekuuluvusaruandes kirjeldatud eesmärk näib olevat selle vajalik osa. See eesmärk on lõimida fondid ühisesse strateegilisse raamistikku, mille tulemuseks on komisjoni, liikmesriikide ja piirkondade esindajate partnerlus arendustegevuse ja innovatsiooni vallas. Ent see hõlmab ka kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kaasamist sellesse protsessi nii vara kui võimalik. Seda tehes võivad piirkondliku koostöö uued vormid tõepoolest toetada tõelise mitmetasandilise valitsemise arendamise protsessi.

Lugupeetud juhataja, loodetavasti lubate mul teha veel ühe lisamärkuse selle kohta, mida ütles Trevor Colman, kes on istungisaalist kahjuks lahkunud. Tahaksin talle meelde tuletada, et Euroopa Liit on riikide vabatahtlik liit. Kui riigid soovivad lahkuda, on neil õigus seda teha. Kuigi ma ei usu, et Šotimaa, Walesi, Põhja-Iirimaa ja Inglismaa kodanikud seda tõepoolest soovivad.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, kallid kolleegid! Me laome praegu vundamenti Euroopa 2020. aasta strateegiale, kujutades ette, et see võiks olla kaasav, arukas ja uuenduslik, ning seda tehes peame asetama meie ees seisvad ülesanded üleilmsesse konteksti.

Me saame osaleda konkurentsivõidujooksus ja selle võita üksnes juhul, kui meil õnnestub luua Euroopa Liidus ühtsed tasandid. Ühtekuuluvuspoliitika kolm tahku – sotsiaalne, majanduslik ja territoriaalne ühtekuuluvus – koos struktuurifondidega on vahendid, millele me peame keskendama oma tähelepanu. Kahtlemata ei tohi me mõelda sellele, et kohaldada finantskriisi ületamiseks vajalikke kärpeid ühtekuuluvuspoliitikas. Vastupidi, me peame võtma endale kohustuse seda rakendada ja kõrvaldada selle puudujäägid.

Kogutud andmeid ja saadud tulemuste analüüsi aluseks võttes rõhutab regionaalarengukomisjon Luhani raportis konkurentsivõime ja ühtekuuluvuse tihedat seost ning teeb järgmiseks programmitöö perioodiks ettepaneku parandusmeetmete kohta. Pole kahtlust, et Euroopa muutub konkurentsivõimeliseks vaid siis, kui ta suudab piirkondlikud erinevused edukalt ületada.

Seoses sellega tänan Constantin Petru Luhanit selle eest, et ta oli nõus minu muudatusettepanekuga, mille eesmärk oli rõhutada veel kord võimalust kehtestada kuni viieaastaseks ülemineku perioodiks soodsad maksusätted. See võimalus on juba esitatud resolutsioonis, mille üle Euroopa Parlament hääletas 2006. aasta veebruaris. See on kasulik viis, kuidas vältida mõnda ühtekuuluvuspoliitika kohaldamisel esinenud raskust, näiteks keerukaid menetlusi, ebapiisavaid kontrolle ja vajadust tõhusama järelevalve järele.

Neis küsimustes on esitatud hulk muudatusettepanekuid, et optimeerida ühtekuuluvuspoliitika mõju ja suurendada sellega liidu majanduslikku konkurentsivõimet. Nagu on toodud esile Luhani raportis, tuleb rõhku panna nii kohalike omavalitsuste horisontaalsetele ja vertikaalsetele partnerlussuhetele kui ka kaasrahastamisele, mille osi tuleb käsitleda aluspõhimõtetenä.

Samuti on tähtis kiirendada menetluste ja rahastamisele juurdepääsu lihtsustamist, nagu on oluline ka rakendada rahaliste vahendite jaotamisel ühtset lähenemisviisi ja säilitada eriti sel keerulisel perioodil üleminekukord. Alt üles otsustamisprotsessiga, millesse on kaasatud asjaomased piirkonnad, tagatakse konkreetsete piirkondlike aspektide rakendamise teel arengutoetus.

Raportis toonitatakse sellega seoses kaht põhieesmärki: innovatsiooni ja infrastruktuuri. Minu arvates on see raport tähtis, sest sellega antakse meile kõigile selge strateegia põhjalikuks reageerimiseks raporti pealkirjas esitatud probleemile.

Juhataja. – Juhatuse liikmena, kes vastutab tõlkimise eest, tahaksin paluda, et minu laual põlev tuli, mis näitab, et tõlgid ei suuda teiega sammu pidada, lülitataks sisse igal laual, sest vaid minu teavitamisest pole eriti kasu. Loomulikult võin ma teile sellest ka ise teada anda, ent ma usun, et oleks tõhusam, kui vastav tuli põleks igal laual.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Soovin kõigepealt kiita Petru Constantin Luhanit ja Ramona Nicole Mănescut raportitega tehtud tähelepanuväärse töö eest. Nad mõlemad on rikastanud märkimisväärselt toimuvat arutelu, mis käsitleb uut 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitikat.

Kunagi varem pole olnud nii tähtis saavutada majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus, et kinnitada Euroopa Liidu üleilmset konkurentsivõimet. Selle eesmärgini jõutakse, kui me anname endale aru, et saame seesmiselt ühtekuuluva ja väliselt konkurentsivõimelise Euroopa vaid piirkondliku mõõdme tugevdamise abil.

Tahaksin rõhutada eelkõige kolme punkti, mida pean ülitähtsaks: esiteks detsentraliseerimine, millega tagatakse kohalike ja piirkondlike omavalitsuste (eriti nende, millel on seadusandlikud volitused) suurem osalus ühtekuuluvuspoliitika paremas rakendamises; teiseks liikmesriikide ärgitamine, et nad kutsuksid kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi osalema võrdsetel alustel riiklike asutuste ja esindajatega struktuurifondide tulevikku käsitlevatel läbirääkimistel, ja kolmandaks piirkondlike omavalitsuste rolli tugevdamine programmide ettevalmistamisel, haldamisel ja rakendamisel. Vaid siis, kui neid asutusi kaasatakse rohkem kogu protsessi, on võimalik järgida lähimuspõhimõtet.

Üks teine aspekt, mida ma pean otsustavaks, on leida rahaliste vahendite kasutamise hõlbustamiseks fondidele alates 2013. aastast lihtsam struktuur ja seda mitte majanduskriisi tagajärjena, vaid pigem tulevase ühtekuuluvuspoliitika üldpõhimõttena. Suur mure, millel põhineb Lissaboni leping, on tuua Euroopa oma kodanikele lähemale. Ärgem piirdugem üksnes sellega, vaid muutkem oma kodanike elu lihtsamaks, hoides ära ebavajaliku halduskoormuse tekkimise, mis paneks neid osalemisest loobuma. Vaid sel viisil saavutame tõelise territoriaalse ühtekuuluvuse. Vaid sel viisil hakkavad vähenema praegu Euroopa Liidus esinevad väga suured erinevused ning vaid sel viisil näeme, kus on rikaste ja vaeste piirkondade vaheline lõhe kõige suurem. Suurem osalemine tähendab ka suuremat vastutust. Selle vastutuse kui vahendi, mille abil teha rohkem ja paremini, et luua tugevam ja konkurentsivõimelisem Euroopa, peavad enda kanda võtma kõik ühiselt.

Hermann Winkler (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Soovin ka omalt poolt kiita ja tänada kaht raportööri eduka töö eest. Eriti rõõmustavad on Petru Constantin Luhani märkused 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika ülesehituse kohta. Kuigi viienda ühtekuuluvusaruande järeldustes on komisjoni algsed mõtted sel teemal juba esitatud, aitab Luhani raport märkimisväärselt kaasa sellele, et kujundada Euroopa Parlamendi seisukoht komisjoni suhtes. Nagu raportöör, pean minagi väga mõistlikuks, et ühtekuuluvuspoliitika oleks tulevikus kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega. Üksikutel piirkondadel peab olema siiski võimalus määrata oma eelisvaldkonnad ise.

Kõik piirkonnad ei ole ühesugused. Piirkonnad erinevad isegi liikmesriigi sees. Kõige enam kaks või kolm eelisvaldkonda – millest üks võib olla juba muudetud kohustuslikuks – jätab

piirkondadele vähe liikumisruumi. Piirkondadele tuleb anda võimalus investeerida oma infrastruktuuri ja inimestesse vastavalt oma eelistustele. Praeguse asjade käigu korral võib juhtuda, et mõnda konkreetset küsimust, näiteks demograafilisi muutusi, ei ole võimalik piisavalt arvesse võtta. See ei oleks enam see piirkondade vajadustele kohandatud regionaalpoliitika, millest räägib pidevalt komisjon. Seetõttu peame meie kui Euroopa Parlament andma minu arvates kohe alguses selgelt mõista, et ei tohi lubada piirkondade nõrgendamist võrreldes liikmesriikidega. Partnerluspõhimõte tuleb veelgi tugevamaks muuta.

ELi piirkondade olulisus erineb suuresti, sõltudes riigi struktuurist. Seepärast tuleb omistada eriline tähtsus lähimuspõhimõttele. Seda tuleb arvesse võtta seoses komisjoni mõttega luua tulevikus komisjoni ja liikmesriikide vahel uuendus- ja arendustegevust hõlmavad partnerlussuhted.

Laskumata liigsetesse üksikasjadesse, lubatakse mul ehk peatuda põgusalt kolmanda eesmärgi tähtsusel. Ma nõustun selgelt raportööri, kui ta räägib raskustest ELi piirialadel – olgu tegemist sise- või välispiiridega. Sellele eesmärgile tuleks tulevikus rohkem tähelepanu pöörata. Minu arvates antakse kolmandale eesmärgile praegu ühtekuuluvuspoliitika tuleviku üle toimuval arutelul liiga vähe kaalu. Eeskätt tuleks tunduvalt enam arendada kunagistel ELi välispiiridel asuvate piirkondade koostööd. Viitan siinkohal oma kodupiirkonnale Saksimaale.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Andmed, mille kontrollikoda oma 2006. ja 2008. a aastaaruannetes ühtekuuluvuspoliitika vallas toimuva tegevuse suhtes kohaldatavate kontrollisüsteemide kohta esitas, tekitavad kahtlemata ärevust.

Need süsteemid ei olnud nii tõhusad, kui nad oleksid pidanud olema. Nende veamäär oli 2006. aastal makstud summade puhul 12% ja 2008. aastal makstud summade puhul 11%. Et seda veamäära vähendada, peab Euroopa Komisjon tugevdama seoses kohaliku ja regionaalpoliitikaga oma järelevalvajarolli.

Avaliku ja erasektori osalejatele mõeldud suuniste väljatöötamine ning sellise koolitus- ja liikuvuskava loomine, mis käsitleb mitmetasandilise valitsemise strateegiate rakendamist praktikas, võivad olla regionaalpoliitika parandamiseks tõhusad meetmed.

Lisaks peavad liikmesriigid tugevdama eriti pärast Lissaboni lepingu jõustumist piirkondlike ja kohalike omavalitsuste rolli.

Samuti on vaja hõlbustada piiriülest piirkondlikku koostööd. Mitmes Euroopa Liidu piirkonnas on tõepoolest tohutu potentsiaal kõrvuti asetsevate liikmesriikide piirkondade ja kohalike kogukondade koostööks, eriti sellistes valdkondades nagu turism, põllumajandus, tööstus ja keskkond.

Et ma lõpetan oma sõnavõtu enne mulle eraldatud kõneaja lõppu, kasutan ma võimalust, et tänada tõlke, kes on meie vastu alati nii kenad.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Alustuseks tahaksin rõhutada, et pean seda raportit eriti oluliseks. Soovin tänada ka raportöör Luhanit suurepärase töö eest. Minu arvates peaks ühtekuuluvuspoliitika olema Euroopa Liidu lipulaev ja selle tähtsus peaks tulevikus suurenema. Et tegemist on horisontaalse poliitikaga, tuleks selles sätestada valdkondlikud tegevuspõhimõtted ning see peaks aitama kaasa Euroopa piirkondade konkurentsivõime suurendamisele ja Euroopa Liidu positsiooni

tugevdamisele maailmaturul. Ühtekuuluvuspoliitika rakendamise süsteem peab olema tänapäevane ja paindlik ning põhinema mitmetasandilise juhtimise mudelil, nagu on korduvalt mainitud. Ka peaks olema sellega võimalik edendada struktuurifondide kooskõlastamist teiste Euroopa ja riiklike vahenditega.

Juhtisin kahe ametiaja vältel piirkonda, kus on 2 200 000 elanikku. Vastutasin ühtekuuluvuspoliitika vahendite rakendamise eest, tuginedes 2004.–2006. aasta tsentraliseeritud mudelile ja 2007.–2013. aasta detsentraliseeritud mudelile ehk piirkondlikule rakenduskavale. Need kogemused lubavad mul täit vastutust võttes väita, et detsentraliseeritud mudel võimaldab kasutada kohalikku potentsiaali strateegiliste lahenduste rakendamiseks ja soovitatavate muudatuste saavutamiseks paremini. Seepärast olen veendunud, et eesmärkides tuleb kokku leppida Euroopa tasandil, kuid nende saavutamise viisid tuleb määratleda lähimuspõhimõtte kohaselt kõige asjakohasemal tasandil, milleks on ühtekuuluvuspoliitika puhul piirkondlik ja kohalik tasand. Samas on tähtis siduda vahendite kasutamine sellega, kuidas saavutatakse selliseid mõõdetavaid eesmärgi ja tulemusi nagu majanduskasv, suurem tööhõive ja sotsiaalne kaasatus.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Lugupeetud juhataja! Minagi soovin avaldada kiitust kolleeg Petru Constantin Luhanile jõupingutuste eest selle raporti koostamisel. See raport on eriti tähtis ka Rumeenia jaoks. Leian, et Euroopa 2020. aasta strateegiaga tuleb toetada säästva arengu kava. Seoses sellega on vaja nii tugevamat esindatust väljaspool kui ka tõhusamat kooskõlastamist liidu sees.

See raport on tähtis, sest selles märgitakse ära ühtekuuluvuspoliitika saavutused. Suur roll on kahtlemata omistatud piirkondade ülemaailmse konkurentsivõime edendamisele. Investeeringis- ja arendustegevusega seotud projektidele vahendite eraldamisest on meie riigile kindlasti suur kasu. Tuleb mainida, et Rumeenia vastab märkimisväärselt rahaliste vahendite saamise tingimustele nii praegu kui ka pärast 2013. aastat.

Seoses sellega olid riigi tasandil ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Austatud juhataja, austatud volinik! Ühtekuuluvuspoliitika on tõepoolest tähtis, sest see aitab kaasa majanduskasvule ja õitsengule ning soodustab piirkondade tasakaalustatud arengut. On tõsi, et piirkondade tasakaalustatud arengut on vaja siseturu ja Euroopa Liidu enda toimimiseks ning et ühtekuuluvuspoliitikat on vaja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks. Samuti on tõsi, et ühtekuuluvuspoliitika on kasulik keskkonna hoidmiseks, töökohtade loomiseks ning ajakohase transpordivõrgu kujundamiseks ja loomiseks. Kõike seda arvesse võttes, austatud juhataja ja volinik, on lubamatu, et komisjon kasutab nüüd ära nende piirkondade edu ja peale selle soovib nendega ähvardada liikmesriike, kes ei vasta makromajanduslikele kriteeriumidele. See peab paika eriti siis, kui arvestada, et sellisesse olukorda sattunud piirkondi isegi ei kaasatud ja neil puudub otsene vastutus ning et neid mõjutavad struktuurifondide kasutamise piirangud kõige enam. See ei ole õige, volinik, ja ma sooviksin kuulda teie vastust.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Austatud juhataja! Sooviksin juhtida Euroopa Parlamendi tähelepanu sotsiaalsele ühtekuuluvusele. Minu arvates on raske valijatele selgitada, et me teeme siin läbimõeldud ja kaalutletud otsuseid, kui pärast Euroopa Liiduga ühinemist on nende elatustase halvenenud. Ma pean silmas Lätit. Praegu elab 34% Läti rahvastikust toimetulekutoetusest ja vaesuse piiril. 12% rahvastikust saab 64 lati suurust miinimumpensioni. Siin istungisaalis nähtu ja kuuldu ning raportites toodu on midagi

sellist, mida mina toetada ei saa, sest mulle tundub, et sotsiaalküsimustele ei ole siin piisavalt suurt tähelepanu pööratud. Jällegi kõneldakse turu edasisest liberaliseerimisest, konkurentsivõimest...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Sooviksin esitada neli märkust nende raportite kohta.

Esiteks: Euroopa Liidul on inimeste silmis mõte ainult siis, kui ta püüab leevendada majanduslikke, sotsiaalseid ja territoriaalseid erinevusi.

Teiseks: Euroopa ühtekuuluvuspoliitika on selle eesmärgi saavutamiseks otsustav finantspoliitiline vahend.

Kolmandaks: need, kes seda kritiseerivad, peaksid tegelikult välja pakkuma alternatiivi. Kui neil ühtegi alternatiivi välja pakkuda pole, peaksid nad suu kinni hoidma.

Neljandaks: minu kodupaik – ma olen pärit Ida-Saksamaalt – on piirkond, kus majandusareng on selle poliitika abil edenenud. Me oleme õigel teel, kuid meil on veel veidi maad minna. Seetõttu vajame toetust ka pärast 2013. aastat, juhul kui edusammud jätkuvad.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Iiri-Ameerika suurpoliitik Tip O'Neill on öelnud: „Kogu poliitika on kohalik.” Sama ütlust saaks kasutada Euroopa Liidu arengu kohta. Kogu areng on olnud piirkondlik.

Suurepärane näide on eriti see, kuidas minu kodumaa on ühtekuuluvuspoliitika raames pärast Euroopa Liiduga ühinemist edenenud. 1973. aastal, mil me ühinesime, oli meie SKP veidi üle poole keskmisest SKPst, kuid nüüd on see pooleteisekordne, hoolimata riigi praegustest finantsraskustest.

Teiseks oleks edasiliikumisel meie jaoks üks tähtsamaid asju lihtsustada menetlust, panna rõhku tulemustele ja lisandväärtusele ning püüda vähendada bürokraatiat ja reguleerimist. Te võite taotlusvorme täita nüüdsest kuni parlamendi ametiaja lõpuni, kuid kui lisandväärtus puudub, ei ole sellest kasu. Kui me seda teeme, võime oma edusamme jätkata, ja kahtlemata ootan ma pikisilmi, mil regionaalpoliitika...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Ühtekuuluvuspoliitika tõhus rakendamine, mis on praegu väga detsentraliseeritud, eeldab seda, et piirkondlike ja kohalike asutuste vastutust suurendatakse veelgi, sest need asutused mõistavad konkreetse piirkonna ja selle elanike vajadusi kõige paremini.

Olen täiesti veendunud, et tõeliste partnerlussuhete loomine piirkondlike ja kohalike asutustega eeldab niinimetatud partnerluse põhimõtte selgemat määratlemist ning kohalike ja piirkondlike asutuste aktiivset kaasamist Euroopa Liidu regionaalpoliitika aruteludesse. Tahaksin rõhutada, et üksikute kontrollitasandite parem kooskõlastamine, suurem paindlikkus ning läbipaistvad ja selged menetlused ei ole ainult hea avaliku halduse näitaja, vaid eelkõige peaksid need hõlbustama rahaliste vahendite kasutamist ning suurendama võimalike partnerite osalemist projektides.

Johannes Hahn, komisjoni liige. – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin tänada väga elava arutelu eest, samuti kasutada võimalust ja öelda veel paar sõna finantskontrolli kohta. Nagu ma igal võimalusel alati rõhutan, peame tõesti hakkama sellega tegelema ja asuma

asju lihtsustama. Elkkõige peame rohkem pingutama selle nimel, et ka väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted kasutaksid ära võimalused, mida me neile Euroopa fondide ning tulevikus veel rohkem näiteks käibefondide abil tahame pakkuda. Peale selle peame tõesti mõtlema, kuidas me saame bürokraatiat võimalikult väikesena hoida.

Teisalt pean ma pidevalt juhtima tähelepanu ka sellele, et suur osa bürokraatiast lisandub riiklikul tasandil. Teisisõnu ei ole kõik Euroopa projektide raames tekkinud bürokraatlikud nõuded pärit Brüsselist, vaid see on pigem riikliku ja Euroopa tasandi protsesside ühismõju. Peame selle kallal koos töötama. Proua Mănescu, nõustun teiega, et me peame vaeva nägema selle valdkonna standardite väljatöötamisel, kuigi loomulikult ei saa ma täielikult kõrvale heita riikide õigusakte ja eripära. Ent põhimõtteliselt olen teiega täiesti nõus.

Samuti vajab põhjalikumat käsitlemist tingimuslikkuse teema, kuid selleks ei ole meil täna siin piisavalt aega. Kahtlemata tuleb iga üksiku riigi ja piirkonna puhul vajaduse korral kindlaks teha projektide rakendamisel tekkinud viivituste põhjused ning tavaliselt me juba teame, mis need põhjused on. Enamasti – või vähemalt mitte peamiselt – ei ole sugugi tegemist rahaga, vaid pigem on viivitused tingitud muudest puudustest. Tingimuslikkuse mõte on kõigepealt neist vabaneda, et tagada seejärel kõigi asjaosaliste huvides kiirem läbivaatamine.

Samuti olen tänulik sõnavõtjatele, kes juhtisid tähelepanu arengu- ja partnerluslepingule ning asjaolule, et see, nagu härra Olbrycht ütles, on võimalus tungivalt nõuda piirkondlike ja kohalike omavalitsuste suuremat kaasamist. Siin on vaja veidi järele mõelda, kuidas me saame seda tegelikult rakendada teatud määral institutsionaliseerituna ja – ärgem unustagem – liikmesriikidele vastuvõetaval viisil. Siinkohal loodan ma Euroopa Parlamendi abile ja toetusele, sest Euroopa Parlament, komisjon ja Regioonide Komitee on selles asjas ühel meelel. Ent on veel osalisi, ja need on liikmesriigid. Me peame liikmesriike veenma, et ka nemad saavad lisandväärtusest kasu, kui nad kaasavad programmi kavandamisse suurema hulga inimesi, sest nii samastuvad need inimesed sellega palju rohkem.

Samuti olen tänulik majanduskasvu puudutavate märkuste eest, mis tulid vist Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonilt. Ma toetan kvalitatiivset ja kvantitatiivset majanduskasvu. Me vajame mõlemat. Võtame näiteks teadusuuringud: tegelikult kuuluvad need kvalitatiivse majanduskasvu alla. Kui üks meie peamisi eesmärke on näiteks suurendada taastuvenergia osakaalu, ent ühtlasi tahame olla põhimõtteliselt energiatõhusamad, siis oleks uurimisteema „Kuidas saab elektrienergiat salvestada, hoida seda kasutusvalmis ja seejärel teha see kättesaadavaks siis, kui seda vaja on?” väga oluline, et võiksime oma elektritootmist veelgi tõhustada.

Lõppkokkuvõttes oleme selgusele jõudnud ühes: me oleme suutelised oma eesmärke täitma vaid siis, kui meil on tõepoolest regionaalpoliitika, mis ulatub kõikidesse Euroopa piirkondadesse. Nagu täna ka öeldi: kui me tahame ELi 2020. aasta strateegia ellu viia, suudame seda teha ainult siis, kui saame selle poliitika viia kõikidesse piirkondadesse ja seda seal rakendada, võttes sealjuures arvesse kohapealseid vajadusi ja nõudmisi.

Veel kord palju tänu – eriti kahele raportöörile – selle väga väärtusliku töö eest!

Petru Constantin Luhan, raportöör. – (RO) Austatud juhataja! Tahaksin kõigepealt tänada kõiki kolleege, kes andsid oma märkimisväärse panuse raportisse ning lõppkokkuvõttes ühtekuuluvuspoliitikasse ja selle tulevikku. Samuti tahaksin tänada variraportööre, kes esitasid muudatusettepanekuid ja täitsid oma tähtsat osa, ning tänan ka selle eest, et jõudsime koos väga kiiresti kokkuleppele.

Ma ei soovi liiga sügavale siin kõneldu üksikasjadesse laskuda. Tänan teid lahkete kommentaaride eest, ent tahaksin rõhutada eelkõige voliniku sõnu, märkusi, mis väärivad kindlasti heakskiitu. Ta ütles, et ühtekuuluvuspoliitika on piirkondadesse ja inimestesse investeerimise poliitika, mis on Euroopa Liidu piirkondade elatustaseme parandamise eeltingimus. Ma olen selle arvamusega täiesti nõus.

Samuti olen nõus, et meil on teie toetus – mille eest oleme teile tänulikud – suuremate investeeringute tegemiseks igasugusesse infrastruktuuri, sest see on kindel eeldus erinevuste vähendamiseks Euroopa Liidus.

Arvamuse kohta, mida väljendas Jean-Paul Basset, tahaksin lihtsalt öelda, et kui ta oleks raportit hoolega lugenud, oleks ta märganud, et siin mainitakse ka keskkonnasäästlikul majandusel põhinevat majanduskasvu. Tõde on seegi, et ma viitasin otseselt ELi 2020. aasta strateegiale, mis hõlmab samuti keskkonnasäästlikku majandust. Niisiis tahan teile öelda, et raportil on praegu enamuse toetus.

Tänan teid kõiki veel kord ja loodan, et tulevane ühtekuuluvuspoliitika liigub edasi õigel teel.

Ramona Nicole Mănescu, raportöör. – (RO) Austatud juhataja! Tahaksin tänada kolleege suure panuse eest sellesse raportisse, eriti selle lõppversiooni, ning variraportööre ja ülejäänud kolleege, kes esitasid muudatusettepanekuid, rääkimata neist, kes võtavad nii hilisel tunnil sõna täiskogu arutelul.

Arvestades, et regionaalarengukomisjonis toimunud hääletusel valitses fraktsioonide vahel suur üksmeel vajaduses rakendada selles raportis esitatud põhimõtteid ja meetmeid, saan ma vaid rahul olla, et ka tänane arutelu on kulgenud samas vaimus.

Töödokument koostati pärast konsulteerimist Euroopa Komisjoni, Regioonide Komitee ja abisaajate esindajatega, keda ma samuti tahaksin osaluse eest veel kord tänada. Nagu oma varasemas sõnavõtus juba ütlesin, olen täiesti veendunud, et Euroopa Komisjonil on piisavalt vastuvõtlikkust ja kindlameelsust, et regionaalarengukomisjonis määratletud ja väljapakutud lahendused ei jääks lihtsalt ettepanekuteks. Me oleme esitanud konkreetsed ettepanekud, volinik. Teie peate neid vaid tõsiselt kaaluma. Mainin seda eriti sellepärast, et lähikuudel peab Euroopa Liit hakkama määratlema ja kohandama oma tulevast ühtekuuluvuspoliitikat, 2020. aasta strateegiat ja nende eduka rakendamise tingimusi.

Meie soov on uus käsitlus mitmetasandilisest valitsemisest, mis teenib igati ELi olulisi eesmärgi, ning kodanike Euroopa, mida iseloomustab majanduskasv, ühiskondlik edu ja säästev areng.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Slavi Binev (NI), kirjalikult. – (BG) Tõelise sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamiseks liikmesriikide seas ei pea me kõigepealt tegelema mitte ainult nende majanduskasvu ja arengu erinevustega, vaid ka erinevustega, mis tulenevad nende füüsilisest asukohast. Praegu ei näe ma mõtet kõnelda ühismeetmetest. Iga liikmesriigi puhul peavad meetmed olema erinevad, sest nende vajadused on erinevad. Mis puutub komisjoni osa abi andmise ning regionaalpoliitika hea valitsemistava jälgimise menetlustes, on minu seisukoht, et esmalt peab ta oma kohustusi selgelt kirjeldama ja need kinnitama. Minu

kogemus probleemide tõstatamisel komisjonis näitab, et ma kas saan puikleva vastuse või mulle lihtsalt öeldakse, et küsimus ei kuulu komisjoni pädevusse. Ma tulen riigist, kus vastutusest kõrvale hiilimist on palju aastaid peetud tavaliseks käitumiseks, ning ma soovin, et komisjoni pädevus oleks selgelt piiritletud, nii et me saaksime konkreetsetes olukorras selgeid vastuseid ja täpseid meetmeid.

Alain Cadec (PPE), kirjalikult. – (FR) Praegu eristab kõlblikkuslävi väga silmatorkavalt neid piirkondi, mis on lähenemiseesmärgi kohaselt rahastamiskõlblikud, ja neid, mis seda ei ole. See on väga kahjulik mõnele piirkonnale, mis ei pruugi olla vaene, kuid mis ei ole kindlasti rikas. Väga suureks abiks selle eristuse vähendamisel oleks vahekattegoria loomine selliste piirkondade jaoks, mis jäävad lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi vahele. Mul on hea meel, et see on üks viienda ühtekuuluvusaruande järel dustes esitatud ettepanekutest. See vahekattegoria võiks keskenduda piirkondadele, kus SKP elaniku kohta on 75 ja 90% vahel ELi keskmisest. Samuti tahaksin, et see süsteem asendaks üleminekumehhanismi ning hõlmaks ka piirkondi, mida lähenemiseesmärgis ei käsitleta. Järgmise mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimistel peaks sellise ümberkujundatud ühtekuuluvuspoliitika eelarve jääma samaks. Ent tasub mainida, et lähenemiseesmärgi alt tuleks välja arvata vaid üle 20 piirkonna. See annab igal aastal kümne miljardi euro suuruse kokkuhoiu. Kindlasti saaks selle summa ümber jaotada uue vahekattegoria piirkondadele.

Tamás Deutsch (PPE), kirjalikult. – (HU) Ma tunnustan Petru Constantin Luhanit töö eest, mida ta oma raportiga on teinud. Seoses selle raportiga tahaksin juhtida tähelepanu kahele mõttele. Mis puudutab seost ELi 2020. aasta strateegia rakendamise ja paranenud konkurentsivõime vahel, tuleb mainida, et ühtekuuluvus ja suurem konkurentsivõime on protsessid, mis eeldavad ja isegi tugevdavad üksteist. Me ei saa ELi konkurentsivõime suurendamise nimel keskenduda kõige arenenumate piirkondade toetamisele, sest see kujutaks endast ohtu, et vähearenenud piirkonnad jäävad veel rohkem maha, millega omakorda kaasneksid märkimisväärsed sotsiaalsed pinged ja kogu Euroopa Liidu ebastabiilsus. Peale selle on oluline selgitada, et kuigi ühtekuuluvuspoliitika aitab ELi 2020. aasta strateegia elluviimisele märkimisväärselt kaasa, ei saa vaid selle abil strateegia eesmärgi täita. Seetõttu peame ELi 2020. aasta strateegia ja ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide elluviimise vahel looma järjepidevuse ning ka muud poliitikavaldkonnad peavad strateegia eesmärkide täitmist teatud määral toetama. Oma teise mõttega tahaksin rõhutada täielikku nõustumist raportööri arvamusega, et SKP peaks jääma liikmesriigi abikõlblikkuse määramise mõõdupuuks, sest SKP on siiani tuntutest olnud kõige usaldusväärsem arengutaseme näitaja. Riigiasutused võivad liikmesriigi tasandil kasutada rahaliste vahendite jagamisel muid näitajaid, kuid ELi tasandil tuleks abikõlblikkuse mõõdupuuks jätta SKP.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Regionaalpoliitika head valitsemistava käsitlev raport tugevdab piirkondlike ja kohalike asutuste volitusi ELi poliitikameetmete rakendamisel. Euroopa Parlament on pikka aega toetanud muude kui riikliku tasandi avalik-õiguslike asutuste suuremat kaasamist ühenduse poliitikavaldkondade kavandamisse. Mitmetasandilist valitsemist käsitlevas Regioonide Komitee valges raamatus nimetatud partnerluse põhimõtet tuleb tugevdada juba ELi arutelude raames peetavate läbirääkimiste algusest peale. Raportis toetatakse seadusandlike ja muude kui seadusandlike eeskirjade edasist lihtsustamist. Ent siinkohal tuleks rõhutada, et mõned liikmesriigid ja eelkõige nende avalik-õiguslikud asutused tekitavad tihti halduskoormuse, mis ei tulene ühenduse õigusaktidest. Seda on veel vaja parandada. Toetusprogrammide eeskirju tuleks lihtsustada,

et üksikud protsessid oleksid arusaadavamad ja välditaks võimalike abisaajate projektides osalemisest eemale peletamist. Programmide rakendamisel ja rahastamisel hüvitatud kulude puhul ilmnes suur veamäär (12%). Alati esineb suurim veamäär riigihangete ja nn abikõlbmatute kulude valdkonnas. Euroopa Komisjoni järelevalve on ebapiisav ning on selge, et komisjon ei suuda luua kontrollisüsteemi kõikide riikide tasandil. Programmide alguses on vaja hoida ja toetada komisjoni järelevalverolli, kuid programmide käigus tuleks anda rohkem volitusi liikmesriikidele ning nende piirkondlikele ja kohalikele asutustele.

Sandra Kalniete (PPE), *kirjalikult.* – (LV) Ühtekuuluvuspoliitika mõju laiendamiseks on vajalikud mõningad otsustavad reformid. Ühtekuuluvuspoliitika raames toetust pakkudes peab keskenduma kolmele põhisuunale. Esiteks on oluline geograafiline koondumine, teiseks koondumine toetuse valdkonnas ja kolmandaks halduslik koondumine. See tähendab, et finantstoetuse summad tuleb suunata neisse ELi liikmesriikidesse, neisse piirkondadesse, kus vajadus selle järele on suurim. Ma tahan öelda, et sotsiaal-majandusliku olukorra paranemine on võimatu ilma ELi ühtekuuluvuspoliitika kindla toetuseta. See tähendab, et iga piirkond peab hindama, millistes sektorites on toetusi kõige rohkem vaja, mitte nimetama kõiki võimalikke sektoreid ilma põhjalikuma analüüsita. Iga piirkond peaks komisjoni pakutavast kümnest sektorist välja valima kolm kuni viis, kuhu kogu pakutav toetus koondada. Selleks peame halduskoormust edasi vähendama. Asjaomased institutsioonid peavad ilmutama suuremat usaldust, nii et nende institutsioonide ülesannete arvu on võimalik optimeerida. Tahan rõhutada, et ELi ühtekuuluvuspoliitika toetuse jagamise praegune kriteerium – ostujõu pariteedi järgi arvestatud SKP elaniku kohta (kuni 75% ELi keskmisest) – on sobiv, järeleproovitud ja turvaline kriteerium, mille järgi määratleda lähenemiseesmärgi raames toetuskõlblikud piirkonnad, sest see peegeldab tõelisi erinevusi ELi liikmesriikide ja piirkondade vahel.

Siiri Oviir (ALDE), *kirjalikult.* – Jagan raportööri arvamust, et Euroopa ühtekuuluvuspoliitika on üks kõige olulisemaid poliitikaid, mis aitab tõsta piirkondade konkurentsivõimet ning tagada jätkusuutlikku arengut. Kuna ülemaailmne finantskriis mõjutas negatiivselt kõiki Euroopa regioone suuremal või vähemal määral, siis lisandväärtust andval ühtekuuluvuspoliitikal on kindlasti väga tähtis roll kanda, et regioonid tuleksid mõõnast tugevamana välja. Kurb on see, et paljude ELi liikmesriikide valitsused ei mõista piisavalt regioonide – kohalike omavalitsuste – rolli ja tähtsust, kartes kaotada oma võimu regioonidele. Nt minu kodumaa Eesti Vabariigi valitsus võtab tihtilugu vastu olulisi kohalikke omavalitsusi puudutavaid seadusi, kaasamata omavalitsusi otsustamisprotsessidesse. Selleks et erinevaid regioone ei diskrimineeritaks, tuleks senisest enam tähelepanu pöörata liikmesriikide valitsuste tegevuse järelevalvele, et nende tegevus ei oleks vastuolus liikmesriikide enda seaduste ja euroopalike väärtustega. Tõsi, juba praegu on paljud Euroopa regioonid saanud suurt poliitilist toetust läbi Euroopa Liidu Regioonide Komitee, Euroopa Kohtu ja komisjoni juhtudel, kui liikmesriikide valitsused on omavalitsuste õigustest mööda vaadanud. Usun, et efektiivne Euroopa ühtekuuluvuspoliitika ning direktiivis püstitatud eesmärkide täitmine aitab tagada regioonide elujõu, aga elujõulised regioonid suurendavad Euroopa Liidu kui terviku elujõulisust, samuti aitab see vältida piiriregioonide ääremaastumist.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Luhani ja Mănescu raportites on õigustatult esitatud põhimõtted, millel meie ühtekuuluvuspoliitika peaks põhinema. Ent ma tahaksin esile tõsta kolme valdkonda, milles peame olema sihikindlamad. Esimene on territoriaalne ühtekuuluvus. Seda mõistet on tihti kuulda, kuid harva kasutatakse seda konkreetsemalt. Peaksime pöörama erilist tähelepanu näiteks piirialadele. Neis piirkondades

esinevad takistused ja probleemid peegeldavad Euroopa lõimumise puudusi. Need lõhestavad alad tuleks muuta siduvateks aladeks. Järgmine valdkond on eesmärkide 1 ja 2 vahel kõikuvate piirkondade ebavõrdne kohtlemine. Mõningatele ühesuguse SKPga piirkondadele antava abi erinevus võib olla kümnekordne. On aega luua üleminekumehhanism, millega koheldaks võrdselt kõiki piirkondi, mille SKP jääb vahemikku 75–90% ELi keskmisest. Lõpuks on vaja töötada uute tulemusnäitajate kallal. Piirkondade arengu raskused on seotud nende endi kohalike piirangutega. Me peame täiustama oma kriteeriume kõikidel valitsemistasanditel, et saaksime täpselt hinnata regionaalarengu vajadusi ja eesmärke.

Richard Seeber (PPE), kirjalikult. – (DE) Suurema jätkusuutliku majanduskasvu ja parema konkurentsivõime huvides tuleb erilist tähelepanu pöörata ELi ühtekuuluvuspoliitikale. Piirkondade Euroopas peaks piirkondliku rahastamiskõlblikkuse kindlaksmääramisel olema ka edaspidi põhikriteeriumiks SKP. Ent Euroopa regionaalpoliitika peab hõlmama kõiki piirkondi ning olema seejuures piisavalt paindlik, et võtta arvesse piirkondlikke ja territoriaalseid erinevusi. Kui me peame täielikult ära kasutama piirkondade kasvupotentsiaali ning saavutama Euroopa Liidus majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse, on vaja, et konkurentsivõimele pöörataks erilist tähelepanu. Seejuures peame arvesse võtma ka jõukate liikmesriikide väikese ulatusega probleeme. Kõikides piirkondades peaksid ELi konkurentsivõime parandamise vahendina olulist osa täitma eelkõige teadusuuringud ja uuendustegevus, mistõttu tulevikus on vaja jätkata nende valdkondade edendamist. Kuigi ELi 2020. aasta eesmärgid määratletakse ühenduse tasandil, on hädavajalik, et kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi kaasataks nende elluviimisesse rohkem; kui me tahame ELi 2020. aasta strateegia majanduslikke eesmärke tulemuslikult ellu viia, on vajalik alt-üles-lähenemisviis.

Monika Smolková (S&D), kirjalikult. – (SK) Ühtekuuluvuspoliitika peab ka pärast 2013. aastat olema oluline ELi poliitikavaldkond, mida rahastatakse piisavalt ja mida iseloomustavad struktuurifondidest vahendite eraldamise korra lihtsustamine, avaliku ja erasektori partnerluse jaoks raamistiku loomine, infrastruktuuri rajamine ülemaailmse konkurentsivõime suurendamise peamise eeltingimusena, partnerlus, mis on piirkondlike ja kohalike asutuste ja kodanikuühiskonna tõeliste partnerlussuhete arendamise eeldus ning aitab struktuurifondide kavandamise ja kasutamise etapil saavutada tõhusust, õiguspärasust ja läbipaistvust, ning mitmetasandilise valitsemise kohaldamine nii vertikaalselt kui ka horisontaalselt. On ka mõningad muud tingimused, ent kui me tahame 2020. aasta strateegia ülesandeid täita, pean ma vajalikuks vastata enne neile tingimustele.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjalikult. – (PL) Euroopa elab praegu üle rasket perioodi. Majanduses annab endiselt tugevalt tunda 2008.–2009. aasta finantskriis, mis põhjustab jõukate Lääne-Euroopa piirkondade ning vaesemate Kesk- ja Lõuna-Euroopa piirkondade vahelise lõhe suurenemist. Selle olukorra tõttu on vaja tugevdada mehhanisme, mis on kriisiga võitlemisel tõhusad. Liidu tasandil on neist kõige olulisemad ühtekuuluvuspoliitika ja regionaalfondid. Kohaliku tasandi investeeringute kaasrahastamise tulemusena on neist saanud riiklikest huvidest tähtsamaks tõusnud üleeuroopalise koostöö mõjus sümbol. Samuti aitasid need tublisti kaasa aastatel 2004–2007 majanduskasvu nautinud piirkonna laienemisele ning vana ja uue Euroopa riikide vahelise lõhe vähendamisele.

Seetõttu on ajavahemikku 2013–2020 hõlmavas finantsraamistikus muutunud nii oluliseks liidu ühtekuuluvuspoliitika vahendite suurendamine, lähenemise pidamine põhieesmärgiks ning olemasoleva, eri piirkondade SKPl põhineva abisaajate väljavalimise mehhanismi säilitamine. Minu arvates on tähtis ka võimalus suurendada investeeringute kaasrahastamise

määra 75%lt 80%le ja samal ajal vähendada äärealade rahastamismäära. Lääne-Euroopa riikide seisukohalt on minu arvates oluline jätkata ka infrastruktuuriinvesteeringute rahastamist, eriti Euroopa põhja- ja lõunaosa ühendaval maaribal.

21. Reklaami mõju tarbija käitumisele (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel Philippe Juvini koostatud raport reklaami mõju kohta tarbija käitumisele (2010/2052(INI)) (A7-0338/2010).

Philippe Juvini, raportöör . – (FR) Austatud juhataja, head kolleegid! Miks reklaami käsitlev raport? Sest reklaam võib olla parim ja ka halvim asi.

See võib olla halvim asi siis, kui see on eksitav, pealetükkiv, petlik, ei ole reeglitepärane, kui see lõppkokkuvõttes ei anna edasi seda, mida tarbija ootab – teavet. See võib olla parim asi sellepärast, et reklaam on ka majandusarengu imepärane tööriist. Reklaam õlitab majanduse rattaid ja nagu mõned inimesed on öelnud, annab hästi tehtud reklaam tarbijale ka võrdlusvõimaluse ning ergutab mõnes mõttes konkurentsi.

Reklaam ei ole midagi uut. Miks on siis aga vaja uut õigusakti, kui vanad on juba olemas? Sellel on mitu põhjust. Esiteks sellepärast, et tänapäeval ei ole reklaam enam selline nagu vanasti. Ma lugesin hiljuti ühest Ameerika aruandest (ent Euroopas on asjad üsna sarnased), et eelmise aasta 29. novembril oli internetikaubanduse päevakäive üle miljardi USA dollari. See tähendab internetikaubanduse ja reklaami vahendite märkimisväärsset kasvu. Käesoleva raporti üks põhjendus on see, et mõnikord on reklaami reguleerivad õigusaktid viimastel aastatel esile kerkinud vahendite jaoks täiesti sobimatud.

Reklaam võib olla pealetükkiv ja üha enam see seda ka on. See tungib eraellu. Samuti on reklaaminduses midagi päris uut, mida neis õigusaktides ei käsitleta. Reklaam võib olla varjatud. Reklaam ei pruugi oma olemust avaldada. Kuulus näide on Facebook, üks sotsiaalse võrgustikest – uus vahend, mille kohta õigusaktid ei kehti –, kus inimeste rühmad annavad teada mõnest väidetavast tooteveast või muust sellisest. Kõik see võib tootemargi mõne päeva või nädalaga sõna otseses mõttes hävitada.

Seetõttu on selge, et eilne reklaam ei ole täiesti sama mis tänane reklaam, mis kasutab selliseid vahendeid, mida varem olemas ei olnud. Ma pean silmas käitumisharjumusi jälgivat reklaami, kindlale sihtrühmale suunatud reklaami, teie isiklike meilide lugemist. Kas keegi siinolijatest tahab või on nõus, et tema isiklike e-kirju loetakse? Tõepoolest, reklaami eesmärgil seda tänapäeval tehakse.

Tegelikult, kolleegid, peame minu arvates mõtlema mõnele väga lihtsale väärtusele: eraelu puutumatus, kõige tundlikumate inimeste kaitsmisele, sest me teame väga hästi, et lapsed kuuluvad nende kõige tundlikumate inimeste hulka, kes saavad käitumisharjumusi jälgivat reklaami – reklaami, milles arvestatakse nende harjumusi. Lapsed ei mõista, et see reklaam ei ole neile lihtsalt juhuslikult saadetud. See on nende isiklikele soovidele suunatud reklaam. Täiskasvanu võib sellest aru saada, aga laps mitte.

Niisiis toob uus tehnoloogia kaasa uued proovikivid – märkimisväärsed majandusega seotud proovikivid. Me saame aru, et tegelikult on see poliitiline arutelu. Osa asjatundjaid, kes eelkõige ei taha sekkumist reklaamimaailma, ütlevad, et probleem on lahendatud. Tõsi on ka see, et me kuuleme mõnda asjatundjat meile selgitamas, et veebilehtedel on tarbijatele hoiatuseks pikad ja väga üksikasjalikud konfidentsiaalsuseeskirjad. Teame, et neid pikki,

arusaamatuid konfidentsiaalsuseeskirju ei loe tegelikkuses mitte keegi, ning kui loetaksegi, ei saada neist aru, sest neid on tegelikult võimatu lugeda. Me saame aru, et lõpuks jõuame sama küsimuse juurde tagasi. Reklaam peab olema aus, austama teisi inimesi ja austama eraelu. Tarbijaid ei tohi salaja jälgida ega nende teadmata neile reklaami suunata. Tarbijaid, kodanikke, tuleb austada.

Lugupeetud juhataja – ma lõpetan siinkohal –, seetõttu peab meil olema kaks eesmärki. Esiteks peab reklaam olema aus: ausam, lugupidavam, tõhusam ning austama rohkem eraelu ja ka kodanikke, s.t tarbijatest kodanikud peavad olema teadlikumad, nendega ei tohi manipuleerida, nad peavad olema paremini informeeritud ja teravama kriitikameelega. See on selle raporti põhieesmärk.

Austatud juhataja, kallid kolleegid, ma loodan, et te võtate selle raporti vastu ja hääletate täiskogus üldiselt selle poolt.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Raport reklaami mõju kohta tarbija käitumisele teeb mulle heameelt. Et raportis ei räägita hasartmängureklaamide reguleerimisest, tahaksin ma mainida, et internetiloteriid ja eriti nende reklaam ei tunne piire ning need on noortele hõlpsasti kättesaadavad. Seitse liikmesriiki keelustasid interneti-hasartmängud, kuid need on neis riikides endiselt kättesaadavad. Ma olen täiesti kindel, et hasartmängusõltuvuse halbu tagajärgi tuleb püüda ära hoida. Me peame propageerima lastele ja noortele suunatud hasartmängureklaamide keeldu kogu Euroopas, sest laste mõjutamine virtuaalloteriide reklaamidega seab nende tulevase elu ohtu samamoodi nagu mõjutamine alkoholi, sigarettide ja muude sõltuvust tekitavate ainete piiramatute reklaamiga. Pealegi ei kohaldata mõnikord kasiino- ja hasartmängureklaamide suhtes piiranguid isegi väljaspool internetti, nii et kasiinosid ja nende reklaame võib tihti peale leida koolide vahetus läheduses. Ma loodan, et tänane arutelu annab komisjonile uue hoo hasartmängureklaamide keelu kehtestamiseks, sest selleks on vaieldamatult olemas avalik huvi.

Antigoni Papadopoulou, (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Ma tunnustan raportöör Philippe Juvini tema raporti eest, mis käsitleb reklaami mõju tarbija käitumisele.

Raportis hinnatakse kehtivaid õigusakte, tuuakse esile nende kohaldamise probleemid ja ebaausad kaubandustavad ning rõhutatakse enesereguleerimise olulisust, tundlike tarbijate (nt laste, teismeliste ja vanurite) kaitset ja vajadust kasutada reklaami võimsa katalüsaatorina võitluses stereotüüpide ja eelarvamuste vastu.

Mina koostasin naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni arvamuse ning mul on hea meel, et raportöör võttis kõiki meie soolise võrdsuslikkuse ja inimväärikuse kaitse ettepanekuid arvesse. Ma tänan teda selle eest. Kutsun kõiki asjaosalisi üles tegema tihedat koostööd võitluses halvustavate või eksitavate reklaamide vastu, mis kahjustavad naiste kuvandit, ning edendama eluterveid väärtushinnanguid, et reklaam võiks avaldada soodsat mõju ühiskonna arusaamadele, milles austatakse inimväärikust ja soorolle.

Christian Engström (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Sooviksin rääkida lõike 25 viimasest taandest, mis pannakse eraldi hääletusele ja mille me loodetavasti saame raportist välja jätta. Selles taandes on öeldud, et kui otsingumootorid kuvavad teatud otsisõnaga seotud reklaame – s.t keegi sisestab otsisõna ja selleks on kaubamärginimetuse –, oleks selleks vaja kaubamärginimetuse omaniku luba.

See võib tunduda pealtnäha mõistlik, ent praegusel kujul läheb see täiesti vastuollu kaubamärgiõigusega. Esiteks registreeritakse kaubamärgid 45 erinevas kaupade ja teenuste

klassis ning teil võib olla sarnane kaubamärk ühe ja sama registri eri klassides. See tähendaks näiteks seda, et kui keegi tahab kuvada sõnaga „golf” seotud reklaami, siis oleks kõigil selleks vaja Volkswageni luba.

Teine probleem on kaubamärkide arv. Euroopas on miljoneid kaubamärke. Ainuüksi Alicante asuvas Siseturu Ühtlustamise Ametis on 600 000 kaubamärki ja neid on veel, nii et kui keegi tahaks reklaamida midagi seoses sõnaga *silver* (hõbe), peaks ta arvatavasti saama loa tuhandetelt kaubamärgiomanikelt. See pole lihtsalt teostatav. Kui see jõustuks – mida loodetavasti ei juhtu –, hävitaks see üsna kindlasti otsingumootoriäri Euroopas ning see hävitaks ka seadusliku reklaami ja konkurentsi. Seega palun ma kolleegidel hääletada...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Sooviksin alustuseks öelda, et on hea, kui Euroopa Parlamendis alustatakse arutelu ebaausate reklaamimisviiside üle, eriti seoses uute reklaamimismeetodite ja -tehnoloogia arenguga.

Uued digitaalside meetodid on reklaamiagentuuridele loonud suure hulga võimalusi. Ent uute reklaamimisvõimalustega kaasnevad uued probleemid seoses agressiivse reklaami, pettuse ning kergeusklike laste ja noorukite ärakasutamisega, mis seisneb nende tunnete jõulises ründamises. Internetireklaamide reguleerimine peab vastama reklaamikoostajate leidlikkusele ning vaja on piirata neid meetodeid ja võtteid, millega rikutakse eraelu puutumatus kaitset või moraaliraamistikke või sekkutakse lapse loomuosasesse arengusse. Seetõttu peame keskenduma praeguste suundumuste põhjalikule analüüsile ja uurimisele, pöörama tähelepanu uutele eeskirjadele, millega piirata perekondade ja laste privaatsust rikkuvaid ning perekonna normaalset arengut kahjustavaid tehnoloogilisi vahendeid ja võimalusi, ning kohaldama neid eeskirju järjekindlalt.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Kõigepealt tahaksin tänada raportööri. Lähtudes väärtustest, mida mina järgin, arutasime üht viimase aja olulisemat teemat. Mulle valmistab muret vaid see, et see arutelu toimub nii hilisel tunnil. Raporti kohaselt on reklaamide suhtes kõige tundlikumateks isikuteks lapsed ja noorukid, kelle tahtevabadus pole veel küllalt tugev ja keda on lihtne mõjutada. See ei kehti üksnes kohatute, valelike või agressiivsete reklaamide kohta, vaid reklaamide kohta üldiselt, sest me elame uues maailmas, kus inimestele avaldatakse tohutut survet sobida tarbijaühiskonda juba varases eas. Lastesaadetes tuleks igasugune reklaam sõnaselgelt ära keelata.

Peale selle pean ma esile tooma just asjaolu, et noorukeid ei pruugi ohustada kõige enam isegi mitte tavapärase meedia nagu televisioon või raadio, vaid internetimaailm. Internetis on reklaam kõige pealetükkivam ja seal saab see sihttarbijale kõige suuremat kahju tekitada. Kõige jultunumad ettevõtted näitavad üles hoolimatust isegi isikuandmete vastu ja tungivad inimeste eraellu sotsiaalvõrgustikke kasutades. See tuleb kindlasti ära keelata ja selle eest tuleb karistada. Selles valdkonnas peame me kõik Euroopa Liidus meetmeid nõudma.

Lara Comi (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma toetan igati Philippe Juvini esitatud resolutsiooni ettepanekut reklaami mõju kohta tarbija käitumisele. Pidades silmas reklaami olulisust mitte ainult majanduse, vaid ka siseturu ja tarbijate seisukohast, on minu arvates vaja võtta meetmeid, et kõrvaldada negatiivne mõju, mida mõned reklaamimisviisid võivad neile avaldada.

Eriti väärtuslikuks pean raportööri hinnangut olemasolevale õigusraamistikule ja õigusloomega mitteseotud raamistikule ning selle tõlgendamisel ja rakendamisel ilmnenu puudustele, mis on takistanud soovitud tasemel ühtlustamist.

Me peame suunama oma jõupingutused ebaausate kaubandustavade vastu võitlemisele reklaamisektoris, laiendades olemasolevate õigusnormide kohaldamisala.

Ettepanekus pakutakse välja sobiv lahendus praegusele probleemile, mis seisneb õige tasakaalu leidmises võistlevate eelisvaldkondade (nt sõnavabaduse ja tarbijakaitse) vahel.

Lõpetuseks avaldan raportööri ja variraportööridele veel kord tunnustust.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Viimastel aastatel uute suhtlusvahendite kaudu levima hakanud erisugused reklaamid on muutunud ühiskondlikuks nähtuseks, millega kaasneb tavatarbija usalduse ärakasutamise oht.

Minu arvates nõuab tarbijakaitse selles valdkonnas vähemalt minimaalset õiguslikku alust. Ma nõustun raportööriga ja avaldan talle kiitust raporti ja selle eest, et – nagu mõned eelmised sõnavõtjad on juba öelnud – ta näeb teemat nii paljutõotaval viisil ja tegutseb eelkõige selliste tundlike rühmade nagu laste ja noorukite huvides. Arstina toetan ma seda veendunult. Me peame ära hoidma tahtliku pettuse, kus tarbijad lähtuvad otsuste tegemisel teabest, mis neile jäänud mulje kohaselt põhineb objektiivsetel faktidel või tõestatud uuringutel, ehkki teave on vaid turundusliku või kaubandusliku sisuga. Mind teeb ärevaks otseselt eratarbijatele suunatud reklaamimisviiside teke (nt e-kirjade lugemine kolmandate isikute poolt, kes kasutavad nende sisu ära kaubanduslikul eesmärgil). Ettevõtete kasutatavad reklaamimisviisid peavad igal juhul austama erakirjavahetuse konfidentsiaalsust ja vastama eraelu puutumatust kaitsvatele õigusaktidele.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Selles on raske kindel olla, eriti kui võtta arvesse reklaami mõju inimeste käitumisele. Iga päev ilmub üha uusi uuringuid ja neil kõigil on erisugused tulemused.

Sellest hoolimata tasub reklaam ennast ära. Eraettevõtted kulutavad miljoneid raadio-, tele- ja ajalehereklaamidele ning varjatud reklaamile (nt sponsoreluse teel). Selle hindamisel tekib aga dilemma. Ühelt poolt ütlevad inimesed, et üks võimalus alkoholismi ravida on keelustada selle reklaamid. Ometi oleme näinud, kuidas narkootikumide kasutamine on viimastel kümnenditel järjest rohkem levinud, kuigi nende ebaseaduslikkuse tõttu neid ei reklaamita ja neid ei saa ka avalikult osta.

Seetõttu on minu arvates vaja sõltumatut analüüsi ja korralikke ELi tasandi uuringuid, kuhu poleks kaasatud ühtegi õigustatud huvidega rühma, et teha kindlaks, mis on tegelikult hea või halb, mis on kasulik ja mis mitte. Alles seejärel saame seda valdkonda asjakohaselt reguleerida. Minu arvates tehakse meil ilma selleta päevast päeva igasuguseid uuringuid, mis annavad niisuguseid tulemusi, nagu uuringute tellijad soovivad.

Johannes Hahn, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma tänan komisjoni ja eelkõige asepresident Redingi nimel raportööri selle väärtusliku raporti eest, milles analüüsitakse mitmeid olulisi moodsa reklaami mõju ja tarbijakäitumise tahke. Et selgitada välja, kuidas on kõige parem interneti ja uue tehnoloogia arengust tingitud probleeme lahendada, on komisjon aastatel 2009–2010 pidanud olemasoleva andmekaitsealase õigusraamistiku teemal põhjalikke konsultatsioone.

Konsulteerimise käigus leiti kinnitust, et praeguste ELi andmekaitsealaste õigusaktide aluseks olevad põhimõtted peavad endiselt hästi paika. Ent samuti sai selgeks, et EL vajab

terviklikumat ja ühtsemat käsitlemist isikuandmete kaitse poliitikast, mida kohaldatakse ELis ja mujal. Selle tulemusena võttis komisjon 4. novembril vastu teatise tervikliku lähenemisviisi kohta isikuandmete kaitsele Euroopa Liidus.

Internetireklaamid toovad Euroopa kodanikele palju kasu, eelkõige sellega, et võimaldavad neile vaba juurdepääsu teenustele. Paljude reklaami suunamise viisidega – ribareklaamide, kontekstiliste ja teatud otsingutega seotud reklaamidega jne – ei kaasne mingit jälgimist ning need suurt muret ei tekita. Minu kolleeg, asepresident Neelie Kroes kutsus majandusharu üles looma käitumisharjumusi jälgiva internetireklaami jaoks eneseregulatsiooni raamistikku, mis põhineb ELi õigusraamistikul ning neljal põhimõttel, milleks on tõeline läbipaistvus, asjakohane kinnitus või nõusolek, kasutajasõbralikkus ja tõhus täitmine. Komisjon jälgib majandusharu jõupingutusi, et hinnata, kas on vaja rohkem reguleerimist.

Aasta tagasi vastu võetud telekommunikatsioonireformiga karmistati ja selgitati eraelu puutumatust käsitlevaid ELi eeskirju seoses e-kirja teel saadetavate reklaamide ja suhtluse konfidentsiaalsusega. Samuti pandi sellega liikmesriikidele selge kohustus kehtestada heidutavad sanktsioonid ning tagada, et pädevatel asutustel oleksid nende sanktsioonide jõustamiseks olemas nii vajalikud volitused kui ka vastavad vahendid. Liikmesriigid peavad need sätted oma õigusaktidesse üle võtma 2011. aasta maiks.

Komisjon tunnistab, et ebaausate kaubandustavade direktiivi ülevõtmisel esinevad liikmesriigiti teatud erinevused. Komisjon leiab, et need erinevused, millest osa lahendab komisjon liikmesriikidega tehtava koostöö käigus, on tähtsusetud ja et soovitud ühtlustamistase näib olevat saavutatud.

Üldklauslite kasutamine jätab liikmesriikidele veidi mänguruumi, kuid samal ajal tagab, et direktiiv toimib ka tulevikus. Sellega seoses on ebaausate kaubandustavade direktiivi kohaldamise suunised üks komisjoni algatusi, mille mõte on veenduda täieliku ühtlustamise tõhususes, teisisõnu tagada, et samu eeskirju tõlgendatakse ja kohaldatakse liikmesriikides ühtemoodi. Nagu raporti projektis soovitati, jätkame kindlasti tööd suuniste kallal ja ajakohastame seda dokumenti, et võtta arvesse uusi probleeme ja sündmusi. Samuti arendab komisjon välja õigusaktide, kohtupraktika ja teadustööde andmebaasi, mis aitab kaasa direktiivi ühetaolisele kohaldamisele liikmesriikides.

Mis puudutab reklaamiga seotud väiteid sotsiaalvõrgustikesse, foorumitesse ja blogidesse postitatud kommentaaride kujul, on oluline märkida, et iga kord, kui tarbijad esitavad ettevõtja nimel tegutsedes ja/või tema poolt ükskõik mis viisil rahastatuna teatud märkusi, ilma et see arvamusest või väitest selguks, käsitleb ebaausate kaubandustavade direktiiv seda tõepoolest varjatud reklaami vormina. Kui tegemist on vaid arvamustega, siis ei kuulu need loomulikult reklaami alla.

Sellega seoses leiab komisjon, et turustamist käsitlevad õigusaktid ei ole kõige sobivam vahend, sest küsimus on sõnavabaduses. Direktiiv sisaldab siiski konkreetseid kaitsemeetmeid tundlike tarbijate kohta. Vanus on tegur, mida riiklikud asutused peavad kaubandustava aususe hindamisel arvesse võtma. 2011. aastal valmiv ebaausate kaubandustavade direktiivi kohaldamise aruanne põhineb liikmesriikide kogemusel, sealhulgas lastele ja noorukitele suunatud reklaami valdkonnas, niivõrd kuivõrd andmed selle kohta on kättesaadavad.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval kell 12.30.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Tiziano Motti (PPE), *kirjalikult . – (IT)* Ma ühinen paljude Philippe Juvini seisukohtadega, mis puudutavad reklaami mõju tarbija käitumisele. Ent minu arvates saab suhtlusvõrgustikes, foorumites ja blogides kommentaare – millel on oma olemuselt oht saada tänapäevaseks „varjatud reklaamiks” – levitamast takistada nii, et pigem tehakse kindlaks need uued õigusrikkumiste vormid, mida internet soodustab, ja laiendatakse andmete säilitamise eeskirju interneti sisuteenuse pakkujatele, kui kasutatakse abinõuna tsensuuri, sest mina pean esmatahtsaks austada igaühe õigust avaldada oma arvamust ka internetis, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et see rikub seadust. Mind hämmastab, et inimesed mõtlevad selliste foorumisse postitatud kommentaaride tsenseerimisele, mis nende arvates võivad mõjutada tarbijate ostuotsuseid, aga peavad eraellu tungimiseks kehtiva, andmete säilitamist käsitleva direktiivi 2006/24/EÜ laiendamist, mis võimaldaks kindlaks teha pedofiilid, kes otsivad sotsiaalfoorumite kaudu lastega kontakti seksuaalsuhte eesmärgil. Kas siin on tegemist topeltstandarditega? Tarbijaid, eriti noorimaid tarbijaid, tuleb varjatud reklaami eest kaitsta. Sama oluline on aga kaitsta sõnavabadust, mis on üks meie demokraatia alustalasid. Seetõttu loodan, et asjaomastele asutustele saab internetikurjategijate kindlakstegemiseks vajalikud vahendid anda direktiivi 2006/24/EÜ laiendamise teel, et see hõlmaks sisupakkujaid, nagu nõutakse Euroopa Parlamendi 23. juuni 2010. aasta deklaratsioonis P7_DCL(2010)0029.

22. Finantsinstrumentidega kauplemise reguleerimine – anonüümsed kauplemisplatvormid jne (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on majandus- ja rahanduskomisjoni nimel Kay Swinburne'i koostatud raport finantsinstrumentidega kauplemise (sh anonüümsete kauplemisplatvormide jne) reguleerimise kohta (2010/2075(INI)) (A7-0326/2010).

Kay Swinburne, *raportöör .* – Austatud juhataja! Neile, kes ei ole rahandusslängiga kursis, on mul keeruline selgitada, millest minu raport anonüümsete kauplemisplatvormide kohta täpselt räägib. Ametlikult käsitleb raport kauplemist finantsinstrumentidega, sealhulgas anonüümsete kauplemisplatvormidega, s.t hõlmab kauplemiseelse läbipaistvuseta tehtud finants- ja aktsiatehinguid, mida nimetatakse ka varjatud kauplemiseks. Üldisemalt kujutab raport endast 2007. aasta finantsinstrumentide turgude direktiivi (MiFID) rakendamise hindamist aktsiate suhtes ja sellega püütakse lahendada praegu aktsiaturgudel ilmnenud struktuurseid küsimusi.

Hoolimata sellest, et tegemist on väga tehnilise raportiga, innustab mind majandus- ja rahanduskomisjonis peetud kõrgetasemeline arutelu. Mul on hea meel, et minu kolleegide raskel töö on õnnestunud saada fraktsioonides lai toetuspind, nii et 194 muudatusettepanekut on muutunud 26 kompromissmuudatusettepanekuks, millele enamik fraktsioone said alla kirjutada.

Arvestades selle algatusraporti ajastust ja kulminatsiooni selle nädala täiskogu hääletusel, on Euroopa Parlament minu arvates oluliselt täiendanud ka hiljuti välja kuulutatud komisjoni arutelu MiFIDI läbivaatamise (MiFID II) üle, kus võetakse arvesse paljusid majandus- ja rahanduskomisjoni aruteludes tõstatatud küsimusi. Euroopa Parlament on selle raporti kaudu palunud uurida mitmeid kauplemiskohti, mille suhtes praegu kohaldatakse MiFIDit, ja nõuab põhjalikumalt analüüsi, et tagada ühesuguseid teenuseid pakkuvate kauplemiskohtade ühesugune reguleerimine.

Ma arvan, et komisjon on ehk oma konsulteerimisdokumendis astunud sammu edasi ja laiendanud organiseeritud kauplemisvõimaluste määratlust, et see hõlmaks kõiki kohti, kus ostjad ja müüjad kohtuvad. See tähendab, et võib täita olulise seaduselünga. Ometi lubab see lahendus säilitada proportsionaalsuse, sest võimaldab märkimisväärset eristamist reguleeritud turgude, mitmepoolsete kauplemissüsteemide, ühingusiseste täitjate, maaklerite ristumisvõrgustike ja tuletisinstrumentide kauplemisplatvormide kategooriate raames.

Anonüümsetel kauplemisplatvormidel tegutsejate jaoks välja pakutud uue kontrollitaseme üle peaksid heameelt tundma investorid, sest ehkki need pakuvad kaitset laiema turu eest, võimaldavad need siiski turu kuritarvitamist. Reguleerivatele asutustele võimaldatav täielik juurdepääs ärimudelitele peaks tagama, et need kauplemisplatvormid jäävad ka edaspidi vabalt valitavaks kliendi korralduste ristumiskohaks, ilma et neil oleks võimalik laieneda nii palju, et see mõjutaks hindade kindlaksmääramist, või varjata turu kuritarvitamist.

Lisaks lepivad Euroopa Parlament ja komisjon MiFIDi nõuetest vabastamise kohta kokku, et need tuleb uuesti määratleda ja nende rakendamine tuleb kogu ELis ühtlustada. Praegune võimalus õigusnormide erinevusi kõigis ELi liikmesriikides ära kasutada, et leida sama eeskirja parim tõlgendus, ei tohiks enam võimalik olla. Käesoleva raporti ja selle muudatusettepaneku koostamisel oli selge, et MiFIDi rakendamise nõrgim koht oli Euroopa konsolideeritud börsiteabe turul kehtiva versiooni puudumine. USA investorid ei saa aru, kuidas me Euroopas ilma selle vahendita tegutseme. Kõnealuses majandusharus, eelkõige investorite hulgas, on üldine nõusolek selle hädavajalikkusega olemas olnud, kuid kolm aastat pärast MiFIDi rakendamist ei ole turuosalistes suutnud kokku tulla, et Euroopa konsolideeritud börsiteavet pakkuda. Nagu Euroopa Komisjon, ei taha ka majandus- ja rahanduskomisjon minna kinnitatud avaldamiskorra rakendamise nõudmisest kaugemale, ent kui turul sobivat lahendust ei leita, tuleks toetada õigusloomet.

Praegu aktsiaturge mõjutavad mikrostruktuursed küsimused on põhjustanud majandus- ja rahanduskomisjonis tuliseid vaidlusi. Lepiti kokku, et sellised tavad nagu välkkauplemise tehingud, tüssamine ja pingimine on ebaausad või isegi kuritahtlikud. Ent parlamendikomisjoni arvates on palju raskem jõuda kokkuleppele teatud turuosaliste rollis, eriti välkkauplemise strateegiate kasulikkuses või mittekasulikkuses. Selgete andmete puudumisel on raske nende positiivse või negatiivse osatähtsuse kohta kindlaid järeldusi teha, nii et enne kui pakume välja seadusandlikud meetmed, peame veenduma andmete olemasolus, et me ei kehtestaks õigusakte, mis võivad kahjustada Euroopa turgude tõhusat toimimist.

Põhimõtteliselt peame tagama oma finantsturgude terviklikkuse. Need ei ole olemas selleks, et vahendajad ja loata kaubitsejad saaksid üksteisega suhelda. Need on selleks, et oleks turg, kus investorid saavad suunata kapitali meie reaalmajanduses tegutsevatesse ettevõtetesse ja kontsernidesse. Seda turu põhifunktsiooni tuleb hoida meie kõigi tähelepanu keskmes, kui läbime MiFID II õigusloomeprotsessi.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid, lugupeetud raportöör! Loomulikult on see dokument väga keeruline, kuid milles seisneb selle sisu? Jällegi on asi kriisist õppuse võtmises. Ei, me ei tohi teha seda, mida tegime varem. Jah, me peame muutma mängureegleid ja süsteemis uuesti korra majja lööma.

Liidu eri riikides on neid, kes kasutavad praegu kriisi ja inimeste ärevust ära selleks, et süüdistada kõiges Euroopat. Kõikjal räägitakse, et Euroopa on süüdi selles, miks asjad ei toimi, et süüdi on euro, ja et lahendus oleks lahkumine Euroopa Liidust, eurole lõpu tegemine... Me peame kõigile neile inimestele järjest kordama, et jah, me vajame ühiseid

eeskirju, me peame neile kogu aeg ütlema, et kui Euroopa riigid ei oleks ühinenud, kui nad oleksid lahus, oleksid nad nüüdseks surnud. Jah, me vajame reguleerimist, ühist poliitikat, ühiseeskirju ning oma eeskirjade põhjalikku läbivaatamist ja süsteemi paremat toimimist.

Kallid kolleegid, asi on lõppkokkuvõttes üsna lihtne: koos oleme tugevad, eraldi oleme surnud!

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud juhataja! Tahaksin teid tänada selle eest, et te nii heldelt aega annate. Edaspidi jälgin eriti tähelepanelikult, milliseid istungeid te juhataate, ja püüan neist kõigist osa võtta. Kay Swinburne'i raport on väga oluline selle poolest, et viimaks ometi arutame finantsinstrumentidega kauplemise reguleerimist. Selle raporti esimene ja suurim viga on see, et raport ja täiendava reguleerimise nõudmine on hilineanud. Teiseks, kui reguleeriv raamistik on seni olnud ebaselge, peame uurima tagasiulatuvalt ja põhjalikult kõike, mis on juhtunud. Minu arvates on suurte investeeringute väljajätmine rangema järelevalve alt mõttetu ja lausa ekslik. Uurida ei tule mitte ainult kauplemise olemust, vaid ka emiteeritud tuletisinstrumente, ja uusi emissioone tuleb rangemalt reguleerida.

Tegelikult ergutavad inflatsiooni finantsturu tuletistooted. Selle koorem jääb rahva kanda, samas kui mitmed rahvusvahelised juriidilised isikud, kelle taust ei ole alati selge, teevad tulu rahaks. Pealegi ei oleks kasulik sellisel moel omastatud tulu reaalmajandusse ümber suunata, sest selle tulemusena võib tasapisi kogu planeet jõukaimate taskutesse libiseda.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Kay Swinburne'i raporti keskmes on tagamine, et mitmepoolsetel kauplemissüsteemidel oleksid võrdsed võimalused. Minu arvates on sama oluline kohaldada nende suhtes ühesugust järelevalvet. Ma tahaksin rõhutada vajadust sobivamate õigusaktide järele, et vähendada süsteemset riski ja tagada aus turukonkurents.

Praegu on murettekitavalt vähe teavet kauplemisstrateegiate kohta. Ainsa võimaluse tõeliselt mõista, kas turg toimib korralikult, annab see, kui reguleerivatel asutustel on piisavalt teavet. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus peaks koostama kõigi andmete, sealhulgas nii organiseeritud kauplemiskohtade kui ka börsiväliste tehingute andmete jaoks ühised aruandlusstandardid ja -vormid.

Minu arvates oleks kasulik uurida kõikidele anonüümsetele tehingutele miinimumsuuruse määramist. Sellega saaks kindlaks teha, kas piisavad kauplemisvood on säilinud.

Johannes Hahn, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma vastan komisjoni ja eelkõige volinik Barnier' nimel, et komisjoni ja G20 riikide põhieesmärgid on parandada finantsturgude läbipaistvust ja tagada kõikide asjaomaste turuosaliste reguleerimine nõutaval määral.

Ma tänan dr Swinburne'i ning majandus- ja rahanduskomisjoni raporti eest, mis käsitleb finantsinstrumentidega kauplemist (anonüümseid kauplemisplatvorme jne). See raport tähendab olulist sammu finantsinstrumentide turgude direktiivi (MiFID) käimasolevas läbivaatamises. Raporti soovitusel seotakse tihedalt komisjoni käsitlemisega kehtiva direktiivi muutmissettepaneku koostamisel 2011. aastal. MiFIDi läbivaatamisel on oluline koht komisjoni tegevuskavas, mille sihiks on kogu ühiskonna ja majanduse huvides toimiv kindlam ja läbipaistvam finantssüsteem. Palju asju on juba paika pandud, sealhulgas uue ELi järelevalveasutuse avamine järgmisel kuul.

Komisjon kohustub 2011. aasta suveks esitama ettepanekud ülejäänud valdkondades. Me loodame Euroopa Parlamendi toetusele vajalike reformide kiirel vastuvõtmisel, et tagada seejärel võimalikult ruttu nende kohaldamine.

Nagu teate, on MiFID ELi finantsturgude reguleeriva raamistiku nurgakivi. See võeti vastu enne finantskriisi, kuid on üldkokkuvõttes osutunud hästi toimivaks, isegi viimaste aastate rasketel ja rahututel aegadel.

Loomulikult on ilmnenu ka puudusi. Tehnoloogia arengu ja finantsturgude kiire muutumise tõttu on mõni aasta tagasi veel ajakohased olnud reguleerivad vahendid praegu selgelt iganenud.

8. detsembril tõi komisjon konsulteerimiseks välja ettepanekute projekti. Me kavatseme olla kõikide probleemide lahendamisel nõudlikud ja põhjalikud. Tunnistades küll, et MiFIDI algsed eesmärgid kehtivad siiani, arutatakse samal ajal selliste kriitiliste tegurite üle nagu see, kuidas meie finantsturud toimivad, kui avatud ja läbipaistvad nad peavad olema ning kuidas pääsevad investorid ligi finantsinstrumentidele ja investeerimisvõimalustele.

Nagu majanduskomisjon oma raporti projektis, näeme ka meie vajadust täiustada uut tüüpi kauplemisplatvormide ja -meetodite reguleerimist. Selles peaks nõuetekohaselt arvesse võtma tegevuse olemust, et tagada osalistele võrdsed võimalused ja investoritele asjakohane kaitse segadust tekitavate turutavade eest.

Samuti nõustume vajadusega parandada aktsiatehingute suhtes kohaldatavaid läbipaistvuseeskirju ja kehtestada uued nõuded muude instrumentidega kauplemise kohta. Veel üks oluline valdkond, mida dr Swinburne'i raportis käsitletakse, on kaupade tuletisinstrumentide turgude toimimise ja reguleerimise täiustamine G20 riikide põhimõtete kohaselt.

Peale selle on meie eesmärk täiustada sihiteadlikult kehtivaid investorite kaitset käsitlevaid eeskirju. Investorite usalduse taastamiseks tuleb tagada, et kõikide toodete ja müügitavade suhtes kohaldatakse asjakohaseid eeskirju võrdselt.

Lisaks muutub läbivaatamise tulemusel finantsturgude järelevalve ja eeskirjade jõustamine tõhusamaks sellega, et tähtsad ülesanded saab uus Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus. Töö jätkamisel teevad komisjoni talitused tihedalt koostööd meie rahvusvaheliste partneritega, eriti Ameerika Ühendriikide samu küsimusi käsitlevate vastutavate reguleerivate asutustega, et tagada rahvusvaheline ühtlustamine ja hoida ära õigusnormide erinevuste ärakasutamise oht.

Kay Swinburne'i raport on esitatud õigusloomereformi otsustaval hetkel. Euroopa Parlamendi liikmete pühendumus ja asjaolu, et teie mõttekäigud ja soovitusel langevad väga palju kokku meie omadega, on julgustav. See raport loob meie tulevasele tööle kindlama aluse.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.00.

Järgmine istung toimub homme, neljapäeval, 14. detsembril 2010 kella 9.00–13.00, 15.00–20.30 ja 21.00–24.00.

Päevakord on avaldatud ja kättesaadav Euroopa Parlamendi veebilehel.

Istung on lõppenud.

23. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)**24. Istungi lõpp**

(Istung lõppes kell 23.15.)